

Brüsszel, 2026. október 5.
(OR. en)

11274/1/26
REV 1

Intézményközi referenciaszám:
2026/0172 (COD)

COPEN 254
EUROJUST 30
EJN 10
CODEC 1346

JAVASLAT

Biz. dok. sz.:	COM(2026) 313 final
Tárgy:	Javaslat AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE a büntetőügyekben kibocsátott európai nyomozási határozatról és az európai távrészvételi határozatról (átdolgozás)

Brüsszel, 2026.10.2.
COM(2026) 313 final/2

2026/0172 (COD)

ADDENDUM

This document replaces document COM(2026) 313 final of 23.6.2026

Concerns all language versions.

Insertion of the reference to the Commission Staff Working Document SWD(2026) 780 final linked to this Proposal

The text shall read as follows:

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a büntetőügyekben kibocsátott európai nyomozási határozatról és az európai távrészvételi határozatról (átdolgozás)

{SWD(2026) 780 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

A bűnözői tevékenységet egyre inkább határokon átnyúló elemek jellemzik, és komoly kihívást jelent az Unión belüli biztonságra nézve. A bűnözői hálózatok és terrorista szervezetek akadály nélkül működnek és hajtanak végre bűncselekményeket több joghatóságon átívelően. Ennélfogva a fenyegetések kezelése érdekében hatékony eszközökkel és megbízható együttműködéssel rendelkező uniós büntető igazságszolgáltatási rendszerekre van szükségünk.

A 2014/41/EU irányelv¹ (a továbbiakban: az irányelv) létrehozta az európai nyomozási határozatot (a továbbiakban: ENYH) mint a büntetőügyekben folytatott, határokon átnyúló bizonyításfelvétel eszközét. Az irányelv választ adott arra a jól meghatározott gyakorlati igényre, hogy a határokon átnyúló dimenzióval rendelkező ügyekben a bizonyítékok megszerzéséhez kölcsönös elismerésen alapuló átfogó keretre van szükség. Az alkalmazás 2017. májusi kezdete óta az irányelv értékes eszköznek bizonyult az igazságügyi és egyéb illetékes hatóságok számára, amelyet széles körben használnak a részt vevő tagállamokban.

A kölcsönös értékelések 2023 és 2024 között lebonyolított tizedik fordulójának² célja az irányelv alkalmazásának és végrehajtásának értékelése volt. Az Európai Unió Büntető Igazságügyi Együttműködési Ügynöksége³ és a büntetőügyekben illetékes Európai Igazságügyi Hálózat (a továbbiakban: EIH)⁴ által szolgáltatott adatokkal alátámasztott értékelés megerősítette, hogy az európai nyomozási határozatok alkalmazására gyakran került sor. Emellett az értékelés kiváló lehetőséget nyújtott a javításra és fejlesztésre szoruló területek azonosítására, többek között uniós szinten is. A kölcsönös értékelések tizedik, az ENYH végrehajtásáról szóló forduló zárójelentése (a továbbiakban: a kölcsönös értékelésekről szóló zárójelentés)⁵ számos olyan területet azonosított, amelyen a tagállamok másként értelmezik az irányelvet, illetve nem rendelkeznek bizonyos eljárásokkal, nevezetesen: i. a bizonyítékok egyéb célokra történő felhasználása; ii. „a titkos távközlési információgyűjtés” fogalommeghatározása; iii. műszaki adatrögzítő eszközök használata, valamint az ENYH és a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény (a

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/41/EU irányelve (2014. április 3.) a büntetőügyekben kibocsátott európai nyomozási határozatról (HL L 130., 2014.5.1., 1. o.).

² Az 1997. december 5-i 97/827/IB együttes fellépéssel (a továbbiakban: együttes fellépés) összhangban, amely létrehozott egy, a szervezett bűnözés elleni küzdelem terén tett nemzetközi kötelezettségvállalások nemzeti szintű alkalmazásának és végrehajtásának értékelésére szolgáló mechanizmust.

³ Az Eurojust 2025. évi éves jelentése 6 711 folyamatban lévő Eurojust-ügyről számol be, köztük 2 751 új ügyről, ami az összes Eurojust-ügy közel felét jelenti: <https://www.eurojust.europa.eu/about-us/planning-and-reporting/annual-report#downloadpdf>.

⁴ Az EIH tevékenységeiről és irányításáról szóló 2023–2024-es jelentés szerint 2023 és 2024 között az EIH kapcsolattartó pontjai több mint 4 612 olyan ügyről számoltak be, amelyben ENYH-val kapcsolatos megkeresésekkel segítettek. Ezek az esetek az összes olyan eset közel egyharmadát tették ki, amikor az EIH segítségére volt szükség: <https://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn2021/ContentDetail/EN/2/67>.

⁵ Zárójelentés a kölcsönös értékelésekről: <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-15834-2024-REV-1/hu/pdf>.

továbbiakban: SMVE)⁶ 40. cikke szerinti, határokon átnyúló megfigyelés közötti kapcsolat; valamint iv. a korábban kicserélt bűnüldözési információk bizonyítékként való felhasználása. A zárójelentés megállapította, hogy ezek a hiányosságok akadályozzák a következetes végrehajtást, és a Bizottságnak e kérdések tisztázása érdekében meg kell fontolnia a jogszabályok módosítását. Kiemelte továbbá az irányelv 24. cikkének (a videokonferencia útján történő meghallgatások) végrehajtásával kapcsolatos kérdéseket, és felszólította a Bizottságot, hogy „jogalkotási szinten foglalkozzon azzal a kérdéssel, amely a más tagállamban tartózkodó vádlottaknak a tárgyaláson videokonferencia útján való részvételét érinti”.

Emellett a hatékony bűnüldözést szolgáló adathozzáféréssel foglalkozó magas szintű munkacsoport úgy ítélte meg, hogy a határokon átnyúló jogszerű titkos információgyűjtésre irányuló megkeresések számos kihívást jelentenek a bűnüldöző hatóságok számára. A zárójelentésében⁷ foglalt javaslat értelmében meg kell vizsgálni, hogy az irányelv hogyan tudná jobban támogatni a határokon átnyúló, hatékony, jogszerű titkos információgyűjtés iránti megkereséseket.

A célzott jogalkotási fellépés szükségességét megerősítették az Eurojust⁸ és az Európai Igazságügyi Hálózat (EIH)⁹ által a működéssel kapcsolatban tett ténymegállapítások, az uniós büntető igazságszolgáltatás jövőjével foglalkozó magas szintű fórum jelentése¹⁰ és az (EU) 2022/915 tanácsi ajánlás tagállamok általi érvényre juttatásának értékelése¹¹ is.

Az Európai Unió Bíróságának (EUB) vonatkozó ítélkezési gyakorlata azt is egyértelművé tette, hogy miként kell értelmezni az ENYH-irányelv egyes vonatkozásait, és rávilágított azokra a területekre, ahol további jogszabályi pontosításra van szükség. Egyes ügyek elsősorban az irányelv¹² 24. cikkének értelmezésére vonatkoznak. Ezen ügyek kiemelik az alkalmazási körrel, a videokonferencia büntetőeljárásokban való alkalmazásának feltételeivel, valamint az azzal kapcsolatos jogbizonytalanságot, hogy az irányelv alapján a bizonyításfelvétel elsődleges célján túl milyen mértékben kérhető ezzel összefüggésben segítségnyújtás.

Mindezek alapján a javaslat két fő célkitűzése a következő:

- (1) a jogi egyértelműség és a működési hatékonyság javítása a bizonyítékok határokon átnyúló gyűjtése terén az EU-ban az irányelv alkalmazása során feltárt célzott hiányosságok kezelése révén; valamint

⁶ Egyezmény a Benelux Gazdasági Unió államai, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai között a közös határaikon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás végrehajtásáról (HL L 239., 2000.9.22., 19. o.).

⁷ A hatékony bűnüldözést szolgáló adathozzáféréssel foglalkozó magas szintű munkacsoport zárójelentése: https://home-affairs.ec.europa.eu/document/download/4802e306-c364-4154-835b-e986a9a49281_en?filename=Concluding%20Report%20of%20the%20HLG%20on%20access%20to%20data%20for%20effective%20law%20enforcement_en.pdf.

⁸ Operational Topic on Interception of Telecommunication (A titkos távközlési információgyűjtés operatív témája, A válaszok gyűjteménye és összefoglalása), 2024. június.

⁹ Az Európai Igazságügyi Hálózat (EIH) 59. plenáris ülésének (Prága, 2022. november 9–11.) észrevételei és következtetései.

¹⁰ Az uniós büntető igazságszolgáltatás jövőjével foglalkozó magas szintű fórum jelentése: https://commission.europa.eu/document/download/606f0f38-12f9-4893-8941-3ac835229bcd_en?filename=JUST_template_comingsoon_standard_16.pdf.

¹¹ A Bizottság szolgálati munkadokumentuma – Az operatív bűnüldözési együttműködésről szóló, 2022. június 9-i (EU) 2022/915 tanácsi ajánlás tagállamok általi érvényre juttatásának értékelése (SWD(2025) 36 final, 2025.1.31.).

¹² A Bíróság 2024. július 4-i ítélete, FP és társai, C-760/22, EU:C:2024:574; a Bíróság 2024. június 6-i ítélete, AVVA és társai egyesített ügy, C-255/23 és C-285/23, EU:C:2024:462; a Bíróság 2025. december 18-i ítélete, Bissili, C-325/24, EU:C:2025:989.

- (2) a segítségnyújtás iránti megkeresésre vonatkozó közös szabályok kidolgozása annak érdekében, hogy megkönnyítsék a másik tagállamban tartózkodó gyanúsítottak, vádlottak és áldozatok büntetőbírószági tárgyalásokon való távoli részvételét.

E hiányosságok kezelése hozzájárulna a hatékonyabb igazságügyi együttműködéshez és növelné a tagállamok közötti kölcsönös bizalmat.

Az első célkitűzést illetően a javaslat arra irányul, hogy biztosítsa az irányelv kulcsfontosságú rendelkezéseinek egységesebb értelmezését és alkalmazását a részt vevő tagállamokban azáltal, hogy tisztázza azokat a fogalmakat és eljárási szabályokat, amelyek eltérő nemzeti gyakorlatokhoz vezettek. A javaslat elsődleges célja az, hogy nagyobb jogbiztonságot nyújtson a következők tekintetében: i. a bizonyítékok egyéb célokra történő felhasználása és újbóli átadása; ii. a „távközlés” fogalmának meghatározása, valamint az olyan titkos információgyűjtésre vonatkozó értesítési eljárás eljárási vonatkozásai amely esetében nincs szükség másik tagállam technikai segítségére; iii. a „kibocsátó hatóság” meghatározása; valamint iv. a bűnüldöző hatóságok között korábban, vagy az igazságügyi hatóságok között spontán módon kicserélt információk bizonyítékként történő felhasználása iránti megkeresésre vonatkozó eljárások.

A javaslat továbbá szabályokat állapít meg a műszaki adatrögzítő eszközök használatára és a bizonyításfelvétel céljából történő, határokon átnyúló megfigyelésre vonatkozóan, valamint egyértelművé teszi az ENYH és az SMVE 40. cikke szerinti, határokon átnyúló megfigyelési intézkedések közötti kölcsönhatást. Célja továbbá, hogy javítsa bizonyos nyomozati intézkedések időben történő foganatosítását, ami magában foglalja a bizonyítékok valós idejű gyűjtését, például az ellenőrzött szállításokat, a titkos távközlési információgyűjtést és a határokon átnyúló megfigyelést. Ennek érdekében lehetővé válik az említett nyomozati intézkedések ideiglenes foganatosítása, amennyiben ez feltétlenül szükséges azok hatékonyságának fenntartásához. Ez különösen fontos a szervezett bűnözéssel kapcsolatos nyomozások esetében, ahol e különleges nyomozási technikák alkalmazása elengedhetetlen a bizonyítékgyűjtéshez. Emellett a javaslat orvosolja az ENYH-formanyomtatványban feltárt hiányosságokat. A javaslat célja tehát, hogy megerősítse a határokon átnyúló ügyekben történő bizonyításfelvétel közös keretének gyakorlati működését, többek között az olyan jogi kétértelműségek csökkentése révén, amelyek késedelmekhez, a végrehajtás megtagadásához vagy következetlen eljárási biztosítékokhoz vezethetnek.

Ami a második célkitűzést illeti, a konzultációk eredményei azt mutatták, hogy csak néhány tagállam rendelkezik külön szabályokkal a büntetőbírószági tárgyalásokon való, határokon átnyúló távoli részvételre vonatkozóan, és e szabályok tartalma jelentősen eltér. Egyes esetekben a nemzeti keretek még csak nem is írják elő a személy tartózkodási helye szerinti tagállam hatóságainak bevonását. Ez a szétagoltság egyrészt problematikus az érintett személyek eljárási jogainak védelme szempontjából, másrészt akadályozza a hatékony igazságügyi együttműködést. Közös eljárásokat, normákat és megfelelő biztosítékokat kell bevezetni annak érdekében, hogy az eljárások tisztességesek legyenek, és a videokonferencia-technológia hatékonyan alkalmazható legyen a határokon átnyúló büntetőeljárásokban. Ez hatékonyabbá teszi az igazságügyi együttműködést, és erősíti a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló európai térségbe vetett kölcsönös bizalmat.

A büntetőbírószági tárgyaláson való távrészvételre vonatkozó, javasolt szabályok célja ezért elsősorban annak biztosítása, hogy a tárgyaláson való jelenléthez való jogot és a büntetőbírószági tárgyalásokon való hatékony részvételhez való jogot – az Európai Unió

Alapjogi Chartájának 47. és 48. cikke és az (EU) 2016/343 irányelv¹³ szerinti uniós jog által biztosítottaknak megfelelően – hatékonyabban gyakorolják. A gyakorlatban a büntetőeljárásban részt vevő azon személyek, akik gyakorolták a szabad mozgáshoz való jogot és egy másik tagállamban rendelkeznek lakóhellyel, vagy ideiglenesen ott tartózkodnak, az ügy sajátos körülményei között előnyben részesíthetik a távrésztvételt a személyes megjelenés céljából történő utazás helyett. Az is előfordulhat, hogy jogilag megalapozott olyan akadályokkal szembesülnek, amelyek gátolják az eljárást lefolytató tagállamban zajló meghallgatásokon való fizikai megjelenést, például egészségügyi problémákkal, gondozási feladatokkal, egy másik tagállambeli szabadságelvönással kapcsolatos korlátozottsággal összefüggő vagy más indokolt okok merülnek fel. Ilyen helyzetekben az érintett személyt a körülményei ténylegesen arra kényszeríthetik, hogy lemondjon a tárgyaláson való jelenlétéhez való jogáról pusztán azért, mert nem tud személyesen megjelenni a meghallgatásokon, még akkor sem, ha ténylegesen részt kívánna venni azokon. A távrésztvétel megkönnyítése révén a kezdeményezés célja ezért az érintett személy távollétében lefolytatott, határokon átnyúló tárgyalások számának csökkentése, valamint annak biztosítása, hogy az Unión belüli szabad mozgáshoz való jog gyakorlása ne korlátozza az eljárási jogok tényleges érvényesítését a büntetőeljárások során. A kezdeményezés várhatóan csökkenteni fogja a bűncselekmények áldozatai másodlagos viktimizációjának kockázatát is azáltal, hogy adott esetben – határokon átnyúló helyzetekben – korlátozza az ismételt utazás szükségességét, a stresszhelyzetnek való szükségtelen kitettséget, illetve a gyanúsítottal vagy vádlottal való közvetlen szembesítést.

Továbbá, amennyiben a kényszerintézkedések és az átadás nem szükségesek vagy nem arányosak, a távrésztvétel adott esetben alternatívát jelenthet a személy 2002/584/IB tanácsi kerethatározat¹⁴ szerinti fizikai átadásával szemben.

• **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

A jelenlegi átdolgozási javaslat megerősíti a büntetőügyekben folytatott, határokon átnyúló igazságügyi együttműködés eszközeire vonatkozó uniós jogi keretet azáltal, hogy pótolja az irányelv alkalmazása során azonosított hiányosságokat, és fenntartja az összhangot más eszközökkel.

Az ENYH-ra vonatkozóan javasolt célzott módosítások összhangban vannak a büntető igazságügyi együttműködés területén meglévő uniós eszközökkel, és kiegészítik azokat, beleértve a következőket:

- az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezmény¹⁵, amely meghatározza az igazságügyi hatóságok között az említett egyezmény alapján korábban spontán módon kicserélt információk bizonyítékként való felhasználásához való hozzájárulás kérelmezésére vonatkozó eljárást;
- a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény, tisztázva a határokon átnyúló megfigyelésről szóló 40. cikke és az ENYH kerete közötti kapcsolatot;

¹³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/343 irányelve (2016. március 9.) a büntetőeljárás során az ártatlanság védelme egyes vonatkozásainak és a tárgyaláson való jelenlét jogának megerősítéséről (HL L 65., 2016.3.11., 1. o.).

¹⁴ A Tanács 2002/584/JHA kerethatározata (2002. június 13.) az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról (HL L 190., 2002.7.18., 1. o.).

¹⁵ Egyezmény a Tanács által az Európai Unióról szóló szerződés 34. cikkének megfelelően létrehozott, az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről (HL C 197., 2000.7.12., 3. o.).

- a tagállamok bűnüldöző hatóságai közötti információcseréről szóló irányelv¹⁶, amely meghatározza a bűnüldöző hatóságok között az említett irányelv alapján korábban kicserélt információk bizonyítékként való felhasználásához való hozzájárulás kérelmezésére vonatkozó eljárást.

A kezdeményezés továbbá összhangban van az Eurojustról¹⁷ és az Európai Ügyészségről (EPPO)¹⁸ szóló rendeletekkel, valamint az Európai Igazságügyi Hálózatról szóló tanácsi határozattal¹⁹, és közvetlen kapcsolatban áll azokkal.

Ami a segítségnyújtás iránti megkeresésre vonatkozó új szabályokat illeti, amelyek célja, hogy az európai távrészvételi határozat (ETRH) révén megkönnyítsék egy másik tagállamból a büntetőbírói tárgyalásokon való távoli részvételt, a javaslat pótolja az uniós vívmányok jelenlegi hiányosságát, vagyis azt, hogy a távrészvétel csak meghatározott helyzetek és korlátozott célok vonatkozásában szabályozott.

Az (EU) 2023/2844 rendelet²⁰ jogi keretet hoz létre a videokonferencia és más távközlési technológiák határokon átnyúló eljárásokban való használatához. Büntetőügyekben az említett rendelet 6. cikke jogalapot biztosít a videokonferencia vagy más távközlési technológia alkalmazására a gyanúsítottak, a vádlottak, az elítéltek és más érintett személyek egyes, az említett rendelkezésben meghatározott igazságügyi együttműködési eljárás keretében történő meghallgatása céljából²¹. Az új keret célzott rendelkezéseket hoz létre a gyanúsítottak, a vádlottak és a bűncselekmények áldozatainak távrészvételére vonatkozóan, hogy távolról részt vehessenek egy másik tagállamból azon alapeljárás bírósági tárgyalásain, amelynek részesei. Ezen intézkedés pótolja a büntető igazságszolgáltatás digitalizálására vonatkozó meglévő uniós keret egyik hiányosságát, amely abból ered, hogy a szabályozás csak az igazságügyi együttműködési eljárásokhoz kapcsolódó meghallgatások digitalizálására korlátozódott.

¹⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/977 irányelve (2023. május 10.) a tagállamok bűnüldöző hatóságai közötti információcseréről és a 2006/960/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről (HL L 134., 2023.5.22., 1. o.).

¹⁷ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1727 rendelete (2018. november 14.) az Európai Unió Büntető Igazságügyi Együttműködési Ügynökségéről (Eurojust) és a 2002/187/IB tanácsi határozat felváltásáról és hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 138. o.).

¹⁸ A Tanács (EU) 2017/1939 rendelete (2017. október 12.) az Európai Ügyészség létrehozására vonatkozó megerősített együttműködés bevezetéséről (HL L 283., 2017.10.31., 1. o.).

¹⁹ A Tanács 2008/976/IB határozata (2008. december 16.) az Európai Igazságügyi Hálózatról (HL L 348., 2008.12.24., 130. o.).

²⁰ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/2844 rendelete (2023. december 13.) a határokon átnyúló polgári, kereskedelmi és büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés és az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés digitalizációjáról, valamint az igazságügyi együttműködés területén egyes jogi aktusok módosításáról (HL L, 2023/2844, 2023.12.27., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2844/oj>).

²¹ A digitalizációról szóló rendelet 6. cikkében említett jogi aktusok kimerítő listája a következőkre terjed ki: a) az európai elfogatóparancsról szóló 2002/584/IB tanácsi kerethatározat és különösen annak 18. cikke (1) bekezdésének a) pontja; b) a fogvatartottak átszállításáról szóló 2008/909/IB kerethatározat és különösen annak 6. cikke (3) bekezdése; c) a kölcsönös elismerés elvének az ítéletekre és próbaidőt megállapító határozatokra való alkalmazásáról szóló 2008/947/IB kerethatározat és különösen annak 17. cikke (4) bekezdése; d) a kölcsönös elismerés elvének az előzetes letartóztatás alternatívájaként felügyeleti intézkedéseket elrendelő határozatokra történő alkalmazásáról szóló 2009/829/IB kerethatározat és különösen annak 19. cikke (4) bekezdése; e) az európai védelmi határozatról szóló 2011/99/EU irányelv és különösen annak 6. cikke (4) bekezdése; c) a befagyasztást és az elkobzást elrendelő határozatok kölcsönös elismeréséről szóló (EU) 2018/1805 rendelet és különösen annak 33. cikke (1) bekezdése;

Az irányelv 24. cikke szabályozza a videokonferencia vagy más audiovizuális közvetítőeszköz útján bizonyítási célból történő meghallgatásokat. E rendelkezés értelmében ENYH bocsátható ki egy másik tagállamban tartózkodó tanú, szakértő, gyanúsított vagy vádlott videokonferencia útján történő, bizonyítékgyűjtés céljából történő meghallgatása érdekében. Amint azt a Bíróság egyértelművé tette, a 24. cikk a bizonyításfelvétel céljából tartott meghallgatásokra alkalmazandó, amelyek végrehajtása nem haladja meg az e célból szükséges mértéket²².

Ezzel szemben e javaslat célja, hogy adott esetben – attól függően, hogy az érintett személy bűncselekmény gyanúsítottja, vádlottja vagy áldozata-e – mind a tárgyalást megelőző szakaszban, mind a tárgyalási szakaszban elősegítse a büntetőbírószági tárgyalások valamennyi típusán való teljes körű részvételt egy másik tagállamból. A teljes körű részvétel magában foglalja azon eljárási jogok teljes körű gyakorlását, amelyek az érintett személyt úgy illetik meg, mintha fizikailag jelen lenne a meghallgatáson.

A bűncselekmények áldozatait illetően a 2012/29/EU irányelv²³ 17. cikke lehetővé teszi a más tagállamban tartózkodó áldozatok videokonferencia-technológia útján történő meghallgatását, és előírja a tagállamok számára, hogy az uniós és a nemzeti jog alapján lehetséges mértékben könnyítsék meg az áldozatok videokonferencia útján történő részvételét, figyelembe véve az eljárásban betöltött szerepüket. Ez a javaslat ezért kiegészíti az említett keretet azáltal, hogy konkrét szabályokat és biztosítékokat állapít meg az áldozatoknak a büntetőbírószági tárgyalásokon való távrészvételére vonatkozóan, beleértve az eljárási biztosítékokra, a technikai rendelkezésekre és a hatékony részvételre vonatkozó szabályokat is.

A javaslat teljes mértékben összhangban van a büntetőeljárások során biztosított eljárási jogokra vonatkozó uniós vívmányokkal is. Az (EU) 2016/343 irányelv 8. cikke rögzíti a gyanúsítottak és vádlottak azon jogát, hogy jelen legyenek a tárgyaláson. E jog és az említett irányelvben az érintett személy távollétében tartott tárgyalásokra vonatkozóan meghatározott normák sérelme nélkül e javaslat célja a tárgyaláson való jelenlétéhez való jog gyakorlásának megerősítése. Ez oly módon nyilvánul meg, hogy – szigorú feltételek teljesülése és számos biztosíték garantálása esetén – lehetővé teszi az érintett személyek számára, hogy videokonferencia vagy más távközlési technológia útján távolról vegyenek részt a meghallgatásokon. Emellett a javaslat célja annak biztosítása, hogy az eredetileg személyes joggyakorlásra tervezett eljárási jogok és biztosítékok szükség esetén távolról is hatékonyan gyakorolhatók legyenek.

Az ETRH-ra vonatkozó új rendelkezések hozzájárulnak az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés javításához a határokon átnyúló büntetőeljárások során. E rendelkezések indokolt esetben lehetővé teszik a bűncselekmények más tagállamban lakóhellyel rendelkező, fogva tartott vagy ideiglenesen tartózkodó gyanúsítottjai, vádlottjai és áldozatai számára, hogy ténylegesen részt vegyenek a büntetőeljárásban anélkül, hogy a kibocsátó államba kellene utazniuk. Ily módon a javaslat megfelelő körülmények között a 2002/584/IB tanácsi kerethatározat szerinti fizikai átadás alternatíváját jelentheti, amennyiben a kényszerintézkedés a szóban forgó esetben nem tekinthető szükségesnek, és az elérendő cél az érintett személy meghallgatáson vagy tárgyaláson való részvételének biztosítása.

²² Az Európai Unió Bíróságának 2025. december 18-i ítélete, Bissili, C-325/24., EU:C:2025:989, 59. pont.

²³ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/29/EU irányelve (2012. október 25.) a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (HL L 315., 2012.11.14., 57. o.).

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

A büntető igazságszolgáltatási kezdeményezésekből álló jelenlegi csomag koherens és egymást kiegészítő célkitűzése: megerősíteni az Unió azon képességét, hogy megelőzze, felderítse, kivizsgálja és büntetőeljárás alá vonja a határokon átnyúló súlyos bűncselekményeket az egyre bonyolultabbá váló biztonsági környezetben. A csomag az Unió belső biztonsági architektúrájának hatékonyságát, koherenciáját és interoperabilitását hivatott megerősíteni azáltal, hogy korszerűsíti a bűnüldöző, igazságügyi és egyéb érintett hatóságok közötti együttműködés jogi kereteit.

Ezen erőfeszítések középpontjában az Europol- és az Eurojust-rendelet javasolt felülvizsgálata áll. Az Europol és az Eurojust különálló, de egymást kiegészítő feladatokat lát el a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségben: az Europol támogatást nyújt a bűncselekmények megelőzéséhez, felderítéséhez és nyomozásához, az Eurojust pedig elősegíti az igazságügyi együttműködést, és gondoskodik a hatékony ügyészségi és bírósági nyomon követésről. A csomag célja ezért az, hogy megszilárdítsa a két ügynökség közötti, valamint a bel- és igazságügy és a csalás elleni architektúra területén működő más uniós szereplőkkel való együttműködést és kiegészítő jelleget annak érdekében, hogy zökkenőmentes folytonosságot lehessen biztosítani a bűnüldözési intézkedések és a bírósági nyomon követés között a büntető igazságügyi lánc valamennyi szakaszában.

Ebben a kontextusban az európai nyomozási határozat keretének és a bel- és igazságügyi területen alkalmazandó adatvédelmi szabályoknak a módosítása hozzájárul az említett célkitűzéshez azáltal, hogy megkönnyíti a határokon átnyúló hatékony együttműködést, javítja az információcsere feltételeit, és koherens, a működési körülményekhez és a technológiai fejlődéshez igazított jogi keretet biztosít. Az e csomagban javasolt intézkedések együttesen javítani fogják az Unió azon képességét, hogy az alapvető jogokat, a jogállamiságot és a különböző érintett szereplők közötti felelősségmegosztást teljeskörűen tiszteletben tartva reagáljon a változó biztonsági fenyegetésekre.

Ez a javaslat összhangban van a kapcsolódó uniós szakpolitikákkal, különösen a következő okok miatt:

- hozzájárul a ProtectEU stratégia²⁴ célkitűzéseivel, amely hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni az igazságügyi együttműködést és hatékonyabb eszközöket kell biztosítani a súlyos és szervezett bűnözés, valamint a terrorizmus elleni küzdelemhez az egyre inkább transznacionális és digitális környezetben.
- Összhangban áll a „DigitalJustice@2030” című bizottsági közlemény²⁵ célkitűzéseivel, amely előmozdítja az igazságszolgáltatási rendszerek digitalizálását, beleértve a biztonságos digitális eszközök fejlesztését és az interoperábilis videokonferencia-technológiák használatát a bírósági eljárások hatékonyságának, hozzáférhetőségének és rezilienciájának Unió-szerte történő javítása érdekében. A közlemény a Bizottság jövőbeli fellépésének egyik területeként azonosította különösen a büntetőbírósági tárgyalásokon egy másik tagállamból videokonferencia útján történő távrésztvételt (9. intézkedés).

²⁴ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának a [ProtectEU-ről: európai belső biztonsági stratégia](#), COM(2025) 148 final.

²⁵ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: [DigitalJustice@2030](#), (COM(2025) 802 final).

- A javaslat a bűnüldözést szolgáló jogszerű és hatékony adathozzáférésre vonatkozó ütemterv²⁶ részét képezi, mely ütemterv keretében sor kerül annak értékelésére, hogy szükség van-e az ENYH további megerősítésére a jogszerű titkos információgyűjtésre irányuló, határokon átnyúló megkeresések hatékonyságának növelése érdekében.
- A javaslat az EU drogstratégiájának²⁷ részét képezi, amely rámutat arra, hogy a biztonság javítása és a társadalom védelme érdekében az igazságügyi együttműködés fokozására irányuló stratégiai prioritás részeként meg kell erősíteni az ENYH-t.
- A javaslatcsomag teljes mértékben összhangban van a személyes adatok védelmére vonatkozó uniós vívmányokkal, különösen az (EU) 2016/679 rendelettel²⁸, az (EU) 2016/680 irányelvvel²⁹ és az (EU) 2018/1725 rendelettel³⁰, mivel előírja, hogy a javasolt irányelv alapján végzett személyesadat-kezelésnek meg kell felelnie az alkalmazandó uniós adatvédelmi keretnek.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

• Jogalap

A javaslat alapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 82. cikkének (1) bekezdése.

Az EUMSZ 82. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy az Unióban a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés a bírósági ítéletek és határozatok kölcsönös elismerésének elvén alapul, amely felhatalmazza az Uniót, hogy intézkedéseket fogadjon el többek között olyan szabályok és eljárások megállapítására, amelyek célja, hogy biztosítsák a bírósági ítéletek és határozatok minden formájának elismerését az Unió egészén belül.

Az irányelv elfogadására a kölcsönös elismerésről szóló más meglévő eszközökhöz hasonlóan az EUMSZ 82. cikkének (1) bekezdése alapján került sor. Az EUMSZ 82. cikke (1) bekezdésének jogalként való fenntartása ezért biztosítja az eredeti döntéssel való összhangot, és tükrözi az átdolgozásra irányuló kezdeményezés révén bevezetett módosítások célját és tartalmát.

²⁶ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – A bűnüldözést szolgáló jogszerű és hatékony adathozzáférésre vonatkozó ütemterv (COM(2025) 349 final).

²⁷ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az EU drogstratégiájáról, 2025.12.4., COM(2025) 743 final.

²⁸ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

²⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/680 irányelve (2016. április 27.) a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről (HL L 119., 2016.5.4., 89. o.).

³⁰ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

- **Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)**

Az irányelv a büntetőügyekben folytatott, határokon átnyúló igazságügyi együttműködés során a bizonyításfelvétel már meghonosodott uniós szintű eszköze. Az irányelv jellegénél fogva határokon átnyúló kérdésekkel foglalkozik, amelyeket az egyes tagállamok önállóan nem tudnak hatékonyan kezelni. Az EU már gyakorolta hatáskörét az irányelv elfogadása révén, ezért további intézkedéseket is uniós szinten kell tenni.

Ami a büntetőbírószági tárgyalásokon való távrésztétel megkönnyítését célzó szabályokat bevezető konkrét módosításokat illeti, abban az esetben, ha a bűncselekmény gyanúsítottja, vádlottja vagy áldozata egy másik tagállamban tartózkodik, e kérdés határokon átnyúló jellege miatt egyetlen tagállam sem állapíthatja meg önállóan ezeket a szabályokat.

A nyilvános és célzott konzultációkra érkezett válaszok megerősítik, hogy az uniós fellépés ezen a területen a tagállami fellépésnél valószínűsíthetően jobb eredményeket hozna. A Tanács elismerte, hogy az e kezdeményezés által kezelni kívánt kihívások a nemzeti szinten túlmutató fellépést tesznek szükségessé. Ennélfogva e javaslat választ ad a tagállamok által felvetett, fent ismertetett kérdésekre.

Tekintettel a fent vázolt kérdések határon átnyúló dimenziójára, valamint arra, hogy az Unió már gyakorolta hatásköreit ezekben a kérdésekben, a javaslatot a célkitűzések elérése érdekében uniós szinten kell elfogadni.

- **Arányosság**

A javaslat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkének (4) bekezdésében meghatározott arányosság elvével összhangban nem haladja meg a céljai eléréséhez szükséges mértéket. A javaslat a kölcsönös elismerésen alapuló meglévő uniós szintű eszközökre és digitális infrastruktúrára épül, ily módon nem jár további adminisztratív és pénzügyi terhekkel.

Az ENYH-ra vonatkozóan javasolt célzott módosítások csak azokkal az aggályokkal foglalkoznak, amelyeket a Tanács a kölcsönös értékelések tizedik fordulójában és az indokolás vonatkozó szakaszában említett egyéb jelentésekben azonosított. E javaslat egészében azok a lehetőségek szerepelnek, amelyek a legkevésbé avatkoznak bele a tagállamok nemzeti büntető igazságszolgáltatási rendszereibe, miközben az irányelv általános keretére épülnek.

A büntetőbírószági tárgyalásokon való távrésztételre vonatkozóan javasolt szabályok a tagállamok által az irányelv kölcsönös értékelése során megfogalmazott kérésekre adnak választ. A kezdeményezés célzott keretet hoz létre, amely arra irányul, hogy megkönnyítse a tagállamok számára a büntetőbírószági tárgyalásokon való távrésztételre irányuló megkeresések kiadását és elismerését. Nem jelenti a nemzeti büntetőeljárások szélesebb körű, nemzeti szintű harmonizálását. Az ETRH egyedi esetekben történő alkalmazása továbbra is a tagállamok mérlegelési jogkörébe tartozik, és azt minden egyes esetben arányossági és megfelelőségi értékelésnek kell alávetni. Általános szabályként a távoli részvétel az érintett személy hozzájárulásán alapul, és olyan biztosítékok kísérik, amelyek garantálják az eljárások tisztességességét és az eljárási jogok hatékony gyakorlását.

A javaslat tiszteletben tartja a tagállamok eljárási autonómiáját is, mivel a meghallgatások lefolytatásának továbbra is a kibocsátó tagállam jogán, valamint a végrehajtó tagállam joga által szabályozott egyes végrehajtási intézkedéseken kell alapulnia.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

E javaslat célja az irányelv célzott módosításainak előírása, amelyek az irányelv végrehajtása és értékelése során feltárt joghézagok, következtetlenségek és hiányosságok kiküszöbölését hivatottak szolgálni. Célzott jellegük miatt ugyanaz a jogi eszköz a legmegfelelőbb választás a módosítások bevezetésére, és az átdolgozás tekinthető a legmegfelelőbb módszernek az irányelv felváltására és hatályon kívül helyezésére.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELESEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése / célravezetőségi vizsgálata**

Az irányelv értékelésének fő referenciadokumentuma a kölcsönös értékelésekről szóló zárójelentés. A jelentés megállapítja, hogy az irányelv a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés hatékony és széles körben használt eszközévé vált az Európai Unióban, és hogy a rendszer általában véve jól működik. Ugyanakkor számos jogi és operatív kihívást azonosít. A jelentés célzott módosításokat szorgalmaz különösen a következők tekintetében: i. bizonyítékok egyéb célokra történő felhasználása; ii. titkos távközlési információgyűjtés; iii. műszaki adatrögzítő eszközök használata és határon átnyúló megfigyelés; valamint iv. a korábban a bűnüldöző hatóságok között vagy az igazságügyi hatóságok között megkeresés nélkül kicserélt információk bizonyítékként való felhasználása. A jelentés továbbá kiemeli, hogy a gyakorló szakemberek rámutattak az ENYH-formanyomtatvány összetettségéhez, a fordítási problémákhoz és a végrehajtás késedelméhez kapcsolódó gyakorlati nehézségekre. A jelentés javasolja továbbá a vádlottak tárgyaláson való távoli részvételével kapcsolatos kérdések vizsgálatát. Összességében az értékelés további jogszabályi pontosítást és nagyobb harmonizációt javasol annak érdekében, hogy az irányelv alkalmazása során javuljon a jogbiztonság, a hatékonyság és a következetesség.

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

A javaslat előkészítése során a Bizottság 2025-ben és 2026-ban kiterjedt konzultációkat folytatott. A konzultációk a polgárokat, a hatóságokat, a tudományos élet képviselőit, az uniós ügynökségeket és szerveket, az európai védőügyvédek szövetségeit képviselő érdekelt felek és más releváns szereplők széles körét célozták meg.

A konzultációk a következőkből álltak: i. célzott konzultációk a tagállami hatóságokkal, az Eurojusttal, az EIH-val, az Európai Ügyészséggel, az Europollal, az Európai Unió Alapjogi Ügynökségével (FRA), a Védőügyvédek Európai Egyesületével (ECBA) és az Európai Ügyvédi Kamarák Tanácsával (CCBE); ii. a véleményezési felhívással kapcsolatos nyilvános visszajelzések, amelyek tudományos szakemberek beadványait is magukban foglalták; iii. három célzott találkozó a tagállami hatóságok szakértőivel³¹, és iv. egy találkozó a Bizottság büntetőjogi szakértői csoportjával³².

Összességében széles körű egyetértés alakult ki azzal kapcsolatban, hogy az EU-nak az irányelv célzott módosításai révén kell kezelnie az azonosított kérdéseket.

³¹ A három célzott szakértői ülésre 2025. március 31-én, 2025. július 2-án és 2026. május 5-én került sor.

³² A találkozóra 2025. május 14-én került sor.

Számos szakértő elismerte mindenekelőtt azokat a kihívásokat, amelyek bizonyos nyomozati intézkedéseknek a határokon átnyúló bizonyításfelvétel céljából történő alkalmazásával kapcsolatosak, különös tekintettel a bizonyításfelvétel céljából történő, határokon átnyúló megfigyelésre és a műszaki adatrögzítő eszközök használatára (helymeghatározási, audio- vagy képadatok gyűjtése céljából). Általános támogatást élvezett az, hogy az irányelvbe külön rendelkezések kerüljenek beillesztésre ezekre a kérdésekre vonatkozóan. Több szakértő úgy vélte, hogy hasznos lenne az irányelvben meghatározni a „titkos távközlési információgyűjtés” fogalmát. Egyes szakértők álláspontja szerint pontosítani lehetne az olyan titkos információgyűjtésre vonatkozó értesítési eljárást, amelynél nincs szükség másik tagállam technikai segítségére.

Az érdekelt felek eltérő véleményeket fogalmaztak meg azzal kapcsolatban, szükség van-e a bizonyítékok más célokra történő felhasználására vonatkozó szabályok tisztázására. Egyes szakértők azonban támogatták a megszerzett bizonyítékok felhasználására vonatkozó egyedi feltételek meghatározására és e feltételek megszüntetésének kérelmezésére irányuló egyszerűsített eljárás bevezetését annak érdekében, hogy fenntartható legyen a határokon átnyúló nyomozások rugalmassága és hatékonysága. Több érdekelt fél úgy vélte, hogy meg kell határozni a bűnüldöző hatóságok között korábban kicserélt információk bizonyítékként való felhasználásának kérelmezésére irányuló eljárást, míg mások hangsúlyozták, hogy az új szabályoknak figyelembe kell venniük a nemzeti jogi keretek közötti különbségeket. A konzultációk rávilágítottak arra is, hogy a nemzeti jogszabályok és gyakorlatok eltérőek abban a tekintetben, hogy az igazságügyi hatóságok által „megkeresés nélkül kicserélt” információk mikor használhatók fel bizonyítékként, ami arra utal, hogy erre vonatkozóan szabályokra van szükség. A konzultációkból az is kiderült, hogy az irányelvben további korlátozott pontosításokra van szükség, például az ENYH hatályát és a „kibocsátó hatóság” fogalom meghatározását illetően. A szakértők szerint igazságügyi képzésre, valamint kézikönyvek vagy további iránymutatások kidolgozására is szükség van, különösen az ENYH és más eszközök közötti kapcsolat tisztázása, valamint az ENYH-nak a különleges nyomozási technikák határokon átnyúló elismerése és végrehajtása céljából történő alkalmazása tekintetében. Emellett hasznosnak tartják a kiegészítő eszközök – például az Európai Igazságügyi Atlasz és a Fiches Belges – használatát az ENYH zökkenőmentes alkalmazásának biztosításához, különösen azokban az esetekben, amikor a különleges nyomozati intézkedésekre vonatkozó tagállami gyakorlatok és jogszabályok közötti különbségek kihívást jelentenek az együttműködés terén. A szakértők szükségesnek tartották, hogy ezeket az eszközöket rendszeresen frissítsék annak érdekében, hogy tükrözzék a tagállami jogszabályok, az illetékes hatóságok és a gyakorlati követelmények változásait, ezáltal biztosítva az említett eszközök folyamatos megbízhatóságát és hasznosságát a gyakorló szakemberek számára.

Az érdekelt felek széles körben támogatták azt a célkitűzést, hogy célzott uniós jogi keret révén meg kell könnyíteni a büntetőeljárásban való, határokon átnyúló távrészvételt. Hangsúlyozták azonban, hogy meg kell őrizni az eljárások tisztességességét és biztosítani kell, hogy az érintett személyek ténylegesen gyakorolhassák eljárési jogaikat. A legtöbb tagállam és szakértő egyetértett abban, hogy a meghallgatásokon való távrészvételre minden tekintetben a kibocsátó tagállam eljárásjogának kell irányadónak lennie, kivéve a személyazonosság ellenőrzését és a videokonferencia technikai feltételeit, amit a végrehajtó tagállam eljárásjogának kell szabályoznia.

Egyes szakértők egyetértettek abban, hogy a távrészvétellel összefüggésben ugyanazokat a biztosítékokat és jogorvoslatokat kell alkalmazni, mint amelyek a bírósági tárgyalásokon való személyes részvételre alkalmazandók. A legtöbb érdekelt fél mindazonáltal hangsúlyozta, hogy konkrét biztosítékokra van szükség, különösen az alábbiak tekintetében: i. az ETRH

által érintett személy hozzájárulása; ii. az érintett személy és ügyvédje közötti bizalmas kommunikációt biztosító csatorna rendelkezésre állása; iii. műszaki hibák esetén alkalmazandó konkrét jogorvoslatok; valamint iv. a kiszolgáltató személyek és gyermekek védelme. A javaslat tükrözi ezeket a hozzájárulásokat.

Az érdekelt felek azonban eltérő álláspontokat fogalmaztak meg a következőkkel kapcsolatban: i. a hozzájárulási követelmény alóli kivételek lehetősége (és mértéke); ii. a végrehajtó tagállamban a személyazonosság-ellenőrzések és eljárási cselekmények tekintetében illetékes hatóságok típusa; valamint iii. a kibocsátó tagállam joga szerint már rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeken felüli konkrét jogorvoslati lehetőségek megléte. A legtöbb tagállam például kivételes körülmények között korlátozott kivételeket kért az érintett személy hozzájárulása beszerzésének szükségessége alól, de a védőügyvédek szervezetei általában ellenezték az ilyen eltéréseket. A javaslat ezért kiegyensúlyozott megközelítést alkalmaz azáltal, hogy az ETRH kibocsátásának kötelező feltételeként fenntartja az érintett személy hozzájárulását, ugyanakkor szigorú biztosítékok és bírósági felügyelet mellett korlátozott mértékű meghatározott eltérésre ad lehetőséget.

A bizottsági konzultációk eredményeinek részletesebb összefoglalását az e javaslatot kísérő bizottsági szolgálati munkadokumentum fogja tartalmazni.

- **Szakértői vélemények összegyűjtése és felhasználása**

Az érdekelt felekkel folytatott fent említett konzultációk mellett a Bizottság más forrásokat is igénybe vett a szakértői vélemények beszerzése és felhasználása érdekében.

A javaslat mindenekelőtt a kölcsönös értékelésekről szóló zárójelentésre, az Eurojust és az EIH jelentéseire, valamint a büntető igazságszolgáltatás jövőjével foglalkozó magas szintű fórum szakértői és politikai megbeszéléseire támaszkodik.

A büntetőbírósági tárgyalásokon való távrésztételre vonatkozó szabályok tekintetében a javaslat a következőket is figyelembe veszi: az Európai Bizottság által a Jogérvényesülés program keretében finanszírozott, a büntetőeljárások során a védelemhez való jog digitalizálásával kapcsolatos kutatási projekt eredményei³³; ii. „Az igazságszolgáltatás digitalizálása: az alapvető emberi jogokon alapuló megközelítés” című FRA-jelentés³⁴, valamint iii. a témával foglalkozó munkakonferenciákon folytatott megbeszélések előzetes eredményei³⁵.

- **Hatásvizsgálat**

A hatásvizsgálat elvégzésére vonatkozó követelménytől való eltérést ebben az esetben a Bizottság két fő okból tartotta indokoltnak: a választási alternatívák hiánya és a releváns negatív gazdasági, társadalmi vagy környezeti hatások hiánya. A kölcsönös értékelések tizedik fordulójának keretében már elvégezték az irányelv átfogó, visszatekintő értékelését, amelynek eredményeként konkrét ajánlások születtek az irányelv által még nem szabályozott elemek kezelésére és a meglévő rendelkezések módosítására. A Tanács által a kölcsönös értékelések tizedik fordulóján végzett munkából azt a következtetést lehetett levonni, hogy az életképes szakpolitikai alternatívák köre korlátozott. A jelenlegi felülvizsgálat e

³³ <https://www.law.kuleuven.be/linc/english/research/researchdigirights.html>.

³⁴ https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/fra-2025-digitalising-justice-fundamental-rights-approach_en.pdf.

³⁵ A holland Igazságügyi Minisztérium és a rotterdami Erasmus Egyetem által szervezett, 2026. január 20-i munkakonferencia a határokon átnyúló büntetőügyekben a videokonferencia kísérleti célú alkalmazásáról az EU-ban; 2026 Fair Trials LEAP Annual Conference (A LEAP 2026. évi éves konferenciája a tisztességes tárgyalásokról).

munkán alapul. Mind az eredetileg a tagállamok kezdeményezése alapján elfogadott, alapul szolgáló irányelv, mind a javasolt módosítások túlnyomórészt technikai és eljárási jellegűek. Hatásuk elsősorban a határokon átnyúló igazságügyi együttműködésben részt vevő hatóságok munkája során lesz érezhető. A természetes vagy jogi személyekre gyakorolt hatás várhatóan kedvező lesz, mivel a módosítások célja a jogbiztonság megerősítése, a meglévő eljárások hatékonyságának javítása és az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés megkönnyítése a büntetőbírói tárgyalásokon való távrészvétel révén.

Mivel a kezdeményezés eredendően határokon átnyúló kérdésekkel foglalkozik, nem vet fel konkrét aggályokat a szubszidiaritással kapcsolatban. A hatóságoknál a módosítások végrehajtásával kapcsolatban felmerülő költségeket várhatóan ellensúlyozza a határokon átnyúló nyomozások és büntetőeljárások hatékonyságának javulása, valamint a késedelmek, az átadások és a kapcsolódó működési terhek csökkenése. Mivel a kezdeményezés eredendően határokon átnyúló kérdésekkel foglalkozik, nem vet fel konkrét aggályokat a szubszidiaritással kapcsolatban. Hatásvizsgálat hiányában a javaslatot azonban egy bizottsági szolgálati munkadokumentum fogja kísérni, amely bemutatja a szakpolitikai hátteret, a probléma meghatározását, a meghozott szakpolitikai döntés(ek)e)t és a várható hatásokat, valamint az érdekelt felekkel folytatott konzultációs tevékenységek eredményeit és a jövőbeli nyomkövetési intézkedéseket.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

A Bizottság Célravezető és hatásos szabályozás programjával (REFIT) összhangban a meglévő uniós jogszabályok felülvizsgálatára irányuló valamennyi kezdeményezésnek törekednie kell a tagállamok adminisztratív terheinek egyszerűsítésére és csökkentésére.

Mind az alapul szolgáló irányelv, mind a javasolt módosítások túlnyomórészt technikai és eljárási jellegűek. Hatást elsősorban a határokon átnyúló igazságügyi együttműködésben részt vevő hatóságokra fognak gyakorolni. A természetes vagy jogi személyekre gyakorolt hatás várhatóan kedvező lesz, mivel a módosítások célja a jogbiztonság megerősítése, a meglévő eljárások hatékonyságának javítása és az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés megkönnyítése a büntetőbírói tárgyalásokon való távrészvétel révén.

A hatóságoknál a módosítások végrehajtásával kapcsolatban felmerülő költségeket várhatóan ellensúlyozzák a határokon átnyúló nyomozások és büntetőeljárások hatékonyságának javulása, valamint a késedelmek, az átadások és a kapcsolódó működési terhek csökkenése.

A javaslat várhatóan nem lesz hatással a kkv-kra és a versenyképességre.

- **Alapjogok**

A javaslat tiszteletben tartja a Charta által elismert alapvető jogokat és elveket, különösen a tisztességes eljáráshoz és a hatékony jogorvoslathoz való jogot, valamint a védelemhez való jogot, amelyeket a Charta 47. és 48. cikke, valamint az emberi jogok európai egyezményének (EJEE) 6. cikke és 13. cikkének (1) bekezdése rögzít. A javaslat hat uniós irányelvre (mindenekelőtt a 2010/64/EU³⁶, a 2012/13/EU³⁷, a 2013/48/EU³⁸, az (EU) 2016/343, az (EU)

³⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/64/EU irányelve (2010. október 20.) a büntetőeljárás során igénybe vehető tolmácsoláshoz és fordításhoz való jogról (HL L 280., 2010.10.26., 1. o.).

³⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/13/EU irányelve (2012. május 22.) a büntetőeljárás során a tájékoztatáshoz való jogról (HL L 142., 2012.6.1., 1. o.).

³⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/48/EU irányelve (2013. október 22.) a büntetőeljárás során és az európai elfogatóparancshoz kapcsolódó eljárásokban ügyvédi segítség igénybevételéhez való jogról,

2016/800³⁹ és az (EU) 2016/1919 irányelv⁴⁰) épül, amelyek a büntetőeljárás során a gyanúsítottak és a vádlottak eljárási jogaival foglalkoznak, valamint a bűncselekmények áldozatainak jogairól szóló 2012/29/EU irányelvre.

Az irányelv védi az alapvető jogokat azáltal, hogy biztosítékokat épít be az ENYH és a büntetőügyekben történő bizonyítékszerzésre irányuló egyéb intézkedések teljes keretrendszerébe. Az irányelv elsősorban olyan külön rendelkezéseket állapít meg, amelyek célja annak biztosítása, hogy az ENYH kibocsátása vagy érvényesítése során az érintett személy alapvető jogainak tiszteletben tartására vonatkozó garanciák is érvényesüljenek. Az irányelv azt is lehetővé teszi a végrehajtó hatóság számára, hogy az ENYH végrehajtása során biztosítsa az arányosság elvének, valamint az érintett személy eljárási és alapvető jogainak tiszteletben tartását. Emellett konkrét eljárási mechanizmusok – például a más tagállam segítségét nem igénylő, határokon átnyúló nyomozati intézkedésekre vonatkozó értesítési eljárások – biztosítják, hogy az intézkedés hatálya alá tartozó személy tartózkodási helye szerinti tagállam tájékoztatást kapjon, és beavatkozhasson, ha az intézkedést hasonló belföldi ügyben nem engedélyeznék.

A büntetőbírói tárgyalásokon való távrésztételre vonatkozóan javasolt szabályok egyértelmű és szigorú feltételeket határoznak meg az európai távrésztételi határozat kibocsátására és végrehajtására, valamint a kapcsolódó eljárási biztosítékokra és jogorvoslatokra vonatkozóan. E szabályok biztosítják, hogy a meghallgatásokon való távrésztételre ne oly módon kerüljön sor, amely aláássa az eljárás tisztességességét vagy az eljárási jogok gyakorlását. Mindenekelőtt az ETRH által érintett személy hozzájárulásának beszerzésére vonatkozó kötelezettség célja annak biztosítása, hogy az ETRH végrehajtása továbbra is összeegyeztethető legyen a Chartában rögzített alapvető jogok védelmével, különösen a tárgyaláson való személyes jelenlét jogával. E hozzájárulási követelménytől csak olyan kivételes és egyértelműen meghatározott helyzetekben lehet eltérni, amelyek a Charta 52. cikkével összhangban megengedett korlátozásoknak minősülnek. Ezenkívül az a követelmény, hogy a gyanúsítottat vagy vádlottat a kibocsátó tagállamban jelen lévő meghatalmazott ügyvéd képviselje, a védelemhez való jog hatékony gyakorlásának további biztosítékát képezi.

A büntetőeljárásban való távrésztételre vonatkozóan javasolt szabályok összhangban állnak mind az Emberi Jogok Európai Bíróságának (EJEB), mind a Bíróságnak az ítélkezési gyakorlatával. Bár az EJEB következetesen elismerte, hogy a vádlott fizikai jelenléte a tárgyalóteremben a tisztességes eljáráshoz való jog fontos eleme, azt is megállapította, hogy a meghallgatásokon videokonferencia útján való részvétel önmagában nem összeegyeztethetetlen a tisztességes és nyilvános tárgyaláshoz való joggal, feltéve, hogy az érintett személy: i. nyomon tudja követni az eljárást; ii. látja és hallja a meghallgatáson részt vevő személyeket; iii. technikai akadályok nélkül látható és hallható; valamint iv. hatékonyan

valamint valamely harmadik félnek a szabadságelvonáskor történő tájékoztatásához való jogról és a szabadságelvonás ideje alatt harmadik felekkel és a konzuli hatóságokkal való kommunikációhoz való jogról (HL L 294., 2013.11.6., 1. o.).

³⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/800 irányelve (2016. május 11.) a büntetőeljárás során gyanúsított vagy vádlott gyermekek részére nyújtandó eljárási biztosítékokról (HL L 132., 2016.5.21., 1. o.).

⁴⁰ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1919 irányelve (2016. október 26.) a büntetőeljárások során a gyanúsítottak és a vádlottak, valamint az európai elfogatóparancshoz kapcsolódó eljárásokban a keresett személyek költségmentességéről (HL L 297., 2016.11.4., 1. o.).

és bizalmasan kommunikál az ügyvédjével⁴¹. A javaslat mindezen normákat tükrözi, és a fent említettek szerint számos további biztosítékot állapít meg.

A javasolt szabályok figyelembe veszik a Bíróság vonatkozó ítélkezési gyakorlatát is, nevezetesen a C-760/22. sz. ügyet⁴². Ebben az ügyben a Bíróság egyértelművé tette, hogy mivel az (EU) 2016/343 irányelv 8. cikkének (1) bekezdése nem szabályozza kifejezetten a büntetőeljárásokban való távrésztvétel kérdését, e rendelkezés nem zárhatja ki, hogy az a vádlott, aki ezt kifejezetten kéri, videokonferencia útján részt vehessen a tárgyalásokon. A Bíróság azt is megerősítette, hogy amennyiben a tagállamok lehetővé teszik a vádlott számára, hogy távolról gyakorolja a tárgyaláson való részvételhez való jogát, ezek a szabályok nem áthatják alá az (EU) 2016/343 irányelvben megfogalmazott célt, a Chartában és az EJE-ben foglalt, a büntetőeljárás során a tisztességes eljáráshoz való jog, az ártatlanság védelme és a védelemhez való jog megerősítését.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A kezdeményezésnek költségvetési vonzatai vannak, különösen a digitalizációs komponensei miatt. Ez magában foglalja a Bizottságon belüli jogi, szakpolitikai és koordinációs munkát, valamint a decentralizált informatikai rendszer és alkotóelemeinek fejlesztésével, adaptálásával, tesztelésével, karbantartásával és támogatásával kapcsolatos technikai munkát.

A javaslatot kísérő pénzügyi és digitális kimutatás részletesen bemutatja a költségvetési vonzatokat, valamint a szükséges emberi és igazgatási erőforrásokat.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

A Bizottság ellenőrizni fogja, hogy az ezen irányelv által módosított rendelkezéseket helyesen és hatékonyan ültették-e át valamennyi részt vevő tagállam nemzeti jogába. Az átültetési szakasz során a Bizottság átültetéssel foglalkozó munkaértekezleteket fog szervezni valamennyi tagállammal.

A javaslat statisztikák gyűjtését írja elő annak érdekében, hogy a Bizottság nyomon követhesse az irányelv alkalmazását, és megfelelő jelentést nyújthasson be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

- **Magyarázó dokumentumok (irányelvek esetén)**

Tekintettel arra, hogy a javaslat a meglévő irányelvhez képest új jogi kötelezettséget tartalmaz, az átültető intézkedésekről szóló értesítéshez magyarázó dokumentumokat kell csatolni, beleértve például a nemzeti rendelkezések és az irányelv közötti megfelelési táblázatot is. Ez arra szolgál, hogy a tagállamok által a meglévő jogszabályokhoz hozzáadott átültető intézkedések egyértelműen azonosíthatók legyenek.

⁴¹ Az EJE 2006. október 5-i ítélete, Marcello Viola kontra Olaszország, ECLI:CE:ECHR:2006:1005JUD004510604 65–67. pont; az EJE 2007. november 27-i ítélete, Ascutto kontra Olaszország, ECLI:CE:ECHR:2007:1127JUD003579502, 62–73. pont; az EJE 2016. február 16-i ítélete, Yevdokimov és társai kontra Oroszország, ECLI:CE:ECHR:2016:0216JUD002723605, 43. pont; az EJE 21272/03. sz., Sakhnovskiy kontra Oroszország ügyben hozott ítélete, ECLI:CE:ECHR:2010:1102JUD002127203, 98. pont.

⁴² A Bíróság 2024. július 4-i ítélete, FP és társai (Procès par visioconférence), C-760/22, EU:C:2024:574.

Emellett az e javaslat átültetéséhez szükséges nemzeti intézkedéseket a tagállamoknak valószínűleg egynél több jogi dokumentumban kell átültetniük. Ezért a tagállamoknak magyarázó dokumentumot kell benyújtaniuk, amelyben tájékoztatják a Bizottságot az ezen irányelv átültetése során elfogadott rendelkezések szövegéről. E dokumentumnak azt is tartalmaznia kell, hogy ezek a rendelkezések milyen kölcsönhatásban vannak az irányelv átültetése céljából már elfogadott rendelkezésekkel és az egyéb vonatkozó uniós szakpolitikák hatálya alá tartozó rendelkezésekkel.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

A javasolt módosítások a következők:

I. cím: Általános rendelkezések

1. cikk: meghatározza az irányelv tárgyát.
2. cikk: felsorolja a lényeges fogalommeghatározásokat.

II. cím: meghatározza az ENYH és a büntetőügyekben történő bizonyításfelvételre irányuló egyéb intézkedések keretét.

3. cikk: meghatározza az ENYH-t, és ismerteti az annak végrehajtására vonatkozó kötelezettséget.
4. cikk: meghatározza az ENYH hatályát.
5. cikk: felsorolja azon eljárástípusokat, amelyekre vonatkozóan ENYH bocsátható ki.
6. cikk: meghatározza az ENYH kötelező tartalmát és formáját.
7. cikk: meghatározza az ENYH kibocsátásának és továbbításának feltételeit.
8. cikk: meghatározza az ENYH-nak a kibocsátó/végrehajtó hatóságok közötti továbbítására vonatkozó eljárást.
9. cikk: meghatározza a korábbi ENYH-hoz kapcsolódó ENYH sajátosságait.
10. cikk: előírja, hogy a végrehajtó hatóságnak el kell ismernie és végre kell hajtania az ENYH-t.
11. cikk: szabályozza más típusú nyomozati intézkedések alkalmazását, és felsorolja azokat az intézkedéseket, amelyeknek a végrehajtó állam joga szerint mindig rendelkezésre kell állniuk.
12. cikk: felsorolja az elismerés vagy a végrehajtás megtagadásának indokait.
13. cikk: meghatározza az elismerésre vagy végrehajtásra vonatkozó határidőket.
14. cikk: meghatározza a megszerzett bizonyítékok átadására vonatkozó szabályokat.
15. cikk: felsorolja az elismerés vagy a végrehajtás elhalasztásának indokait.
16. cikk: kötelezettségeket ír elő a kibocsátó hatóság tájékoztatására vonatkozóan.
17. cikk: meghatározza azon jogorvoslati lehetőségeket, amelyeknek rendelkezésre kell állniuk.
18. cikk: meghatározza a tisztviselők büntetőjogi felelősségére vonatkozó szabályokat.
19. cikk: meghatározza a tisztviselők polgári jogi felelősségére vonatkozó szabályokat.
20. cikk: meghatározza a titoktartási kötelezettséget.
21. cikk: meghatározza az információ vagy bizonyíték későbbi felhasználásának és újbóli átadásának feltételeit.
22. cikk: rendelkezik a nyomozati intézkedés foganatosítása érdekében az őrizetben levő személyek kibocsátó állam részére történő ideiglenes átadásának lehetőségéről.
23. cikk: rendelkezik a nyomozati intézkedés foganatosítása érdekében az őrizetben levő személyek végrehajtó állam részére történő ideiglenes átadásának lehetőségéről.
24. cikk: lehetővé teszi a videokonferencia vagy más távközlési technológia útján történő meghallgatást.
25. cikk: lehetővé teszi a szakértők vagy tanúk telefonkonferencia útján történő meghallgatását.

26. cikk: rendelkezik a bankoknál és egyéb pénzügyintézeteknél vezetett számlákra vonatkozó információk kérésének lehetőségéről.
27. cikk: rendelkezik a banki és egyéb pénzügyi műveletekre vonatkozó információk kérésének lehetőségéről.
28. cikk: szabályozza a bizonyítékok valós idejű, folyamatos, illetve meghatározott ideig tartó gyűjtésével járó más nyomozati intézkedéseket.
29. cikk: különös szabályokat állapít meg a fedett nyomozásra vonatkozóan.
30. cikk: különös szabályokat állapít meg a határon átnyúló megfigyelésre vonatkozóan.
31. cikk: különös szabályokat állapít meg a más tagállam által nyújtott technikai segítséggel végrehajtott titkos távközlési információgyűjtés iránti kérelemre vonatkozóan.
32. cikk: különös szabályokat állapít meg a bizonyítékok elvesztésének megelőzését célzó ideiglenes intézkedésekre vonatkozóan.
33. cikk: meghatározza a célszemély tartózkodási helye szerinti olyan tagállam értesítési eljárását, amelyről nincs szükség technikai segítségre.
34. cikk: meghatározza azt az eljárást, amely alapján értesíteni kell egy tagállamot, amennyiben a területén műszaki adatrögzítő eszköz használatára kerül sor anélkül, hogy technikai segítségére szükség lenne.
35. cikk: meghatározza a korábban kicserélt információk bizonyítékként való felhasználásához való hozzájárulás kérelmezésére vonatkozó eljárást.

III. cím: létrehozza az ETRH-t mint a kölcsönös elismerés új eszközét, amely megkönnyíti az arra irányuló kérelmeket, hogy a bűncselekmények gyanúsítottjai, vádlottjai vagy áldozatai videokonferencia vagy más távközlési technológia útján távolról vegyenek részt egy másik tagállam büntetőbíróságainak tárgyalásain.

36. cikk: meghatározza az ETRH-t.
37. cikk: meghatározza az ETRH kibocsátásának feltételeit.
38. cikk: meghatározza az érintett személy hozzájárulásának beszerzésére vonatkozó eljárást és biztosítékokat.
39. cikk: meghatározza az ETRH-formanyomtatvány kötelező tartalmát.
40. cikk: szabályozza az ETRH továbbítását.
41. cikk: kötelezettséget állapít meg az ETRH további alaki követelmények nélküli elismerésére és végrehajtására.
42. cikk: részletes szabályokat állapít meg az ETRH-kérelmek teljesítésének gyakorlati szabályaira vonatkozóan.
43. cikk: meghatározza az ETRH elismerése/végrehajtása megtagadásának kötelező és választható okait.
44. cikk: határidőket állapít meg az ETRH elismerésére és végrehajtására vonatkozó határozatok tekintetében.
45. cikk: szabályozza azokat a helyzeteket, amikor az ETRH végrehajtására nincs lehetőség.
46. cikk: rendelkezik az illetékes hatóságok közötti tájékoztatási kötelezettségekről.
47. cikk: szabályozza az ítélelhozatalt követő ideiglenes intézkedéseket.
48. cikk: ösztönzi a kibocsátó és a végrehajtó hatóságok közötti közvetlen konzultációt.
49. cikk: meghatározza az alkalmazandó eljárási jogokat.
50. cikk: megállapítja a hatékony jogorvoslathoz való jogot.

IV. cím: közös rendelkezéseket állapít meg.

51. cikk: meghatározza a kommunikációs eszközökre vonatkozó szabályokat.
52. cikk: lehetővé teszi központi hatóságok kijelölését a tagállamokban.
53. cikk: foglalkozik az Eurojusttal és az EIH-val való együttműködés kérdéseivel.
54. cikk: szabályozza a költségekkel kapcsolatos kérdéseket.
55. cikk: statisztikai adatszolgáltatási kötelezettségeket ír elő a tagállamok számára.

56. cikk: szabályokat állapít meg a formanyomtatványok módosítására vonatkozóan.

57. cikk: meghatározza a felhatalmazás gyakorlásának szabályait.

V. cím: meghatározza az átmeneti és záró rendelkezéseket.

58. cikk: meghatározza az illetékes hatóságok általi értesítésre vonatkozó kötelezettségeket.

59. cikk: szabályozza az egyéb uniós és nemzetközi jogi eszközökkel való kapcsolatot.

60. cikk: átmeneti rendelkezéseket állapít meg.

61. cikk: meghatározza az átültetési határidőket.

62. cikk: előírja a Bizottság számára, hogy készítsen jelentést az irányelv alkalmazásáról.

63. cikk: tartalmazza a hatályon kívül helyezésre vonatkozó záradékot.

64. cikk: tartalmazza a hatálybalépésre vonatkozó rendelkezést.

65. cikk: felsorolja a címzetteket.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a büntetőügyekben kibocsátott európai nyomozási határozatról és az európai távrészvételi határozatról (átdolgozás)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 82. cikke (1) bekezdésére ~~a) pontjára~~,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére⁽⁴³⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

↓ új szöveg

- (1) A 2014/41/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁴⁴ több alkalommal jelentősen módosult. Mivel további módosítások szükségesek, az irányelvet az áttekinthetőség érdekében célszerű átdolgozni.

↓ 2014/41/EU,
(1) preambulumbekkezdés

- (2) Az Európai Unió célul tűzte ki a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség fenntartását és fejlesztését.

↓ új szöveg

- (3) A súlyos és szervezett bűnözés, valamint a terrorizmus egyre inkább transznacionális jellegűek, és fenyegetést jelentenek az Unión belüli biztonságra nézve. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 67. cikkének (3) bekezdése előírja az Unió számára, hogy többek között a rendőri, az igazságügyi és az egyéb hatáskörrel rendelkező hatóságok koordinációjára és együttműködésére irányuló intézkedésekkel, továbbá a büntetőügyekben hozott bírósági határozatok kölcsönös elismerése révén

⁴³ [...]

⁴⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/41/EU irányelve (2014. április 3.) a büntetőügyekben kibocsátott európai nyomozási határozatról (HL L 130., 2014.5.1., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/45/oj>).

munkálkodjon a biztonság magas szintjének garantálásán. A büntetőügyekben folytatott hatékony, határokon átnyúló igazságügyi együttműködés ezért elengedhetetlen a határokon átnyúló bizonyítékgyűjtés és bizonyítékátadás megkönnyítéséhez, ezáltal támogatva a hatékony nyomozást és büntetőeljárást, valamint ahhoz, hogy az Unió és a tagállamok hatékonyan tudjanak reagálni ezekre a fenyegetésekre.

↓ 2014/41/EU,
(2) preambulumbekkezdés

- (4) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 82. cikkének (1) bekezdése alapján az Unióban a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés a büntetőügyekben hozott bírósági ítéletek és határozatok kölcsönös elismerésének elvén alapul, amit az Európai Tanács 1999. október 15–16-i tamperei ülése óta a büntetőügyekben az Unión belül folytatott igazságügyi együttműködés alapköveként tartanak számon.

↓ 2014/41/EU,
(3) preambulumbekkezdés
(kiigazított szöveg)

~~A 2003/577/IB tanácsi kerethatározat⁴⁵ a bizonyítékok megsemmisítésének, átalakításának, elvitelének, átadásának vagy elidegenítésének megakadályozása érdekében foglalkozott a határozatok haladéktalan kölcsönös elismerésének szükségességével. Mivel azonban ez az eszköz a zár alá vételi szakaszra korlátozódik, a biztosítási intézkedést elrendelő határozatot egy arra vonatkozó külön kérelemnek kell kísérnie, hogy a bizonyítékot a kölcsönös bűnügyi jogsegélyre vonatkozó szabályoknak megfelelően adják át a határozatot kibocsátó államnak (a továbbiakban: a kibocsátó állam). Ez két lépésből álló eljárást eredményez, ami rontja a hatékonyságot. Ezenkívül ez a rendszer a hagyományos együttműködési eszközökkel párhuzamosan létezik, és ezért az illetékes hatóságok a gyakorlatban ritkán alkalmazzák.~~

↓ 2014/41/EU,
(4) preambulumbekkezdés
(kiigazított szöveg)

~~A 2008/978/IB tanácsi kerethatározat⁴⁶ európai bizonyításfelvételi parancs (EBP) tekintetében abból a célból fogadták el, hogy a büntetőeljárások során felhasználandó tárgyak, dokumentumok és adatok megszerzése céljából a kölcsönös elismerés elvét alkalmazzák. Az EBP azonban csak a már meglévő bizonyítékokra vonatkozik, és ezért a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés bizonyítékokat érintő teljes skálájának csak egy behatárolt részével foglalkozik. Korlátozott hatálya miatt az illetékes hatóságok szabadon választhatnak, hogy az új rendszert vagy azokat a~~

⁴⁵ A Tanács 2003/577/IB kerethatározata (2003. július 22.) a vagyonnal vagy bizonyítékkal kapcsolatos biztosítási intézkedést elrendelő határozatoknak az Európai Unióban történő végrehajtásáról (HL L 196., 2003.8.2., 45. o.).

⁴⁶ A Tanács 2008. december 18-i 2008/978/IB kerethatározata a büntetőeljárások során felhasználandó tárgyak, dokumentumok és adatok megszerzéséhez szükséges európai bizonyításfelvételi parancsról (HL L 350., 2008.12.30., 72. o.).

~~kölcsönös jogsegélyre vonatkozó eljárásokat alkalmazzák, amelyek minden esetben továbbra is alkalmazhatók az EBP hatályán kívül eső bizonyítékokra.~~

↓ 2014/41/EU,
(5) preambulumbekkezdés
(kiigazított szöveg)

~~A 2003/577/IB és a 2008/978/IB kerethatározat elfogadása óta egyértelművé vált, hogy a bizonyítékok gyűjtésére vonatkozó jelenlegi jogi keret túlságosan fragmentált és bonyolult. Ezért új megközelítésre van szükség.~~

↓ 2014/41/EU,
(6) preambulumbekkezdés
(kiigazított szöveg)

~~Az Európai Tanács által 2009. december 10–11-én elfogadott Stockholmi Programban az Európai Tanács úgy vélte, hogy folytatni kell a határokon átnyúló vonatkozásokkal bíró ügyekre vonatkozó, a kölcsönös elismerés elvén alapuló, átfogó bizonyításfelvételi rendszer kialakítását. Az Európai Tanács jelezte, hogy az e területen meglévő eszközök széttagozott rendszert alkotnak, és hogy a kölcsönös elismerés elvén alapuló új megközelítésre van szükség, amely a kölcsönös jogsegély hagyományos rendszere által nyújtott rugalmasságot is figyelembe veszi. Az Európai Tanács ezért egy olyan átfogó rendszer kialakítását ítélte szükségesnek, amely az e területen meglévő valamennyi eszköz – többek között a 2008/978/IB tanácsi kerethatározat helyébe lép, lehetőleg a bizonyítékok valamennyi fajtájára kiterjed, végrehajtási határidőket tartalmaz, és a lehető legnagyobb mértékben korlátozza a megtagadás lehetséges indokait.~~

↓ új szöveg

- (5) A 2014/41/EU irányelv létrehozta az európai nyomozási határozatot (a továbbiakban: ENYH) mint a büntetőügyekben folytatott, határokon átnyúló bizonyítékgyűjtés eszközét. Az irányelv választ adott arra a jól meghatározott gyakorlati igényre, hogy a határokon átnyúló dimenzióval rendelkező ügyekben a bizonyítékok megszerzéséhez kölcsönös elismerésen alapuló átfogó keretre van szükség. Felváltotta a korábbi széttagolt bizonyítékgyűjtési rendszert, figyelembe véve a kölcsönös jogsegély hagyományos rendszerének rugalmasságát.
- (6) A 2014/41/EU irányelv 2017. május 22. óta alkalmazandó, és a gyakorlatban hatékornak bizonyult. Az alkalmazása során szerzett tapasztalatok – többek között a kölcsönös értékelések tizedik fordulójának megállapításai⁴⁷ – azonban olyan területeket tártak fel, ahol a jogi keretet meg kell erősíteni ⇒ a büntetőügyekben való bizonyítékgyűjtésre irányuló eljárásokat, valamint azon eljárásokat, amelyek arra irányulnak, hogy a gyanúsítottak, vádlottak, illetve a bűncselekmények áldozatai, videokonferencia vagy egyéb távközlési technológia útján egy másik tagállamból részt vehessenek a büntetőbírószági tárgyalásokon ⇐ és ki kell egészíteni a határokon átnyúló bizonyítékgyűjtés jogi egyértelműségének és hatékonyságának javítása érdekében. Ez szükségessé teszi az ENYH-ra vonatkozó célzott jogalkotási javításokat, valamint annak megkönnyítését, hogy a más tagállamban tartózkodó

⁴⁷ Amelyet a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés területén működő koordinációs bizottság (CATS) 2024. november 21-én jóváhagyott.

gyanúsítottak, vádlottak, illetve a bűncselekmények áldozatai videokonferencia útján távolról vegyenek részt a büntetőbíróági tárgyalásokon. A büntetőügyekben a bizonyításfelvétel terén folytatott, határokon átnyúló igazságügyi együttműködésre vonatkozó, a 2014/41/EU irányelv szerinti közös szabályokat ezért tovább kell javítani és fejleszteni az említett eszköz hatékony működésének biztosítása, valamint a bizonyítékgyűjtés terén folytatott igazságügyi együttműködés fokozása érdekében.

- (7) A másik tagállamban tartózkodó gyanúsítottaknak, vádlottaknak és a bűncselekmények áldozatainak a bírósági tárgyalásokon videokonferencia útján történő távoli részvételére vonatkozó tagállami jogra jelenleg nem vonatkozik uniós szintű szabályozás. A tagállamok ezért azzal szembesülnek, hogy a büntetőbíróági tárgyalásokon való határokon átnyúló távoli részvétel szabályozása széttagolt és gyakorlatai következetlenek. Az egyének uniós szintű szabályozás hiányában a szabad mozgáshoz való joguk gyakorlása során akadályokba ütköznek az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés terén, továbbá jogbizonytalansággal szembesülnek.
- (8) E problémák kezelése érdekében ez a javaslat az európai távrészvételi határozat (a továbbiakban: ETRH) formájában új jogi keretet hoz létre, amely lehetővé teszi a tagállamok közötti együttműködést annak megkönnyítése érdekében, hogy gyanúsítottak, vádlottak, illetve a büntetőeljárásban részt vevő felek jogállásával rendelkező áldozatok – videokonferencia vagy egyéb távközlési technológia útján – egy másik tagállamból részt vehessenek egy vagy több tárgyaláson a büntetőeljárás során. Az ETRH tehát egy vagy több meghallgatást érinthet a tárgyalást megelőző vagy a tárgyalási szakaszban. A bűncselekmények áldozataival kapcsolatban a 2012/29/EU irányelv⁴⁸ felkéri a tagállamokat, hogy könnyítsék meg az áldozatoknak a büntetőeljárásban egy másik tagállamból való távoli részvételére irányuló megkereséseket, anélkül azonban, hogy e célból külön szabályokat állapítanak meg.
- (9) Az ETRH alkalmazásában a távoli részvételt úgy kell értelmezni, hogy az adott esetben – attól függően, hogy az érintett személy bűncselekmény gyanúsítottja, vádlottja vagy áldozata-e – magában foglalja a valamennyi típusú büntetőbíróági tárgyaláson való teljes körű részvételt egy másik tagállamból mind a tárgyalást megelőző szakaszban, mind a tárgyalási szakaszban. A teljes körű részvétel magában foglalja azon eljárási jogok teljes körű gyakorlását, amelyek az érintett személyt úgy illetik meg, mintha fizikailag jelen lenne a meghallgatáson, beleértve a vallomástétel vagy a bizonyításfelvétel bármely formáját. A teljes körű részvétel tehát nemcsak a meghallgatáson való részvételt foglalja magában, hanem adott esetben az érintett személytől videokonferencia vagy egyéb távközlési technológia útján történő bizonyításfelvétel bármely formáját is. E részvételnek biztosítani kell, hogy az érintett személy követni tudja az eljárást, és hogy az érintett személyt olyan feltételek mellett hallgassák meg, amelyek tiszteletben tartják adott esetben a védelemhez való jogát, valamint a tisztességes eljáráshoz való jogot.
- (10) Amennyiben a meghallgatás célja a bűncselekmény megvalósulásával, a bűncselekmény elkövetésének körülményeivel vagy az elkövető személyazonosságával kapcsolatos releváns tények megállapításához szükséges bizonyítékgyűjtésre korlátozódik, és amennyiben nem lépi túl az e célból szükséges

⁴⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/29/EU irányelve (2012. október 25.) a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (HL L 315., 2012.11.14., 57. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj>).

mértéket, az illetékes hatóságnak ENYH kibocsátására kell támaszkodnia, akár az érintett személynek a végrehajtó állam területén történő meghallgatása, akár a végrehajtó államból videokonferencia vagy egyéb távközlési technológia útján történő meghallgatás, akár az őrizetben lévő személynek a kibocsátó állam részére történő ideiglenes átadása céljából.

- (11) Ezen irányelv alkalmazásában a videokonferencia vagy egyéb távközlési technológia alatt olyan audiovizuális átviteli technológiát kell érteni, amely lehetővé teszi a kétirányú és egyidejű kép- és hangkommunikációt, ezáltal lehetővé téve az (EU) 2023/2844 európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁴⁹ meghatározott vizuális, audio és szóbeli interakciót.
- (12) A videokonferencia és egyéb távközlési technológiák büntetőeljárásokban való használatához olyan megbízható és biztonságos műszaki infrastruktúrára van szükség, amely képes biztosítani az érintett személy hatékony részvételét. E technológiának lehetővé kell tennie az érintett személy számára eljárási jogainak hatékony gyakorlását, beleértve annak lehetőségét is, hogy bizalmasan kommunikáljon ügyvédjével, akinek jelen kell lennie a kibocsátó állam tárgyalótermében. A tagállamoknak ezért biztosítaniuk kell, hogy az illetékes hatóságok kellően biztonságos, hozzáférhető és megbízható technikai eszközökkel rendelkezzenek a büntetőeljárásban való távrészvétel céljából.

↓ 2014/41/EU,
(7) preambulumbekkezdés
(kiigazított szöveg)

- (13) ~~Ez az új megközelítés az európai nyomozási határozatnak (ENYH) nevezett egyetlen eszközre épül.~~ Az ENYH egy vagy több olyan konkrét ~~nyomozási esemény~~ ☒ nyomozati intézkedés ☒ elvégzése végett adható ki, amely(ek) célja ~~az ENYH-t végrehajtó államban~~ ☒ a végrehajtó államban ☒ történő bizonyítékgyűjtés. Ebbe beletartozik a végrehajtó hatóságnak már birtokában lévő bizonyítékok megszerzése is.

↓ 2014/41/EU,
(8) preambulumbekkezdés
(kiigazított szöveg)

- (14) Az ENYH-nak horizontális hatályúnak, és ennél fogva a bizonyítékgyűjtésre irányuló minden ~~nyomozási esemény~~ ☒ nyomozati intézkedés ☒ alkalmazandónak kell lennie. A közös nyomozócsoportok létrehozása és a bizonyítékok ezen csoportok keretében történő gyűjtése azonban egyedi szabályok megalkotását teszi szükségessé, amelyekkel célszerűbb külön foglalkozni. A meglévő eszközöket ezért – ezen irányelv alkalmazásának sérelme nélkül – helyénvaló továbbra is alkalmazni a ~~nyomozási esemény~~ ☒ nyomozati intézkedés ☒ ezen fajtájára.

⁴⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/2844 rendelete (2023. december 13.) a határokon átnyúló polgári, kereskedelmi és büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés és az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés digitalizációjáról, valamint az igazságügyi együttműködés területén egyes jogi aktusok módosításáról (HL L, 2023/2844, 2023.12.27., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2844/oj>).

↓ új szöveg

- (15) Bizonyos helyzetekben a bizonyítékgyűjtés céljából végzett nyomozati intézkedés hatékony foganatosítása megköveteli, hogy a végrehajtó államban hozott intézkedés által érintett személyt tájékoztassák a bizonyítékok megszerzése céljából végzett nyomozati intézkedésről, és lehetővé tegyék számára a nyomozási cselekményen történő megjelenést vagy az abban való részvételt. Az eljárási iratok e célból történő kézbesítését ezért ezen irányelv szerint lehetővé kell tenni, feltéve, hogy az ilyen kézbesítés feltétlenül szükséges a bizonyítékok megszerzésére irányuló nyomozati intézkedés foganatosításához.

↓ 2014/41/EU,
(9) preambulumbekkezdés

~~Ez az irányelv nem vonatkozhat a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezményben említett, határokon átnyúló megfigyelésekre⁵⁰.~~

↓ 2014/41/EU,
(10) preambulumbekkezdés
(kiigazított szöveg)

- (16) Az ENYH-nak az elvégzendő ~~nyomozási cselekmény~~ ☒ nyomozati intézkedés ☒ re kell összpontosítania. Az adott nyomozás részleteinek ismeretében a kibocsátó hatóság tudja a leginkább eldönteni, hogy melyik ~~nyomozási cselekmény~~ ☒ nyomozati intézkedés ☒ t kell alkalmazni. A végrehajtó hatóságnak azonban, ha csak lehetséges, másfajta ~~nyomozási cselekmény~~ ☒ nyomozati intézkedés ☒ hez kell folyamodnia, ha a megjelölt intézkedés a nemzeti jogában nem létezik vagy hasonló belföldi ügyben nem lenne engedélyezett. Az alkalmazhatóságnak olyan esetekre kell vonatkoznia, amikor a megjelölt ~~nyomozási cselekmény~~ ☒ nyomozati intézkedés ☒ létezik a végrehajtó állam jogában, azonban jogilag csak bizonyos helyzetekben engedélyezett, például, ha a ~~nyomozási cselekmény~~ ☒ nyomozati intézkedés ☒ csak meghatározott súlyosságú bűncselekmények esetében hajtható végre, csak olyan személyek ellen hajtható végre, akikkel kapcsolatban már fennáll bizonyos fokú gyanú, vagy csak az érintett személy ~~beleegyezésével~~ ☒ hozzájárulásával ☒ hajtható végre. A végrehajtó hatóság az ENYH-ban megjelölttől eltérő ~~nyomozási cselekmény~~ ☒ nyomozati intézkedés ☒ hez is folyamodhat, ha az alapvető jogokat kevésbé sértő eszközök révén ugyanazzal az eredménnyel járna, mint az ENYH-ban megjelölt intézkedés.

↓ 2014/41/EU,
(11) preambulumbekkezdés
(kiigazított szöveg)

- (17) ENYH-hoz akkor kell folyamodni, ha a ~~nyomozási cselekmény végrehajtása~~ ☒ nyomozati intézkedés foganatosítása ☒ az adott ügy szempontjából arányosnak, megfelelőnek és alkalmazhatónak tűnik. A kibocsátó hatóságnak ezért meg kell győződnie arról, hogy a keresett bizonyíték szükséges és arányos az eljárás

⁵⁰

~~Egyezmény a Benelux Gazdasági Unió államai, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai között a közös határokon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás végrehajtásáról (HL L 239., 2000.9.22., 19. o.).~~

szempontjából, hogy a választott ~~nyomozási eselekmény~~ nyomozati intézkedés szükséges és arányos az adott bizonyíték ~~be~~ meg ~~sz~~szerzése szempontjából, és hogy e bizonyíték ~~be~~ meg ~~sz~~szerzéséhez valóban szükséges-e egy másik tagállam ENYH kibocsátása révén történő bevonása. Ugyanezt az értékelést el kell végezni az érvényesítési eljárás során is azokban az esetekben, amikor az ENYH érvényesítését ezen irányelv előírja. ~~Az ENYH végrehajtása csak az ezen irányelvben foglalt indokok alapján tagadható meg. Ugyanakkor a végrehajtó hatóságot fel kell jogosítani arra, hogy az érintett ENYH-ban megjelölnél kisebb beavatkozással járó nyomozási eselekményt is választhasson, amennyiben azzal hasonló eredmény érhető el.~~

↓ 2014/41/EU,
(12) preambulumbekzdés
(kiigazított szöveg)
⇒ új szöveg

- (18) Az ENYH ⇒ vagy az ETRH ⇐ kibocsátásakor a kibocsátó hatóságnak különös figyelmet kell fordítania arra, hogy biztosított legyen ~~az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a Charta) ⇒ 47. és ⇐ 48. cikkében megállapított jogok~~ maradéktalan tiszteletben tartása. ⇒ A tisztességes eljáráshoz való jog a demokratikus társadalom egyik alapelve. ⇐ Az ártatlanság véelme ⇒ , a tárgyaláson való jelenlét joga ⇐, valamint a büntetőeljárások során a védelemhez való ~~sz~~ egyéb ~~sz~~ jogok a Chartában a büntető igazságszolgáltatás területén elismert alapjogok sarokkövei. Amennyiben ezen irányelvnek megfelelően ~~elrendelt nyomozási eselekmény~~ ezeket a jogokat korlátozzák, a korlátozásnak teljes mértékben meg kell felelnie a Charta 52. cikkében a szükségesség, az arányosság és a kitűzött célok tekintetében megállapított követelményeknek, különösen mások jogainak és szabadságainak védelmét illetően.

⇓ új szöveg

- (19) Ezt az irányelvet annak biztosításával kell végrehajtani, hogy teljes mértékben tiszteletben tartsák a 2010/64/EU⁵¹, a 2012/13/EU⁵², a 2013/48/EU⁵³, az (EU) 2016/343⁵⁴, az (EU) 2016/800⁵⁵ és az (EU) 2016/1919 európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁵⁶ biztosított jogokat, amelyek a büntetőeljárás során a gyanúsítottakat és a

⁵¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/64/EU irányelve (2010. október 20.) a büntetőeljárás során igénybe vehető tolmácsoláshoz és fordításhoz való jogról (HL L 280., 2010.10.26., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2010/64/oj>).

⁵² Az Európai Parlament és a Tanács 2012/13/EU irányelve (2012. május 22.) a büntetőeljárás során a tájékoztatáshoz való jogról (HL L 142., 2012.6.1., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/13/oj>).

⁵³ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/48/EU irányelve (2013. október 22.) a büntetőeljárás során és az európai elfogatóparancshoz kapcsolódó eljárásokban ügyvédi segítség igénybevételéhez való jogról, valamint valamely harmadik félnek a szabadságelvonáskor történő tájékoztatásához való jogról és a szabadságelvonás ideje alatt harmadik felekkel és a konzuli hatóságokkal való kommunikációhoz való jogról (HL L 294., 2013.11.6., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/48/oj>).

⁵⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/343 irányelve (2016. március 9.) a büntetőeljárás során az ártatlanság véelme egyes vonatkozásainak és a tárgyaláson való jelenlét jogának megerősítéséről (HL L 65., 2016.3.11., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/343/oj>).

⁵⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/800 irányelve (2016. május 11.) a büntetőeljárás során gyanúsított vagy vádlott gyermekek részére nyújtandó eljárási biztosítékokról (HL L 132., 2016.5.21., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/800/oj>).

⁵⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1919 irányelve (2016. október 26.) a büntetőeljárások során a gyanúsítottak és a vádlottak, valamint az európai elfogatóparancshoz kapcsolódó eljárásokban a

vádoltakat megillető eljárási jogokat, valamint a bűncselekmények áldozatainak a 2012/29/EU irányelvben biztosított jogait érintik.

- (20) Ezen irányelv III. címének végrehajtása különösen nem érinti az (EU) 2016/343 irányelv 8. cikkének (1) bekezdésében vagy a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés, illetve a büntető eljárásjog terén elfogadott más uniós jogi aktusokban foglalt, a tárgyaláson való fizikai jelenlét jogát, és különösen a videokonferencia vagy egyéb audiovizuális átviteli technológia büntetőügyekben történő használatára vonatkozó rendelkezéseket.
- (21) Az irányelv végrehajtása során kellően figyelembe kell venni a kiszolgáltatott személyek, azaz a kiszolgáltatott helyzetben lévő személyek sajátos szükségleteit. A videokonferencia vagy más távközlési technológia használata különösen további kihívást jelenthet az ilyen személyek számára, és konkrét eljárási biztosítékok nyújtását és intézkedések meghozatalát teheti szükségessé, beleértve a megfelelő támogatási intézkedések biztosítását is. Széles körű és rugalmas megközelítést kell alkalmazni a kiszolgáltatott helyzetek azonosítása során annak biztosítása érdekében, hogy minden különös figyelmet igénylő személy hatékonyan gyakorolhassa jogait. Különös figyelmet kell fordítani a kiszolgáltatott személyekre az ETRH kibocsátása megfelelőségének és arányosságának értékelésekor, valamint a hozzájárulás követelményétől való bármely eltérés mérlegelésekor. Amennyiben az érintett személy gyermek, az ő mindenek felett álló érdekének kell az elsődleges szempontnak lennie. A hatékony részvétel biztosítása érdekében az illetékes hatóságoknak szorosan együtt kell működniük az érintett személy egyéni szükségleteihez igazított megfelelő intézkedések azonosítása és végrehajtása érdekében.

↓ 2014/41/EU,
(13) preambulumbekzdés

~~A kibocsátó hatóság annak biztosítására, hogy az ENYH eljusson a végrehajtó állam illetékes hatóságához, minden lehetséges vagy releváns továbbítási módot igénybe vehet, például az Európai Bírósági Hálózat vagy az Eurojust biztonságos távközlési rendszerét, valamint az igazságügyi és bűnüldöző hatóságok által használt más csatornákat is.~~

↓ 2014/41/EU,
(15) preambulumbekzdés
(kiigazított szöveg)

~~Ezt az irányelvet a büntetőeljárás során az eljárási jogokról szóló 2010/64/EU⁵⁷, a 2012/13/EU⁵⁸, valamint a 2013/48/EU⁵⁹ európai parlamenti és tanácsi irányelv rendelkezéseinek figyelembevételével kell végrehajtani.~~

keresett személyek költségmentességéről (HL L 297., 2016.11.4., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/1919/oj>).

⁵⁷ ~~Az Európai Parlament és a Tanács 2010/64/EU irányelve (2010. október 20.) a büntetőeljárás során igénybe vehető tolmácsoláshoz és fordításhoz való jogról (HL L 280., 2010.10.26., 1. o.).~~

⁵⁸ ~~Az Európai Parlament és a Tanács 2012/13/EU irányelve (2012. május 22.) a büntetőeljárás során a tájékoztatáshoz való jogról (HL L 142., 2012.6.1., 1. o.).~~

⁵⁹ ~~Az Európai Parlament és a Tanács 2013/48/EU irányelve (2013. október 22.) a büntetőeljárás során és az európai elfogatóparaneshoz kapcsolódó eljárásokban ügyvédi segítség igénybevételéhez való jogról, valamint valamely harmadik félnek a szabadságelvonáskor történő tájékoztatásához való jogról és a szabadságelvonás ideje alatt harmadik felekkel és a konzuli hatóságokkal való kommunikációhoz való jogról (HL L 294., 2013.11.6., 1. o.).~~

↓ 2014/41/EU,
(11) preambulumbekzdés
(kiigazított szöveg)

- (22) Az ENYH végrehajtása csak az ezen irányelvben foglalt indokok alapján tagadható meg. Ugyanakkor a végrehajtó hatóságot fel kell jogosítani arra, hogy az érintett ENYH-ban megjelölnél kisebb beavatkozással járó ~~nyomozási cselekmény~~ ☒ nyomozati intézkedés ☒ is választhasson, amennyiben azzal hasonló eredmény érhető el.
-

↓ 2014/41/EU,
(16) preambulumbekzdés

- (23) Nem kényszerítő jellegű nyomozási cselekmény például az lehet, amely nem sérti a magánélethez vagy a tulajdonhoz való jogot, a nemzeti jog rendelkezéseitől függően.
-

↓ 2014/41/EU,
(17) preambulumbekzdés
(kiigazított szöveg)
⇒ új szöveg

- (24) A *ne bis in idem* elv alapvető jogelv az Unióban, amelyet a Charta is elismer, és amelyet az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlata alakított. Ezért a végrehajtó hatóságnak jogosultnak kell lennie az ENYH végrehajtásának megtagadására, ha ☒ amennyiben ☒ az ellentétben állna ezzel az elvvel. Az ENYH alapját képező eljárások előzetes jellegére tekintettel, a végrehajtást nem lehet megtagadni, ha annak célja a *ne bis in idem* elvvel való esetleges ütközés megállapítása, vagy ha ☒ az ENYH esetében ☒ a kibocsátó hatóság biztosítékot nyújtott arra vonatkozóan, hogy az ENYH végrehajtásának eredményeképpen átadott bizonyítékot nem használják fel olyan személy büntetőeljárás alá vonására vagy szankcionálására, akinek az ügyét azonos tényállás alapján már jogerősen elbírálták egy másik tagállamban. ⇒ Az ETRH esetében, mivel a távoli részvétel a büntetőeljárás lefolytatásának részét képezi, és egy adott ügyben a bűnösség megállapítása felé való előrelépést jelent, amennyiben megállapítást nyer, hogy az érintett személyt ugyanazon cselekmények miatt már jogerősen elítélték, vagy hogy olyan jogerős határozatot hoztak, amely kizárja az ügy további érdemi vizsgálatát, a végrehajtó hatóságnak meg kell tagadnia az említett ETRH elismerését és végrehajtását. ⇐
-

↓ 2014/41/EU,
(18) preambulumbekzdés
(kiigazított szöveg)

- (25) A kölcsönös elismerésről szóló más jogi eszközökhöz hasonlóan ez az irányelv sem módosítja az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 6. cikkében és a Chartában lefektetett alapvető jogok és alapvető jogelvek tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettséget. ~~Ennek egyértelművé tétele céljából a szöveg kiegészült egy erre vonatkozó konkrét rendelkezéssel.~~

↓ 2014/41/EU,
(19) preambulumbekzdés
(kiigazított szöveg)
⇒ új szöveg

- (26) A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségnek az Unión belüli létrehozása a kölcsönös bizalmon és annak védelmezésén alapul, hogy más tagállamok is tiszteletben tartják az uniós jogot, és azon belül is különösen az alapvető jogokat. Ez azonban megdönthető vélelem. Következésképpen, ha ☒ amennyiben ☒ alapos okkal feltételezhető, hogy egy ENYH-ban ☒ vagy egy ETRH-ban ☒ megjelölt valamely ~~nyomozási cselekmény végrehajtása~~ ☒ nyomozati intézkedés foganatosítása ☒ ☒ az érintett személy ☒ valamely alapvető jog~~ok~~ának ☒ sérelmét eredményezné, és a végrehajtó állam elmulasztaná a Chartában elismert alapvető jogok védelme tekintetében fennálló kötelezettségei teljesítését, abban az esetben az ENYH ☒ vagy az ETRH ☒ végrehajtását meg kell tagadni.
-

↓ 2014/41/EU,
(20) preambulumbekzdés
⇒ új szöveg

- (27) Lehetővé kell tenni az ENYH ☒ vagy az ETRH ☒ megtagadását, ha annak a végrehajtó állambeli elismerése vagy végrehajtása valamely, az adott államban fennálló mentesség vagy kiváltság megsértésével járna. Az uniós jogban nincs közös meghatározás arra nézve, hogy mi tekintendő mentességnek vagy kiváltságnak, ezért a tagállamok nemzeti jogára hárul e fogalmak pontos meghatározása, amelyek magukban foglalhatják az orvosi és jogi szakmákra alkalmazandó védelmet, de nem értelmezhetők oly módon, amely ellentétes lenne az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezményhez csatolt jegyzőkönyvben foglalt, a megtagadás egyes indokainak eltörlésére irányuló kötelezettséggel⁶⁰. Az ilyen indokok magukban foglalhatják a sajtószabadságra és az egyéb médiában való véleménynyilvánítás szabadságára vonatkozó szabályokat is, noha e szabadságok nem feltétlenül minősülnek kiváltságnak vagy mentességnek.
-

↓ 2014/41/EU,
(21) preambulumbekzdés
(kiigazított szöveg)
⇒ új szöveg

- (28) A tagállamok között büntetőügyekben folytatott gyors, hatékony és következetes együttműködés biztosításához határidőkre van szükség. Az elismeréssel vagy végrehajtással kapcsolatos határozatot ugyanolyan gyorsan és ugyanolyan elsőbbséggel kell meghozni, valamint a ~~nyomozási cselekmény~~ ☒ nyomozati intézkedés ☒t ugyanolyan gyorsan és ugyanolyan elsőbbséggel kell ténylegesen megtenni, mint egy hasonló belföldi ügyben. Határidőket kell előírni annak érdekében, hogy észszerű időn belül szülessen határozat, vagy kerüljön sor a végrehajtásra, illetve hogy tiszteletben tartsák a kibocsátó állam eljárási követelményeit. ⇒ Különös

⁶⁰ Az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezményhez csatolt jegyzőkönyvnek az Európai Unióról szóló szerződés 34. cikkének megfelelően történő létrehozásáról (HL C 326., 2001.11.21., 2. o.).

figyelmet kell fordítani a valós idejű, folyamatos vagy meghatározott ideig tartó bizonyítékgyűjtéssel járó nyomozati intézkedésekre, például az egy vagy több meghatározott számlán keresztül végrehajtott banki vagy egyéb pénzügyi műveletek és a végrehajtó állam területén való ellenőrzött szállítás nyomon követésére, a titkos távközlési információgyűjtésre és a határon átnyúló megfigyelésre, amelyekkel haladéktalanul foglalkozni kell, és amennyiben hatékonyságuk megőrzéséhez feltétlenül szükséges, a végrehajtó hatóság dönthet úgy, hogy az elismerésről vagy végrehajtásról szóló határozat meghozataláig engedélyezi azok ideiglenes foganatosítását, azzal a feltétellel, hogy az elismerés megtagadása esetén azt meg kell szüntetni. ⇐

↓ 2014/41/EU,
(22) preambulumbekkezdés
(kiigazított szöveg)

- (29) Az ENYH ellen rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeknek legalább egyenértékűeknek kell lenniük az adott ~~nyomozási esemény~~ ☒ nyomozati intézkedés ☒ ellen belföldi esetben rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségekkel. A tagállamoknak nemzeti jogukkal összhangban biztosítaniuk kell e jogorvoslati lehetőségek alkalmazhatóságát többek között azáltal, hogy az érintett feleket kellő időben értesítik a rendelkezésükre álló jogorvoslati lehetőségekről és a vonatkozó szabályokról. Amennyiben az érintett fél a végrehajtó államban kifogást nyújt be az ENYH kibocsátásának érdemi indokai ellen, helyénvaló, hogy az ilyen megtámadásról a kibocsátó hatóság értesítést kapjon, az érintett felet pedig tájékoztassák az értesítés tényéről.

↓ új szöveg

- (30) Amennyiben valamely információt vagy bizonyítékot ENYH végrehajtása vagy olyan értesítési eljárás keretében szereztek be, amelyhez nem szükséges az értesített tagállam segítsége, és amennyiben a végrehajtó állam vagy az értesített tagállam joga olyan feltételeket ír elő, amelyek korlátozzák az ilyen információnak vagy bizonyítéknak az eredeti megszerzés céljától eltérő célra történő felhasználását, ezeket a feltételeket a bizonyítékok átadásának időpontjában vagy az értesítési eljárásokra vonatkozóan megjelölt határidőn belül megfelelően jelezni kell. A más tagállamba, harmadik országba vagy nemzetközi szervezet részére történő átadáshoz előzetes hozzájárulásra van szükség.
- (31) Amennyiben egy illetékes hatóság – ha azt nemzeti joga vagy az információ eredeti átadásához kapcsolódó feltételek előírják – hozzájárulást kér ahhoz, hogy büntetőeljárásban bizonyítékként használhassa fel a korábban a bűnüldöző hatóságok között vagy megkeresés nélküli információcsere keretében kicserélt információkat, ezt a hozzájárulást az említett információk minden egyes tervezett felhasználása tekintetében kérni kell, beleértve azok bármely eltérő felhasználását is.

↓ 2014/41/EU,
(23) preambulumbekzdés
(kiigazított szöveg)
⇒ új szöveg

- (32) Helyénvaló, hogy a végrehajtó állam területén az ENYH ⇒ vagy az ETRH ⇐ végrehajtása során felmerülő költségeket kizárólag ez az állam viselje, összhangban a kölcsönös elismerés általános elvével. Az ENYH ⇒ vagy az ETRH ⇐ végrehajtása azonban kivételesen magas költségeket is eredményezhet a végrehajtó állam számára. Ilyen kivételesen magas költségekkel járhatnak például ☒ az ENYH esetében ☒ az összetett szakértői vélemények, a nagyszabású rendőrségi műveletek és a hosszú ideig folytatott megfigyelési tevékenységek, ⇒ vagy az ETRH esetében a nagy számú távmeghallgatás megszervezése ⇐. Az ilyen költségek nem akadályozhatják az ENYH ⇒ vagy az ETRH ⇐ végrehajtását, ezért a kibocsátó ☒ hatóságnak ☒ és a végrehajtó ~~hatóságoknak~~ ☒ hatóságnak ☒ törekedniük kell annak megállapítására, hogy mely költségeket tekintik kivételesen magasnak. A költségek kérdéséről a kibocsátó és a végrehajtó állam konzultációt folytathat, és ajánlott e kérdést még e konzultáció során rendezniük. Végző megoldásként a kibocsátó hatóság vagy visszavonja az ENYH-t ⇒ vagy az ETRH-t ⇐, vagy pedig fenntartja azt és viseli a költségeknek a végrehajtás szempontjából elkerülhetetlen azon részét, amelyet a végrehajtó állam kivételesen magasnak minősített. ☒ Az ENYH esetében ☒ ~~e~~ Ez a mechanizmus nem jelent további megtagadási indokot, és semmilyen esetben sem szolgálhat alapul az ENYH végrehajtásának késleltetéséhez vagy akadályozásához.
-

↓ 2014/41/EU,
(24) preambulumbekzdés
(kiigazított szöveg)
⇒ új szöveg

- (33) Az ENYH a bizonyítékok összegyűjtésére vonatkozóan egységes rendszert hoz létre. További szabályokra van azonban szükség a ~~nyomozási cselekmény~~ ☒ nyomozati intézkedés ☒-ek bizonyos típusai esetében, amelyet az ENYH-ban meg kell jelölni, így például az őrizetben levő személyek ideiglenes átadása, a videokonferencia vagy telefonkonferencia keretében folytatott ☒ meg ☒-hallgatások, a bankszámlákkal vagy banki ügyletekkel kapcsolatos információszerzés, az ellenőrzött szállítások, ~~vagy~~ a fedett nyomozások, ⇒ a megfigyelés vagy a műszaki adatrögzítő eszközök ⇐ esetében. Az ENYH-nak ki kell terjednie a valós idejű, folyamatos vagy egy bizonyos időn át tartó bizonyítékgyűjtéssel járó ~~nyomozási cselekmény~~ ☒ nyomozati intézkedés ☒-ekre, ⇒ valamint a határon átnyúló megfigyelésre, ⇐ azonban a kibocsátó és a végrehajtó államoknak minden szükséges esetben meg kell állapodniuk gyakorlati szabályokban az adott tagállamok nemzeti jogai közötti különbségek feloldása érdekében.

↓ 2014/41/EU,
(25) preambulumbekzdés
(kiigazított szöveg)
⇒ új szöveg

- (34) ~~Ez az irányelv~~ ☒ Ezen irányelv II. címe ☒ szabályokat állapít meg a ~~nyomozási eselekmény~~ ☒ nyomozati intézkedés ☒-eknek a büntetőeljárás bármely szakaszában – így akár a tárgyalási szakaszban – bizonyításfelvétel céljából, szükség esetén az érintett személy részvételével való végzésére vonatkozóan. ENYH bocsátható ki például az érintett személynek a kibocsátó állam részére történő ideiglenes átadására vagy meghallgatásának videokonferencia segítségével való tartására vonatkozóan. ⇒ amennyiben az említett intézkedés bizonyítási célú, és végrehajtása nem haladja meg a bizonyítékgyűjtéshez szükséges mértéket. ⇐ Ha azonban a személyt büntetőeljárás lefolytatása – és ennek keretében akár tárgyalás céljából történő bíróság elé állítása – céljából kívánják átadni valamely másik tagállamnak, akkor e célból európai elfogatóparancsot kell kiadni a 2002/584/IB tanácsi kerethatározattal összhangban⁶¹.

↓ 2014/41/EU,
(26) preambulumbekzdés
(kiigazított szöveg)
⇒ új szöveg

- (35) Az európai elfogatóparancs büntetőeljárás céljából történő arányos alkalmazása érdekében a kibocsátó hatóságoknak mérlegelniük kell, hogy az ENYH ⇒ vagy az ETRH ⇐ kibocsátása hatékony és arányos eszköze-e a büntetőeljárás folytatásának. A kibocsátó hatóságnak meg kell fontolnia mindenekelőtt, hogy megfelelő alternatíva lenne-e egy olyan ENYH kibocsátása, amely a gyanúsított vagy vádlott videokonferencia formájában történő ☒ meg ☒ meghallgatását rendeli el, ⇒ vagy egy olyan ETRH kibocsátása, amely lehetővé teszi a gyanúsított vagy vádlott távoli részvételét a büntetőbírószági tárgyalásokon ⇐.

↓ 2014/41/EU,
(27) preambulumbekzdés

- (36) ENYH bocsátható ki a büntetőeljárás alatt álló személy által bármely banknál vagy egyéb nem bankjellegű pénzügyi intézménynél tartott bármilyen típusú számlára vonatkozó bizonyíték megszerzése érdekében. E lehetőség tágran értelmezendő, vagyis nemcsak a gyanúsítottakra és a vádlottakra vonatkozik, hanem bármely egyéb személyre is, akivel kapcsolatban az ilyen információkat az illetékes hatóságok a büntetőeljárás során szükségesnek ítélik.

⁶¹ A Tanács 2002/584/IB kerethatározata (2002. június 13.) az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról (HL L 190., 2002.7.18., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2002/584/oj).

↓ 2014/41/EU,
(28) preambulumbekzdés
(kiigazított szöveg)

- (37) A „pénzügyi intézmények” kifejezés ezen irányelvbeli előfordulásai az (EU) 2015/849/2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikke vonatkozó fogalom meghatározásainak megfelelően ☒ ával összhangban ☒ értelmezendők⁶².

↓ 2014/41/EU,
(29) preambulumbekzdés

- (38) Amennyiben meghatározott számla adatainak megszerzése érdekében kerül sor ENYH kibocsátására, az „adatok” magukban foglalják legalább a számlatulajdonos nevét és címét, a számlával kapcsolatos esetleges meghatalmazásokra vonatkozó információkat és a számla megnyitásakor a számlatulajdonos által benyújtott és a bank birtokában lévő bármilyen más adatot vagy dokumentumot.

↓ új szöveg

- (39) Az ENYH kiterjed a határon átnyúló megfigyelésre mint olyan nyomozati intézkedésre, amelynek elsődleges célja a büntetőeljáráshoz szükséges bizonyítékok gyűjtése, és amely magában foglalja a bűnüldöző szervek tagjai által működtetett technikai eszközök segítségével történő hang-, kép- vagy egyéb felvételek készítését. A Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény ⁽⁴⁾ továbbra is alkalmazandó az operatív rendőrségi együttműködés keretében végzett, határon átnyúló megfigyelésekre. Az alkalmazandó jogi eszközt az intézkedés elsődleges célja alapján kell meghatározni. Különösen, ha a megfigyelést büntetőeljárás keretében rendelik el vagy engedélyezik bizonyítékok megszerzése céljából, azt ezen irányelv alapján kell elvégezni. Amennyiben kétség merül fel azzal kapcsolatban, hogy mely jogi eszköz alkalmazandó, a kibocsátó állam és a végrehajtó állam illetékes hatóságainak haladéktalanul konzultációt kell folytatniuk egymással.
- (40) A nyomozások hatékonyságának biztosítása érdekében az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy szigorúan szabályozott feltételek mellett folytassák a megfigyelési intézkedéseket egy másik tagállam területén, amennyiben ez a folytonosság a bizonyítékgyűjtés veszélyeztetésének elkerüléséhez szükséges. Az ilyen határon átnyúló megfigyelés nem vonhatja maga után azt, hogy a kibocsátó állam tisztviselői kényszerítő vagy végrehajtási hatásköröket gyakoroljanak a végrehajtó állam területén. A határon átnyúló megfigyelésnek továbbra is a végrehajtó állam ellenőrzése alatt kell maradnia, és a végrehajtó államnak meg kell őriznie a feltételek megállapítására, a művelet saját hatóságainak történő átadásának előírására, vagy – ha az intézkedést hasonló belföldi ügyben nem engedélyeznék, – az intézkedés

⁶² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 73. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).

⁶³ ~~Az Európai Parlament és a Tanács 2005. október 26-i 2005/60/EK irányelve a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről (HL L 309., 2005.11.25., 15. o.).~~

folytatásának megtagadására vonatkozó hatásköröket. A megfigyelés kellően indokolt sürgős helyzetekben történő folytatását lehetővé tevő eltérést szigorúan kell értelmezni, és csak akkor szabad alkalmazni, ha az ENYH előzetes továbbítása az intézkedés veszélyeztetése nélkül nem lehetséges. Tekintettel a sürgősségre, az egyes tagállamok feladata kijelölni a határon átnyúló megfigyeléssel kapcsolatos sürgős értesítések fogadásáért és feldolgozásáért felelős illetékes hatóságot. Ez a hatóság a nemzeti joggal összhangban lehet igazságügyi hatóság, büntetőhatóság vagy központi hatóság. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az így kijelölt hatóságok a hét minden napján, napi 24 órában rendelkezésre álljanak és képesek legyenek feldolgozni az ilyen értesítéseket.

↓ 2014/41/EU,
(30) preambulumbekzdés
(kiigazított szöveg)
⇒ új szöveg

- (41) ⇒ A titkos távközlési információgyűjtésre irányadó szabályok hatékony és technológiaszemleges alkalmazásának biztosítása érdekében ezen irányelv keretében a „távközlés” fogalmát széleskörűen kell értelmezni. A fogalomnak magában kell foglalnia minden olyan kommunikációt, amelyet az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1722 irányelvben⁶⁴ szereplő meghatározás szerinti elektronikus hírközlő hálózatokon vagy elektronikus hírközlési szolgáltatásokon keresztül továbbítanak. Az (EU) 2018/1722 irányelvben szereplő fogalom meghatározásokra való hivatkozás biztosítja, hogy ez az irányelv továbbra is összhangban legyen az elektronikus hírközlési technológiákban végbemenő fejlődéssel, valamint megakadályozza a technológiai fejlődésből adódó értelmezéssel kapcsolatos különbségeket a tagállamok között. ⇐ A titkos távközlési információgyűjtésre vonatkozó ezen irányelven alapuló együttműködés lehetőségeinek nem szabad a távközlési tartalmakra korlátozódniuk, hanem kiterjedhetnek az ilyen távközléssel kapcsolatos forgalmi és tartózkodási adatok gyűjtésére, ami lehetővé tenné az illetékes hatóságoknak, hogy ENYH-t bocsássonak ki kevésbé kényes természetű adatok megszerzése céljából. A távközléssel kapcsolatos historikus forgalmi és tartózkodási adatok megszerzésére irányuló ENYH-t az annak végrehajtására alkalmazandó általános szabályok szerint kell kezelni, és azt – a végrehajtó állam jogától függően – kényszerítő jellegű ~~nyomozási cselekmény~~ ☒ nyomozati intézkedés ☒-nek lehet tekinteni.

↓ 2014/41/EU,
(31) preambulumbekzdés

- (42) Ha több tagállam is rendelkezésre tudja bocsátani a teljes szükséges technikai segítséget, az ENYH-t csak az egyiküknek kell megküldeni, és mindig elsőbbséget élvez az érintett személy tartózkodási helye szerinti tagállam. Azon tagállamokat, ahol a célszemély tartózkodik és amelyek technikai segítségére nincs szükség a titkos információgyűjtés végrehajtásához, ezen irányelvnek megfelelően értesíteni kell erről. Amennyiben azonban a technikai segítséget nem tudja egyetlen tagállam biztosítani, akkor az ENYH több végrehajtó állam részére is elküldhető.

⁶⁴

Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1722 irányelve (2018. december 11.) az Európai Elektronikus Hírközlési Kódex létrehozásáról (HL L 321., 2018.12.17., 36. o.), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2018/1722/oj>.

↓ 2014/41/EU,
(32) preambulumbekzdés
(kiigazított szöveg)

- (43) A titkos távközlési információgyűjtésre vonatkozó kérést tartalmazó ENYH-ban a kibocsátó hatóságnak elegendő információt kell a végrehajtó hatóság rendelkezésére bocsátania többek között a nyomozás tárgyát képező törvénysértő magatartással kapcsolatos részletekről annak érdekében, hogy lehetővé tegye a végrehajtó hatóságnak annak megállapítását, hogy a ~~nyomozási cselekmény~~ ☒ nyomozati intézkedés ☒t hasonló belföldi ügyben engedélyeznék-e.

↓ 2014/41/EU,
(33) preambulumbekzdés
(kiigazított szöveg)

- (44) A tagállamoknak figyelemmel kell lenniük arra, hogy fontos biztosítani, hogy az érintett tagállam területén található nyilvános távközlési hálózatokat és szolgáltatásokat üzemeltető szolgáltató technikai segítséget nyújthasson annak érdekében, hogy ezen ~~eszköz~~ ☒ irányelv ☒ keretében előmozdítsák a távközlési adatok törvényes elfogásával kapcsolatos együttműködést.

↓ 2014/41/EU,
(34) preambulumbekzdés

- (45) Az ENYH hatályánál fogva kizárólag a bizonyítékgyűjtés célját szolgáló ideiglenes intézkedésekkel foglalkozik. Ennek kapcsán ki kell emelni, hogy a büntetőeljárás során bármely bizonyítékra, többek között a pénzügyi eszközökre is kiterjedhetnek ideiglenes intézkedések, és nem csak bizonyítékgyűjtés, hanem elkobzás céljával is. Az ideiglenes intézkedések két céljának egymástól való megkülönböztetése nem mindig egyértelmű, és hogy az ideiglenes intézkedés célja a büntetőeljárás során is változhat. Ezért alapvető, hogy továbbra is zavartalan legyen a kapcsolat az e téren alkalmazott különféle eszközök között. Továbbá ugyanezen okból annak megítélését, hogy egy elem felhasználható-e bizonyítékként – így az ENYH céljának megállapítását is – a kibocsátó hatóságra kell bízni.

↓ új szöveg

- (46) Amennyiben egy tagállamban jogszerűen engedélyezett műszaki adatrögzítő eszközt anélkül viszik be egy másik tagállam területére, hogy igénybe vennék annak technikai segítségét, egy értesítési mechanizmus révén lehetővé kell tenni az utóbbi tagállam illetékes hatósága számára annak korlátozott időtartamon belüli értékelését, hogy engedélyezhető lenne-e az eszköz folyamatos használata egy hasonló belföldi ügyben, és amennyiben indokolt, kifogást kell emelni az eszköz folyamatos használata ellen vagy feltételeket kell megállapítani a megszerzett anyag felhasználásával kapcsolatban. Az ilyen eszközök által gyűjtött adatoknak elektronikus hírközlő hálózatokon vagy elektronikus hírközlési szolgálatokon keresztül, az adatok tárolása céljából történő továbbítása önmagában még nem jelenti azt, hogy az intézkedés titkos távközlési információgyűjtésnek minősül. Ilyen minősítést csak akkor kell alkalmazni, amennyiben az intézkedés konkrétan a távközlési információk ilyen hálózatok és

szolgáltatásokon keresztül történő továbbítása közbeni megszerzésére irányul. Ha az előírt határidőn belül nem emelnek kifogást, engedélyezni kell az intézkedés továbbfolytatását a bejelentett időszakon belül. Ez a mechanizmus ezen irányelv keretében alkalmazandó és nem érinti a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény alkalmazását az operatív rendőrségi együttműködés céljából végzett határon átnyúló megfigyelésre. Az alkalmazandó eszköz megválasztása az intézkedés elsődleges céljától függ, nem pedig a felhasznált technikai eszközöktől.

- (47) Ami az ETRH-t illeti, a kibocsátó hatóság csak akkor bocsáthat ki ETRH-t, amennyiben az érintett személyt a tervezett meghallgatás(ok) idején a végrehajtó államban tartják fogva, illetve ott fogják fogva tartani, az érintett személy ott lakóhellyel rendelkezik, illetve fog rendelkezni vagy indokolt esetben ideiglenesen ott tartózkodik, illetve ott fog tartózkodni, ami megakadályozza vagy más módon gátolja a kibocsátó államban való fizikai megjelenését, továbbá amennyiben a kibocsátó hatóság ezt az ügy sajátos körülményei alapján megfelelőnek és arányosnak tekinti. Ha nem az érintett személy kérésére bocsátják ki az ETRH-t, a szóban forgó személynek hozzájárulását kell adnia a távközlési technológia útján való részvételéhez. A hozzájárulásnak önkéntesnek, konkrétan, tájékoztatáson alapulónak kell lennie, valamint egyértelműen fel kell tüntetni, hogy az érintett személy hozzájárul ahhoz, hogy a szóban forgó meghallgatás(ok)n távközlési technológia útján vegyen részt. E célból biztosítani kell, hogy az érintett személy mielőtt a hozzájárulását adja, megfelelő tájékoztatást kapjon a jogairól és ügyvédi segítséget vehessen igénybe.
- (48) A kibocsátó hatóság feladata értékelni a rendelkezésre álló információk alapján azt, hogy alapos okkal feltételezhető-e, hogy a gyanúsított, a vádlott vagy az áldozat a végrehajtó államban tartózkodik, valamint azt, hogy megfelelő és arányos lenne-e a szóban forgó személy számára a távmeghallgatás(ok)n való részvétel. Amennyiben az információk korlátozottan állnak rendelkezésre, az értékelésről konzultáció kell folytatni a kibocsátó hatóság és a végrehajtó hatóság között azzal a céllal, hogy megerősítést nyerjen a gyanúsított, a vádlott vagy az áldozat tartózkodási helye a megkeresett államban annak érdekében, hogy kézbesítsék az érintett meghallgatás(ok)ra szóló idézést. A tartózkodási hely értékelésének céljából relevánsak lehetnek különféle olyan objektív körülmények, amelyek arra utalhatnak, hogy az érintett személy az érdekeltségeinek szokásos központját egy adott tagállamban alakította-e ki, vagy van-e erre irányuló szándéka a meghallgatás(ok) idején. Alapos okkal feltételezhető, hogy egy személy lakóhelye a végrehajtó államban található különösen akkor, ha a személyt a végrehajtó államban lakóhellyel rendelkezőként vették nyilvántartásba, amint azt a személyazonosító igazolvány, a tartózkodási engedély vagy a hivatalos lakcímnnyilvántartásba való bejegyzés tanúsítja. Amennyiben a szóban forgó személy a végrehajtó államban nincs nyilvántartásba véve, a lakóhelyre utalhat az a tény, hogy az adott személy kifejezésre juttatta azon szándékát, hogy az adott tagállamban telepedik le, vagy az adott tagállamban való stabil és huzamosabb időtartamot felölelő tartózkodás nyomán bizonyos kapcsolatok fűzik ahhoz, amelyek hasonló fokúak, mint az adott tagállamban hivatalos lakóhely létesítéséből eredő kapcsolatok. Annak megállapítása érdekében, hogy egy adott helyzetben elegendő kapcsolat áll-e fenn az érintett személy és a végrehajtó állam között ahhoz, hogy alapos okkal feltételezhető legyen, hogy az érintett személy ebben a tagállamban rendelkezik lakóhellyel, figyelembe kell venni az adott személy helyzetét jellemző különböző objektív tényezőket, amelyekbe beletartozik különösen az adott személy végrehajtó államban való tartózkodásának hossza, jellege és körülményei, vagy a megkeresett államban fennálló családi vagy gazdasági kapcsolatai. Annak eldöntésekor, hogy alapos okkal feltételezhető-e, hogy

az érintett személy a végrehajtó államban rendelkezik lakóhellyel, releváns lehet a nyilvántartásba vett jármű, a bankszámla, az a tény, hogy az adott személy megszakítás nélkül tartózkodott a végrehajtó államban, vagy egyéb objektív tényezők. A végrehajtó államban tett rövid látogatás, az üdülési célú tartózkodás – beleértve egy nyaralóban –, vagy a hasonló, további érdemi kapcsolat nélküli tartózkodás nem elég annak megállapításához, hogy valaki az adott tagállamban lakóhellyel rendelkezik.

- (49) Amennyiben a gyanúsítottról, vádlottról vagy az áldozatról megállapítást nyer, hogy nem rendelkezik lakóhellyel, hanem csak ideiglenesen tartózkodik a végrehajtó államban, a kibocsátó hatóságnak értékelnie kell, hogy fennállnak-e olyan alapos indokok, amelyek miatt a gyanúsított, vádlott vagy áldozat nem tud fizikailag jelen lenni az érintett meghallgatásokon. Amennyiben a bíróság rendelkezésére álló anyagok alapján ez az információ nem következtethető ki, az érintett személynek vagy ügyvédjének a feladata, hogy ismertesse a kibocsátó hatósággal azokat az alapos indokokat, amelyek miatt meghallgatásokon nem tud személyesen részt venni. Idetartoznak azok a helyzetek, amikor az adott személynek nincs a végrehajtó államhoz való olyan lényeges kötődése, amely lakóhelynek minősülne, de ez a személy ideiglenesen a végrehajtó államban tartózkodik.
- (50) Megfelelően indokolt, kivételes esetekben szükség lehet a távrészvétel lehetőségének oly módon történő biztosítására, hogy nem kéri az érintett személy előzetes hozzájárulását, amennyiben a meghallgatáson való személyes részvétel ténylegesnek és meglévőnek vagy előreláthatónak bizonyuló komoly közbiztonsági vagy közegészségügyi veszélyt jelent, és amennyiben a meghallgatás(ok) elhalasztása vagy az eljárás felfüggesztése például a gyanúsított vagy vádlott távolléte miatt ellentétes lenne a hatékony és megfelelő igazságszolgáltatáshoz fűződő érdekekkel. Az ilyen kivételeket továbbra is szigorúan a szükséges helyzetekre kell korlátozni, és megfelelő biztosítékokat kell alkalmazni annak biztosítására, hogy az nem érinti hátrányosan az eljárás tisztességességét vagy a védelemhez való jogot.
- (51) Az ETRH kibocsátásának értékelésekor a kibocsátó hatóságnak ellenőriznie kell, hogy teljesül-e az ezen irányelvben meghatározott összes feltétel. Emellett a kibocsátó hatóság mérlegelheti, hogy az ügy körülményei között nem lenne lehetséges, megfelelő vagy arányos, ha a 2002/584/IB kerethatározat szerinti európai elfogatóparancshoz (EEP) folyamodna. Ez különösen abban az esetben fordulhat elő, amennyiben az érintett bűncselekmény nem éri el az említett kerethatározat 2. cikkének (1) bekezdésében meghatározott büntetési küszöbértéket vagy az EEP alkalmazása nem lenne szükséges vagy arányos, mert az ETRH elégségesnek bizonyulhat az érintett személy meghallgatáso(ko)n való részvételének biztosításához. A kibocsátó hatóság figyelembe vehet olyan helyzeteket is, amelyekben a gyanúsított vagy a vádlott jelenléte a meghallgatáson kötelező, de az átadást a 2002/584/IB kerethatározat 23. cikkének (4) bekezdése szerinti súlyos emberiességi okokból meghatározatlan időre felfüggesztették, vagy az érintett személy a végrehajtó államban szabadságelvonás, vagy olyan alternatív intézkedés hatálya alatt áll, amely előírja, hogy a gyanúsított vagy vádlott nem hagyhatja el az említett állam területét, és az említett kerethatározat 24. cikkének (2) bekezdése szerinti ideiglenes átadás nem lehetséges vagy nem helyénvaló.
- (52) Annak eldöntésekor, hogy helyénvaló-e kibocsátani az ETRH-t, a kibocsátó hatóságnak más, a hatékony és megfelelő igazságszolgáltatás szempontjából releváns körülményeket is figyelembe kell vennie. Mindenekelőtt a kibocsátó hatóság mérlegelheti, hogy a büntetőeljárást egyébként szükséges volna-e lefolytatni a gyanúsított vagy vádlott távollétében, vagy nem lenne-e lehetséges a büntetőeljárásnak

az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/3011 rendelete⁶⁵ szerinti átadása vagy az nem szolgálná-e a hatékony és megfelelő igazságszolgáltatás érdekét. A kibocsátó hatóság emellett figyelembe veheti az áldozat érdekeit, azon belül a specifikus védelmi szükségleteit a 2012/29/EU irányelv 23. cikkével összhangban. Emellett a kibocsátó hatóság mérlegelheti a bűncselekmény súlyosságát vagy az eljárás összetettségét annak értékelésekor, hogy egy bizonyos ügyben indokolt lenne-e az ETRH.

- (53) A határon átnyúló intézkedések foganatosításának megtagadására vonatkozó indokoknak korlátozottnak kell maradniuk és nem veszélyeztethetik az igazságügyi együttműködés hatékonyságát. A kibocsátó hatóságnak és a végrehajtó hatóságnak szorosan együtt kell működni és konzultációt kell folytatnia azt megelőzően, hogy döntést hoznak egy adott ENYH vagy ETRH elismerésének vagy végrehajtásának megtagadásáról.
- (54) Az ETRH összefüggésében kivételes helyzetekben a végrehajtó hatóság számára lehetővé kell tenni, hogy egyéni mérlegelés alapján megtagadja a végrehajtást, amennyiben az ETRH végrehajtása olyan aránytalan terhet róna az igazságszolgáltatási rendszerére, amely indokolatlanul késleltetné, megzavarná vagy ellehetetlenítené a saját igazságszolgáltatásának megfelelő működését, és amennyiben az ilyen következményeket nem lehet enyhíteni együttműködési eszközökkel és a kibocsátó hatósággal megkötött konkrét gyakorlati megállapodásokkal.
- (55) A távmeghallgatásokra a kibocsátó állam joga az irányadó. A kibocsátó hatóságnak és a végrehajtó hatóságnak meg kell állapodnia az ETRH végrehajtásának gyakorlati szabályairól. A felelősségnek az említett hatóságok közötti egyértelmű megosztására van szükség a meghallgatás megfelelő lefolytatásának, a jogbiztonság, valamint az érintett személy eljárási jogainak biztosítása érdekében. A végrehajtó hatóságnak meg kell könnyítenie a meghallgatás gyakorlati szervezését a területén belül, és biztosítania kell, hogy az ETRH végrehajtása során az érintett személy gyakorolhassa jogait. Továbbra is a kibocsátó hatóság felelőssége az eljárás lefolytatása, valamint az érintett személy hatékony részvételének biztosítása és releváns jogainak gyakorlása a kibocsátó állam jogával összhangban. A kibocsátó hatóság felkérheti a végrehajtó hatóságot, hogy az ETRH végrehajtása során tartson be bizonyos formákat és eljárásokat, például különös követelményeket írhat elő az érintett személynek a távmeghallgatás(ok)on történő részvételére szóló beidőzésre vagy a kibocsátó állam joga által előírt külön tájékoztatására vonatkozóan.
- (56) A jogbiztonság garantálása, valamint a büntetőeljárás szükségtelen zavarának elkerülése érdekében a kibocsátó állam belföldi ügyekre vonatkozó joga az irányadó annak következményeire, ha az érintett személy nem jelent meg távrészvétel útján a meghallgatáson azt követően, hogy őt a végrehajtó állam hatóságai szabályszerűen megidézték. Az ügy körülményeitől függően ilyen következmény lehet új időpont kitűzése a meghallgatásra, az ETRH visszavonása vagy az eljárás folytatása a kibocsátó állam vonatkozó eljárási szabályaival összhangban. Az ilyen szabályok alkalmazása során továbbra is tiszteletben kell tartani az uniós jogot és az alapjogokat, különösen a gyanúsított és vádlott tárgyaláson való jelenlétének jogát az (EU) 2016/343 irányelvben foglaltak szerint.
- (57) A végrehajtó hatóságnak jegyzőkönyvet kell készítenie és rögzítenie kell az ETRH végrehajtásával kapcsolatos releváns elemeket a nyilvánosság, átláthatóság, elszámoltathatóság és adott esetben a jogorvoslatok gyakorlásának biztosítása

⁶⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/3011 rendelete (2024. november 27.) a büntetőeljárás átadásáról (HL L, 2024/3011, 2024.11.27., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/3011/oj>).

érdekében. Ezeket a jegyzőkönyveket, miután elküldték a kibocsátó hatósághoz, bele kell foglalni a nemzeti ügyiratba.

- (58) A büntetőeljárás tisztességességének védelme és az ETRH által érintett gyanúsított vagy vádlott jogainak hatékony gyakorlása érdekében a kibocsátó hatóságnak biztosítania kell, hogy a szóban forgó személyt egy meghatalmazott, a tárgyalás(oka)n fizikailag jelen lévő ügyvéd képviselje a kibocsátó államban. Az ügyvéd fizikai jelenléte a tárgyalóteremben elengedhetetlen annak biztosítására, hogy az érintett gyanúsított vagy vádlott hatékonyan tudja gyakorolni a kibocsátó állam joga és az uniós jog szerint őt megillető eljárási jogokat. A bűncselekmények áldozatainak képviseletét a nemzeti és uniós jog szerinti releváns rendelkezések alapján kell ellátni. Megfelelő technikai és gyakorlati szabályoknak kell rendelkezésre állnia a kibocsátó államban jelenlévő ügyvéd és a meghallgatás(ok)on a távolról résztvevő érintett személyek közötti biztonságos, bizalmas és hatékony kommunikáció biztosítása érdekében.
- (59) Annak érdekében, hogy az áldozatok elkerülhessék a másodszori és ismételt viktimizáció kockázatát, az ETRH-val kapcsolatos bármely meghallgatást oly módon kell lefolytatni, hogy az tiszteletben tartja az áldozatok egyéni szükségleteit. Az Európai Parlament és a Tanács 2012/29/EU irányelvével összhangban az áldozatoknak joguk van érzelmi segítségnyújtásban részesülni. E célból a végrehajtó hatóságnak gondoskodnia kell arról, hogy az ilyen segítségnyújtáshoz való hozzáférés mindvégig biztosított legyen az ETRH végrehajtása során. Az ilyen támogatás nyújtásáért felelős hatóságokat vagy szolgálatokat a tagállamok jelölik ki.
- (60) A büntetőbíróági tárgyaláson az ETRH szerinti távrésztétel semmilyen módon nem csökkentheti a büntetőeljárásban résztvevő személyek részére nyújtott védelem szintjét, valamint megfelelően figyelembe kell venni az eljárás tisztességességének, a fegyveregyenlőségnek és a védelemhez való jog hatékony gyakorlásának megőrzésére irányuló szükségletet. Az ilyen személyeknek lehetőséget kell biztosítani az uniós jog és a kibocsátó állam nemzeti joga értelmében a büntetőeljárásban őket megillető eljárási jogok hatékony gyakorlására az ezen irányelv III. címében előírt irányzott rendelkezésekkel összhangban, függetlenül attól, hogy a részvételre fizikai jelentlét útján vagy a távolból kerül sor.
- (61) Az eljárási jogok távrésztétel keretében történő hatékony gyakorlása nem korlátozható a meghallgatás(ok) megtartására és annak/azok időtartamára. A távolból résztvevő személyek részére lehetőséget kell biztosítani, hogy valamennyi, az ETRH-val kapcsolatos eljárási jogukat gyakorolhassák, ilyen például kérelmek benyújtása a meghallgatás(ok) előkészítésekor, hozzáférés az ügyiratokhoz, és bármilyen más, a kibocsátó állam joga és az uniós jog szerint őket megillető eljárási jogok, lehetőség szerint a fizikai részvételre vonatkozó eljárási jogokkal megegyező feltételek mellett.
- (62) Azon személyek, akik hozzájárultak a távrésztételhez vagy azt kérelmezték, fenntarthatják a lehetőséget, hogy ha úgy kívánják, áttérjenek a fizikai részvételre annak érdekében, hogy maradéktalanul biztosítsák a tárgyaláson való fizikai jelenléthez való jogukat. Ezekben az esetekben az ETRH-t vissza kell vonni.
- (63) Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkével összhangban az ETRH által érintett személyek részére hozzáférést kell biztosítani a hatékony jogorvoslathoz a kibocsátó államban és a végrehajtó államban egyaránt, amennyiben a szóban forgó ETRH kibocsátása, elismerése vagy végrehajtása hátrányosan érinti jogaikat. Továbbá amikor az érintett személy hozzájárulása nélkül bocsátanak ki ETRH-t, rendelkezésre kell állnia az ETRH kibocsátására vonatkozó határozat hatékony bírósági

felülvizsgálatának az ezen irányelv III. címében meghatározott feltételek és biztosítékok teljesítésének ellenőrzése érdekében.

- (64) Az ETRH-val érintett eljárás tisztességessége szorosan összefügg a lefolytatásának technikai és gyakorlati feltételeivel. A tárgyalóteremmel folytatott kommunikáció szakadozottsága és egyéb technikai hibái, többek között az ügyvéd és az érintett személy közötti kommunikáció bizalmassága és hatékonysága tekintetében, hátrányosan érinthetik az eljárási jogok hatékony gyakorlását és az eljárás tisztességességét. Az érintett személy részére lehetőséget kell biztosítani, hogy az ilyen problémákat a kibocsátó hatóság vagy a végrehajtó állam illetékes hatósága elé terjessze, amely ez alapján tájékoztatja a kibocsátó hatóságot. A kibocsátó hatóság feladata a megfelelő korrekciós intézkedések elrendelése, és amennyiben szükséges, az érintett meghallgatás felfüggesztése, elhalasztása vagy megismétlése.
- (65) Amennyiben a gyanúsított vagy vádlott az ETRH alapján a távolból vett részt a tárgyalásán, és ezen eljárás eredményeként az érintett személy büntetőjogi felelősségét megállapító ítélet született, amely szabadságvesztés büntetést, szabadságelvonással járó intézkedést vagy elkobzási intézkedést, illetve bármilyen pénzbüntetést vagy más felügyeleti intézkedést rendelt el, fontos biztosítani a folyamatosságot és a hatékony együttműködést az adott esetben rendelkezésre álló igazságügyi együttműködési eszközök útján. Ezen eszközök közé tartozik például a 2002/584/IB kerethatározat az ítélet végrehajtása céljából történő átadás esetében, a Tanács 2008/909/IB kerethatározata⁶⁶ az érintett személy elleni jogerős ítélet végrehajtó államban történő elismerése és az ítélet átvétele céljából, valamint az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1805 rendelete⁶⁷ az elkobzás elismerése céljából. Ilyen helyzetekben a kibocsátó állam és a végrehajtó állam köteles szoros kapcsolatot tartani annak biztosítására, hogy meg hozzák a szükséges ideiglenes intézkedéseket az igazságügyi együttműködésre irányuló megkeresések kézhezvételéig és végrehajtásáig a konkrét ügyben történő ítélethozatalt követően. Azokban az esetekben, amelyekben a kibocsátó állam európai elfogatóparancsot szándékozik kiadni, a végrehajtó államnak lehetőséget kell adni, hogy az európai elfogatóparancs kézhezvételéig és végrehajtásáig a nemzeti jogával összhangban megfelelő átmeneti intézkedéseket fogadjon el. Az ilyen intézkedéseknek arányosaknak kell maradniuk és szigorúan az annak biztosításához szükséges mértékűre kell korlátozódniuk, hogy az érintett személy a jogerős ítélet hatékony végrehajtása érdekében a végrehajtó állam területén maradjon.
- (66) Ezen irányelv megfelelő alkalmazása előfeltételezi az illetékes hatóságok közötti kommunikációt. Az illetékes hatóságokat ösztönözni kell arra, hogy minden szükséges esetben konzultáljanak egymással ezen irányelv zökkenőmentes és hatékony alkalmazásának elősegítése érdekében, akár közvetlenül, akár adott esetben az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1727 rendeletével⁶⁸ létrehozott Európai Unió

⁶⁶ A Tanács 2008/909/IB kerethatározata (2008. november 27.) a kölcsönös elismerés elvének büntetőügyekben hozott, szabadságvesztés büntetéseket kiszabó vagy szabadságelvonással járó intézkedéseket alkalmazó ítéleteknek az Európai Unióban való végrehajtása céljából történő alkalmazásáról (HL L 327., 2008.12.5., 27. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2008/909/oj).

⁶⁷ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1805 rendelete (2018. november 14.) a befagyasztást és az elkobzást elrendelő határozatok kölcsönös elismeréséről (HL L 303., 2018.11.28., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1805/oj>).

⁶⁸ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1727 rendelete (2018. november 14.) az Európai Unió Büntető Igazságügyi Együttműködési Ügynökségéről (Eurojust) és a 2002/187/IB tanácsi határozat felváltásáról és hatályon kívül helyezéséről ((HL L 295., 2018.11.21., 138. o.), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2018/1727/oj>).

Büntető Igazságügyi Együttműködési Ügynökségén (Eurojust) vagy a Tanács 2008/976/IB határozatával⁶⁹ szabályozott Európai Igazságügyi Hálózaton keresztül. Az illetékes hatóságokat ösztönözni kell továbbá, hogy adott esetben kérjék fel az Eurojustot a saját hatáskörén belüli koordinációs szerep betöltésére azért, hogy támogassa és koordinálja a bizonyítékgyűjtés céljából végzett, határokon átnyúló nyomozati intézkedéseket, nevezetesen ellenőrzött szállításokat, határon átnyúló megfigyelést, fedett nyomozást vagy a távközlés lehallgatását, mivel az ilyen intézkedések különleges koordinációs kihívást jelentenek, és az Eurojust rendelkezik az e témára vonatkozó szakértelemmel. Az illetékes hatóságok felkérhetik az Eurojustot az ENYH-k, az ETRH-k vagy az értesítések és a korábban kicserélt információkat bizonyítékként történő felhasználáshoz való hozzájárulás iránti kérelmek továbbításának elősegítésére is.

- (67) Az üggyel kapcsolatos adatok gyors, közvetlen, interoperábilis, megbízható és biztonságos cseréjének biztosítása, az eddig megvalósított beruházások kihasználása és a többi uniós jogi aktussal való összhang biztosítása érdekében a hatóságok közötti, ezen irányelv szerinti kommunikációt főszabályként az (EU) 2023/2844 rendelettel létrehozott decentralizált informatikai rendszeren keresztül kell végrehajtani. A decentralizált informatikai rendszert kell főszabályként használni különösen az ENYH- és ETRH-formanyomtatványok cseréjére, valamint az ezen irányelv alapján írásban folytatandó minden egyéb hivatalos kommunikáció céljára is.
- (68) Amennyiben ezen irányelv úgy rendelkezik, hogy a hatóságok közötti kommunikáció „bármely eszközzel, illetve módon” vagy „bármely megfelelő eszközzel, illetve módon” folytatható, ezen hatóságok mérlegelési jogkörébe kell, hogy tartozzon annak eldöntése, hogy melyik kommunikációs módszert alkalmazzák. Ezeket a rendelkezéseket úgy kell értelmezni, hogy olyan helyzetek meghatározására szolgálnak, amelyekben az (EU) 2023/2844 rendelet szerinti decentralizált informatikai rendszer használata valószínűleg nem megfelelő. Ezekben a helyzetekben a hatóságoknak más kommunikációs eszközöket kell használniuk, feltéve ha az információcsere biztonságos és megbízható módon történik, az említett rendelettel összhangban.
- (69) Az illetékes hatóságokra nehezedő adminisztratív terhek csökkentése, valamint a teljesebb körű, megbízhatóbb, következetesebb és idősebb statisztikai adatszolgáltatás érdekében a Bizottság által háttérrendszerként kifejlesztett referenciaalkalmazási szoftvernek programozottan gyűjtenie kell a nyomkövetési célokhoz szükséges statisztikai adatokat, és az ilyen adatokat továbbítani kell a Bizottságnak. Amennyiben a tagállamok úgy döntenek, hogy a Bizottság által kifejlesztett referenciaalkalmazási szoftver helyett nemzeti informatikai rendszert vesznek igénybe, az ilyen rendszert alkalmassá lehet tenni az említett adatok programozott gyűjtésére, és ebben az esetben ezeket az adatokat továbbítani kell a Bizottságnak. Az e-CODEX-rendszer csatlakozóját szintén el lehetne látni egy, a releváns statisztikai adatok visszanyerését lehetővé tevő funkcióval.

⁶⁹ A Tanács 2008/976/IB határozata (2008. december 16.) az Európai Igazságügyi Hálózatról (HL L 348., 2008.12.24., 130. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2008/976/oj>).

↓ 2014/41/EU,
(35) preambulumbekkezdés
⇒ új szöveg

- (70) A vonatkozó nemzetközi jogi dokumentumokban – például az Európa Tanács [⇒] vagy az Egyesült Nemzetek Szervezete [⇐] keretében kötött egyezményekben – foglalt kölcsönös jogsegélyre való hivatkozás esetén azon tagállamok között, amelyekre ezen irányelv kötelező, ezen irányelv rendelkezései elsőbbséget élveznek az említett egyezményekben foglaltakkal szemben.

↓ 2014/41/EU,
(14) preambulumbekkezdés

- (71) Célszerű lenne, ha a nyelvhasználati szabályokról szóló nyilatkozat megtételekor a tagállamok a saját hivatalos nyelvükön/nyelveiken kívül legalább egy, az Unióban széles körben használt nyelvet is megjelölnének.

↓ 2014/41/EU,
(36) preambulumbekkezdés

- (72) A ~~IXD.~~ mellékletben felsorolt bűncselekmény-kategóriák fogalmát a kölcsönös elismerésről szóló, meglévő jogi eszközök szerinti értelmezésükkel összhangban kell értelmezni.

↓ 2014/41/EU,
(37) preambulumbekkezdés
(kiigazított szöveg)

~~A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával⁷⁰ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átvitt intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átvitt nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében az Európai Parlament és a Tanács úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok átadása indokolt.~~

↓ 2014/41/EU,
(38) preambulumbekkezdés
⇒ új szöveg

- (73) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a ~~bizonyítékszerzés céljából hozott határozatok kölcsönös elismerését,~~ [⇒] a büntetőügyekben való bizonyítékgyűjtésre irányuló eljárásokat, valamint azon eljárásokat, amelyek arra irányulnak, hogy a gyanúsítottak, vádlottak, illetve a bűncselekmények áldozatai, videokonferencia vagy egyéb távközlési technológia útján egy másik tagállamból részt vehessenek a büntetőbírói tárgyalásokon [⇐] a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedés léptéke és hatásai miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az EUSZ 5. cikkében foglalt

⁷⁰ ~~HL C 369., 2011.12.17., 14. o.~~

szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az ~~e-cél~~ ⇒ e célok ⇐ eléréséhez szükséges mértéket.

↓ 2014/41/EU,
(39) preambulumbekkezdés
⇒ új szöveg

- (74) Ez az irányelv tiszteletben tartja az EUSZ 6. cikkében és a Chartában – mindenekelőtt annak VI. címében –, a nemzetközi jog által, valamint az olyan nemzetközi megállapodásokban, amelyeknek az Unió vagy annak minden tagállama részes fele, köztük az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményében, továbbá a tagállamok alkotmányjaiban elismert alapjogokat és elveket, az említett források hatályának megfelelően. Ezen irányelv egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, hogy megtiltana az ENYH ⇒ vagy egy ETRH ⇐ végrehajtásának megtagadását, ha objektív tények alapján okkal feltételezhető, hogy az ENYH ⇒ vagy egy ETRH ⇐ kibocsátására azért került sor, hogy az érintett személy ellen neme, faji vagy etnikai származása, vallása, szexuális irányultsága, nemzetisége, nyelve vagy politikai véleménye miatt indítsanak büntetőeljárást vagy szabjanak ki büntetést, illetve, hogy az érintett személyt ezen az alapon hátrányosan érintenék.

↓ új szöveg

- (75) A személyes adatok ezen irányelv szerinti kezelése magában foglalja lényeges információk és bizonyítékok gyűjtését, cseréjét és későbbi felhasználását, valamint újbóli továbbítását az EUMSZ 82. cikkében meghatározott célok érdekében. A következetesség és a személyes adatok hatékony védelme érdekében az ezen irányelv keretében történő személyesadat-kezelésnek meg kell felelnie az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/680 irányelvének⁷¹, kivéve, ha a személyes adatok kezelésére az ezen irányelv 5. cikkének b) és c) pontjában említett eljárások keretében, valamint d) pontjában említett eljárásokkal kapcsolatban kerül sor, amennyiben az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete⁷² alkalmazható. A kibocsátó hatóságot, a végrehajtó hatóságot, valamint más olyan hatóságokat, amelyek illetékesek értesítések vagy korábban kicserélt információk bizonyítékként történő felhasználásához való hozzájárulás iránti kérelmek kiállítására és fogadására, a személyes adatoknak az (EU) 2016/680 irányelv és az (EU) 2016/679 rendelet szerinti kezelése tekintetében adatkezelőnek kell tekinteni. A központi hatóságok igazgatási támogatást nyújthatnak ezeknek az illetékes hatóságoknak, és amennyiben ezen adatkezelők nevében személyes adatokat kezelnek, az adott adatkezelő adatfeldolgozójának kell tekinteni őket. A személyes adatok Eurojust általi kezelését

⁷¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/680 irányelve (2016. április 27) a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről (HL L 119., 2016.5.4., 89. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/680/oj>).

⁷² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

illetően az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendeletét⁷³, valamint az (EU) 2018/1727 rendeletben meghatározott konkrét adatvédelmi szabályokat kell alkalmazni. Ami a személyes adatoknak az (EU) 2017/1939 tanácsi rendelettel⁷⁴ létrehozott Európai Ügyészség általi kezelését illeti, az (EU) 2017/1939 rendelet módosításai hatálybalépésének napjától az (EU) 2018/1725 rendeletet, valamint az említett rendeletben meghatározott konkrét adatvédelmi szabályokat kell alkalmazni.

↓ 2014/41/EU,
(40) preambulumbekzdés

~~A természetes személyeknek a személyes adataik feldolgozásával kapcsolatban nyújtott védelem alapvető jog. A Charta 8. cikkének (1) bekezdése és az EUMSZ 16. cikkének (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van a rá vonatkozó személyes adatok védelméhez.~~

↓ 2014/41/EU,
(41) preambulumbekzdés

~~Ezen irányelv alkalmazása során a tagállamoknak átlátható szakpolitikákat kell biztosítaniuk a személyes adatok feldolgozása és az érintettek azon joga tekintetében, hogy a személyes adataik védelme érdekében jogorvoslattal élhessenek.~~

↓ 2014/41/EU,
(42) preambulumbekzdés

~~Az ezen irányelv keretében szerzett személyes adatokat kizárólag a bünteselekmények megelőzésével, nyomozásával, felderítésével és büntetőeljárás megindításával, illetve büntetőjogi szankciók végrehajtásával és a védelemhez való jog gyakorlásával összeegyeztethető célokból szükséges esetekben és e célokkal arányos mértékben lehet feldolgozni. A személyes adatokat tartalmazó információkhoz kizárólag arra engedéllyel rendelkező személyek, hitelesítési eljárás révén férhetnek hozzá.~~

↓ 2014/41/EU,
(43) preambulumbekzdés

~~Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 3. cikkével összhangban az Egyesült Királyság jelezte, hogy részt kíván venni ennek az irányelvnek az elfogadásában és alkalmazásában.~~

⁷³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

⁷⁴ A Tanács (EU) 2017/1939 rendelete (2017. október 12.) az Európai Ügyészség létrehozására vonatkozó megerősített együttműködés bevezetéséről (HL L 283., 2017.10.31., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1939/oj>).

↓ 2014/41/EU,
(44) preambulumbekzdés

~~Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével, valamint 4a. cikke (1) bekezdésével összhangban, és e jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül, Írország nem vesz részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.~~

↓ új szöveg

- (76) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 3. cikkével összhangban Írország [...] -án/én kelt levelében] jelezte, hogy részt kíván venni ennek az irányelvnek az elfogadásában és alkalmazásában. VAGY [Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban, az említett jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül, Írország nem vesz részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.]

↓ 2014/41/EU,
(45) preambulumbekzdés

- (77) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban Dánia nem vesz részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.

↓ 2014/41/EU,
(46) preambulumbekzdés
(kiigazított szöveg)

- (78) Az európai adatvédelmi ~~☒~~ biztossal az (EU) 2018/1725 rendelet 42. cikkének (1) bekezdésével összhangban konzultációra került sor, és a ~~☒~~ biztos ~~☒~~ [...] -án/én véleményt nyilvánított ~~☒~~ 2010. október 5-én véleményt⁷⁵ nyújtott be a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁷⁶ 41. cikkének (2) bekezdése alapján.

↓ új szöveg

- (79) Az ezen irányelv nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó kötelezettség csak azokat a rendelkezéseket érinti, amelyek a korábbi irányelvhez képest jelentős mértékben módosultak. A változatlan rendelkezések átültetésére vonatkozó kötelezettség a korábbi irányelvből ered.

⁷⁵ ~~HL C 355., 2010.12.29., 1. o.~~

⁷⁶ ~~Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).~~

- (80) Ez az irányelv nem érinti a X. melléklet B. részében megjelölt irányelvnek a nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidővel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket,

↓ 2014/41

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

↕ új szöveg

I. CÍM

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

- (1) Ez az irányelv szabályokat állapít meg a következők tekintetében:
- a) európai nyomozási határozat (a továbbiakban: ENYH) kibocsátása, elismerése és végrehajtása büntetőügyekben történő bizonyításfelvétel céljából, beleértve a már a végrehajtó állam illetékes hatóságainak birtokában lévő bizonyítékok megszerzését is;
 - b) a határon átnyúló megfigyelésre vonatkozó sürgős értesítések, valamint olyan, határokon átnyúló nyomozati intézkedésekre irányuló értesítések kibocsátása, amelyek nem igényelnek technikai segítséget más tagállam részéről, beleértve az értesített tagállam kifogásolási jogát is;
 - c) a bűnüldöző hatóságok között, vagy megkeresés nélkül az igazságügyi hatóságok között korábban kicserélt információk bizonyítékként történő felhasználásához való hozzájárulás iránti kérelmek kibocsátása, valamint e hozzájárulás megadása vagy megtagadása; valamint
 - d) európai távrészvételi határozat (a továbbiakban: ETRH) kibocsátása, elismerése és végrehajtása, hogy a gyanúsított, a vádlott vagy a bűncselekmény áldozata, aki a büntetőeljárásban félként jár el, egy vagy több bírósági tárgyaláson egy másik tagállamban található távoli helyszínről vehessen részt videokonferencia vagy más távközlési technológia alkalmazása révén.
- (2) Ez az irányelv nem módosítja az EUSZ 6. cikkében foglalt alapvető jogok és jogelvek – köztük a büntetőeljárás által érintett személyek védelemhez és tisztességes eljáráshoz való jogának – tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettséget, és nem változtat az igazságügyi hatóságok e tekintetben fennálló kötelezettségein.
- (3) Ezen irányelv III. címe nem érinti az (EU) 2016/343 irányelv 8. cikkének (1) bekezdésében vagy a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés, illetve

a büntető eljárásjog terén elfogadott más uniós jogi aktusokban foglalt, a tárgyaláson való jelenlét jogát.

↓ 2014/41/EU

2. cikk

Fogalommeghatározások

1. Ezen irányelv alkalmazásában:

↓ 2014/41/EU (kiigazított szöveg)
⇒ új szöveg

- a) „kibocsátó állam”: az a tagállam, amelyben az ENYH-t kibocsátották [⇒] vagy az a tagállam, amelyben az ETRH-t kibocsátották; [⇐] _≡
- b) „végrehajtó állam”: az ENYH-t végrehajtó tagállam, amelyben a ~~nyomozási esemény~~ [⇒] nyomozati intézkedés [⇐] fogatosítják [⇒] vagy az ETRH-t végrehajtó tagállam, amelyben az ETRH hatálya alá tartozó személy tartózkodik; [⇐]
- c) „kibocsátó hatóság”:
 - i. az adott ügyben hatáskörrel rendelkező bíró, bíróság [⇐] vagy [⇐] _≡ nyomozási bíró ~~vagy ügyész; vagy~~
 - ii. [⇐] az adott ügyben hatáskörrel rendelkező ügyész: [⇐]

↓ új szöveg

- az ENYH esetében, amennyiben a nemzeti jog az érintett nyomozati intézkedés esetében bíró, bíróság vagy nyomozási bíró általi előzetes engedélyezést ír elő, és nem szereztek be ilyen engedélyt a nemzeti eljárásokkal összhangban, az ENYH-t a végrehajtó hatóság részére történő továbbítását megelőzően bírónak, bíróságnak vagy nyomozási bírónak érvényesítenie kell, annak ellenőrzését követően, hogy a megkeresés megfelel-e az ENYH kibocsátására vonatkozóan ezen irányelvben, különösen a 7. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek;
- az ETRH esetében az ETRH-nak a végrehajtó hatóság részére történő továbbítását megelőzően az ETRH-t a kibocsátó állam bírójának, bíróságának, vagy nyomozási bírójának érvényesítenie kell, annak ellenőrzését követően, hogy a megkeresés megfelel-e az ETRH kibocsátására vonatkozóan ezen irányelvben meghatározott feltételeknek;

↓ 2014/41/EU (kiigazított szöveg)
⇒ új szöveg

- iii. [⇒] az ENYH esetében, [⇐] bármely más, a kibocsátó állam által meghatározott és az adott ügyben a büntetőeljárás során nyomozó

hatóságként eljáró illetékes hatóság, amely a nemzeti jog szerint hatáskörrel rendelkezik a bizonyítékgyűjtés elrendelésére ~~és amely minden egyes esetben érvényesítette valamely igazságügyi hatósággal az adott ENYH-t.~~ Ezenkívül az ENYH-nak a végrehajtó hatóság részére történő továbbítását megelőzően meg kell vizsgálni, hogy az ENYH megfelel-e az ezen irányelv értelmében a kibocsátására vonatkozó – különösen a ~~7.6.~~ cikk (1) bekezdésében foglalt – feltételeknek, majd egy kibocsátó állambeli bírónak, bíróságnak, nyomozási bírónak vagy ügyésznek érvényesítenie kell azt. ⇨ Amennyiben a nemzeti jog az érintett nyomozati intézkedés esetében bíró, bíróság vagy nyomozási bíró általi előzetes engedélyezést ír elő, és nem szereztek be ilyen engedélyt a nemzeti eljárásokkal összhangban, az érvényesítést csak bíró, bíróság vagy nyomozási bíró végezheti; ⇨ ~~Amennyiben az ENYH-t valamely igazságügyi hatóság érvényesítette, e hatóság az ENYH továbbításának eljárásból kibocsátó hatóságnak tekinthető.~~

- d) „végrehajtó hatóság”: az a hatóság, amely az ENYH ezen irányelv szerinti elismerésére és végrehajtásának biztosítására, valamint a hasonló belföldi esetekben alkalmazandó eljárások lefolytatására hatáskörrel és illetékességgel rendelkezik, ⇨ valamint az ETRH elismerésére és ezen irányelvvel összhangban történő végrehajtásának biztosítására hatáskörrel rendelkező bíró, bíróság vagy nyomozási bíró ⇨ . Ezen eljárások lefolytatásához bírósági engedély lehet szükséges azokban a végrehajtó államokban, amelyeknek nemzeti joga ezt előírja.

↴ új szöveg

- e) „vizsgálatot vezető tagállam”: az a tagállam, amelyben a 33. vagy 34. cikk szerinti értesítést kibocsátották;
- f) „értesített tagállam”: az a tagállam, amely a 33. vagy 34. cikk szerinti értesítést megkapja, és amelynek technikai segítségére a nyomozati intézkedés foganatosításához nincs szükség;
- g) „távközlés”: bármely kommunikáció, beleértve az (EU) 2018/172 irányelv 2. cikke 1. pontjának fogalom meghatározása szerinti elektronikus hírközlő hálózat vagy az említett irányelv 2. cikke 4. pontjának fogalom meghatározása szerinti elektronikus hírközlési szolgáltatás útján továbbított kommunikáció tartalmát és a kapcsolódó adatokat is;
- h) „decentralizált informatikai rendszer”: az (EU) 2023/2844 rendelet 2. cikke 3. pontjának fogalom meghatározása szerinti decentralizált informatikai rendszer.
- (2) Amennyiben az (1) bekezdéssel összhangban az az ENYH igazságügyi hatóság általi érvényesítésére vagy az ETRH bíró, bíróság vagy nyomozási bíró általi érvényesítésére került sor, az ENYH vagy ETRH továbbítása vonatkozásában az adott hatóság szintén kibocsátó hatóságnak tekinthető.

⊠ II. CÍM ⊠

⊠ A BIZONYÍTÉKOK BÜNTETŐÜGYEKBE TÖRTÉNŐ MEGSZERZÉSÉRE IRÁNYULÓ, HATÁRON ÁTNYÚLÓ EGYÜTTMŰKÖDÉS ⊠

I. FEJEZET

AZ EURÓPAI NYOMOZÁSI HATÁROZAT

3.1. cikk

Az ~~európai nyomozási határozat~~ ⊠ ENYH ⊠ és végrehajtásának kötelezettsége

- (1) Az ~~európai nyomozási határozat~~ (ENYH) olyan bírósági határozat, amelyet ~~valamely tagállam (a továbbiakban: a kibocsátó állam)~~ igazságügyi hatósága ad ki vagy érvényesít abból a célból, hogy ~~egy másik tagállamban (a továbbiakban: a végrehajtó államban)~~ egy vagy több konkrét ~~nyomozási esemény~~ ⊠ nyomozati intézkedés ⊠t végezzenek el ⊠ az e címmel, valamint az I., IV. és V. címmel ⊠ ~~az ezen irányelvvel~~ összhangban folytatott bizonyítékszerzés céljából. ⇒ Amennyiben e nyomozati intézkedések fogantatásához feltétlenül szükséges, a kibocsátó hatóság az eljárási iratoknak az érintett személy számára történő kézbesítését is kérelmezheti ⇐.

Az ENYH olyan bizonyíték megszerzése céljából is kibocsátható, amely már a végrehajtó állam illetékes hatóságainak birtokában van.

- (2) A tagállamok az ENYH-t a kölcsönös elismerés elve alapján ⊠ e címmel, valamint az I., IV. és V. címmel ⊠ ~~ezen irányelvvel~~ összhangban hajt~~anak~~ végre.
- (3) Az ENYH kibocsátását kérheti valamely gyanúsított vagy vádlott~~-személy~~, vagy a nevében eljáró ügyvéd a nemzeti büntetőjogi eljárással összhangban az alkalmazandó védelmi jogok keretében.
- (4) ~~(4) Ez az irányelv nem módosítja az EUSZ 6. cikkében foglalt alapvető jogok és jogelvek közöttük a büntetőeljárás alá vont személyek védekezéshez való joga tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettséget, és nem változtat az igazságügyi hatóságok e tekintetben fennálló kötelezettségein.~~

4.3. cikk

Az ENYH hatálya

Az ENYH hatálya valamennyi ~~nyomozási esemény~~ ⊠ nyomozati intézkedés ⊠re kiterjed, kivéve a közös nyomozócsoport létrehozását és a bizonyítékok közös nyomozócsoporton belüli ~~össze~~gyűjtését az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös

bűnügyi jogsegélyegyezmény⁷⁷ (a továbbiakban: az egyezmény) 13. cikkében, illetve a 2002/465/IB tanácsi kerethatározatban⁷⁸ meghatározottak szerint, kivéve, ha az ilyen cselekmény az egyezmény 13. cikke (8) bekezdésének, illetve a kerethatározat 1. cikke (8) bekezdésének alkalmazása céljából történik.

↓ új szöveg

Az ENYH az eljárási iratoknak az érintett személy számára történő kézbesítésére is kiterjed, amennyiben ez a bizonyítékok ENYH-ban kért megszerzésére irányuló nyomozati intézkedés foganatosításához feltétlenül szükséges.

↓ 2014/41/EU (kiigazított szöveg)

5.4. cikk

Eljárástípusok, amelyekben az ENYH kibocsátható

ENYH bocsátható ki:

- a) a kibocsátó állam nemzeti joga szerint, bűncselekmény tekintetében valamely igazságügyi hatóság által indított, vagy az igazságügyi hatóság előtt megindítható büntetőeljárások tekintetében;
- b) a közigazgatási hatóságok által indított eljárásokban olyan cselekmények tekintetében, amelyek a kibocsátó állam nemzeti joga alapján jogszabálysértésként büntetendők, és ~~amelyekben~~ a határozat különösen büntetőügyekben hatáskörrel rendelkező bíróság előtti eljáráshoz vezethet;
- c) az igazságügyi hatóságok által indított eljárásokban olyan büntetendő cselekmények tekintetében, amelyek a kibocsátó állam nemzeti joga alapján jogszabálysértésnek minősülnek, és ~~amelyekben~~ a határozat különösen büntetőügyekben hatáskörrel rendelkező bíróság előtti eljárásokhoz vezethet; ~~és~~
- d) az a), ~~vagy~~ b) és c) pontban említett olyan eljárásokkal kapcsolatban, amelyek olyan bűncselekményekhez vagy szabálysértésekhez kapcsolódnak, amelyekért valamely jogi személy felelősségre vonható vagy büntethető a kibocsátó államban.

6. 5. cikk

Az ENYH tartalma és formája

- (1) Az I.A. mellékletben meghatározott formanyomtatványban foglalt ENYH-t a kibocsátó hatóságnak kell kitöltenie. A kibocsátó hatóságnak kell igazolnia az ENYH tartalmi pontosságát és helyállóságát és alá kell írnia.

Az ENYH legalább az alábbi információkat tartalmazza:

- a) a kibocsátó hatóságra és – adott esetben – az érvényesítő hatóságra vonatkozó adatok;
- b) az ENYH tárgya és ☒ ind ☒oka☒ i ☒;

⁷⁷ A Tanács által az Európai Unióról szóló Szerződés 34. cikkének megfelelően létrehozott egyezmény az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről (HL C 197., 2000.7.12., 3. o.).

⁷⁸ A Tanács 2002. június 13-i 2002/465/IB kerethatározata a közös nyomozócsoportokról (HL L 162., 2002.6.20., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2002/465/oj).

- c) az érintett személy(ek)ről rendelkezésre álló szükséges információk;
- d) a nyomozás vagy eljárás tárgyát képező ☒ bűn ☒ cselekmény leírása, valamint a kibocsátó állam büntetőjogának alkalmazandó rendelkezései;
- e) a kért nyomozati intézkedés(ek) és ~~be~~☒ meg ☒ szerzendő bizonyítékok leírása;=

↓ új szöveg

- f) adott esetben annak megerősítése, hogy a kért nyomozati intézkedés(ek)e)t bíró, bíróság vagy nyomozási bíró engedélyezte, az engedélyező határozat dátumának és referenciaszámának feltüntetése mellett, kivéve, amennyiben az ENYH-t bíró, bíróság vagy nyomozási bíró bocsátotta ki vagy érvényesítette;
- g) a jogorvoslati lehetőségekkel kapcsolatos információk.

↓ 2014/41/EU

- (2) Minden egyes tagállamnak meg kell jelölnie az Unió intézményeinek hivatalos nyelvei közül azt a nyelvet (azokat a nyelveket), amely(ek) az érintett tagállam hivatalos nyelvén (nyelvein) kívül az ENYH kitöltéséhez vagy lefordításához használható(k), ha az adott tagállam a végrehajtó állam.
- (3) Az ~~I.A.~~ mellékletben meghatározott formanyomtatványban foglalt ENYH-t a kibocsátó állam illetékes hatósága lefordítja a végrehajtó állam hivatalos nyelvére vagy a végrehajtó állam által az e cikk (2) bekezdésének megfelelően megjelölt bármely más nyelvre.

↓ új szöveg

- (4) Amennyiben a kibocsátó hatóság az ENYH-ban kért nyomozati intézkedés foganatosításához szükséges eljárási iratok kézbesítését kérelmezi, és okkal feltételezhető, hogy az érintett személy nem érti azt a nyelvet, amelyen a kézbesítendő iratot kiállították, ezt az iratot a címzett által értett nyelven készült fordításnak kell kísérnie.

↓ 2014/41/EU (kiigazított szöveg)

II. FEJEZET

ELJÁRÁSOK ÉS BIZTOSÍTÉKOK A KIBOCSÁTÓ ÁLLAM SZÁMÁRA

7.6. cikk

Az ENYH kibocsátásának és továbbításának feltételei

- (1) ENYH-t a kibocsátó hatóság kizárólag az alábbi feltételek teljesülése esetén bocsáthat~~ja~~ ki:
 - a) az ENYH kibocsátása az adott eljárás ~~5.4.~~ cikkben említett céljából szükséges és arányos, figyelembe véve a ~~büntetőeljárás alá vont személy~~ ☒ gyanúsított vagy vádlott ☒ jogait; valamint

- b) az ENYH-ban megjelölt ~~nyomozási esemény~~ ☒ nyomozati intézkedés ☒ (eke)t ugyanezen feltételek mellett egy hasonló belföldi ügyben is elrendelhetnék volna.
- (2) Az (1) bekezdésben foglalt feltételek teljesülését a kibocsátó hatóság minden egyes esetben megvizsgálja.
- (3) Amennyiben valamely végrehajtó hatóságnak alapos indoka van feltételezni, hogy az (1) bekezdésben foglalt feltételek nem teljesültek, konzultációt folytathat a kibocsátó hatósággal az ENYH végrehajtásának fontosságáról. Az említett konzultációt követően a kibocsátó hatóság dönthet az ENYH visszavonásáról.

8.7. cikk

Az ENYH továbbítása

↓ (EU) 2023/2843 11. cikk (2) bekezdés
⇒ új szöveg

- (1) A ~~6.5.~~ 6. cikkkel összhangban kitöltött ENYH-t a kibocsátó hatóság ⇒ közvetlenül ⇐ ⇒ vagy adott esetben az 52. cikkben említett központi hatóság bevonásával ⇐ továbbítja a végrehajtó hatóságnak.

↓ 2014/41/EU (kiigazított szöveg)
⇒ új szöveg

- (2) ~~Bármely további~~ ☒ Minden egyéb ☒ hivatalos kommunikációra közvetlenül a kibocsátó hatóság és a végrehajtó hatóság között ⇒ , vagy adott esetben az 52. cikkben említett központi hatóság bevonásával ⇐ kerül sor.
- (3) 5. Amennyiben a végrehajtó hatóság nem ismert, a kibocsátó hatóság valamennyi szükséges módon tájékozódik az információk a végrehajtó államtól való beszerzése érdekében, beleértve az ~~az~~ ☒ 2008/976/IB határozattal összhangban az Európai Igazságügyi Hálózat ☒ kapcsolattartóin keresztül történő tájékozódást is.
- ~~(4) A kibocsátó hatóság az ENYH-t a 98/428/IB tanácsi együttes fellépéssel⁷⁹ létrehozott Európai Igazságügyi Hálózat (EIH) távközlési rendszerén keresztül is továbbíthatja.~~
- ~~(4)(6).~~ Amennyiben a végrehajtó állam azon hatósága, amely az ENYH-t megkapja, nem rendelkezik hatáskörrel az ENYH elismerésére vagy az annak végrehajtásához szükséges intézkedések megtételére, akkor az ENYH-t hivatalból továbbítja a végrehajtó hatósághoz, és erről tájékoztatja a kibocsátó hatóságot.
- ~~(5)(7).~~ Az ENYH végrehajtásához szükséges bármely dokumentum továbbításával vagy hitelességével kapcsolatos valamennyi kérdést a kibocsátó hatóság és a végrehajtó hatóság közvetlen kapcsolatfelvétel révén, vagy adott esetben a tagállamok központi hatóságainak bevonásával oldják meg.

⁷⁹ 1998. június 29-i 98/428/IB együttes fellépés, amelyet a Tanács az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján fogadott el, az Európai Igazságügyi Hálózat létrehozásáról (HL L 191., 1998.7.7., 4. o.).

Korábbi ENYH-hoz kapcsolódó ENYH

- (1) Ha a kibocsátó hatóság valamely korábbi ENYH-t kiegészítő ENYH-t bocsát ki, ezt az ENYH-ban megfelelően jelzi.
- (2) ~~Ha~~ ☒ Amennyiben ☒ a kibocsátó hatóság a 10.9. cikk (4) bekezdésével összhangban a végrehajtó államban részt vesz az ENYH végrehajtásában, az 58.33. cikk (1) bekezdésének c) pontja értelmében küldött értesítések sérelme nélkül az ~~említett~~ ☒ végrehajtó ☒ államban való jelenléte alatt a korábbi ENYH-t kiegészítő ENYH-t küldhet közvetlenül a végrehajtó hatóságnak.
- (3) A korábbi ENYH-t kiegészítő ENYH-t az 6.5. cikk (1) bekezdése első albekezdésének megfelelően hitelesíteni kell, és adott esetben a ~~2. cikk e) pontjának~~ ⇒ 2. cikk (1) bekezdése c) pontjának ⇐ megfelelően érvényesíteni kell.

III. FEJEZET

ELJÁRÁSOK ÉS BIZTOSÍTÉKOK A VÉGREHAJTÓ ÁLLAM SZÁMÁRA

10.9. cikk

Elismerés és végrehajtás

- (1) A végrehajtó hatóságnak minden további alaki követelmény ☒ előírása ☒ nélkül el kell ismernie az ezen irányelv ☒ alkalmazandó ☒ rendelkezéseivel összhangban részére továbbított ENYH-t, és biztosítania kell annak végrehajtását ugyanúgy és ugyanolyan feltételekkel, mintha az adott ~~nyomozási cselekmény~~ ☒ nyomozati intézkedés ☒t a végrehajtó állam valamely hatósága rendelte volna el, kivéve, ha az érintett hatóság úgy dönt, hogy az elismerés vagy végrehajtás megtagadásának vagy a halasztásnak ☒ az e címben ☒ ~~ezen irányelvben~~ felsorolt ~~indokainak~~ ~~valamelyikére~~ ☒ valamely indokára ☒ hivatkozik.
- (2) A végrehajtó hatóságnak be kell tartania a kibocsátó hatóság által kifejezetten feltüntetett alaki követelményeket és eljárásokat, kivéve, ha ☒ e cím ☒ ~~ezen irányelv~~ másképpen rendelkezik, és feltéve, hogy az ilyen alaki követelmények és eljárások nem ellentétesek a végrehajtó állam alapvető jogelveivel.
- (3) Amennyiben egy végrehajtó hatóság olyan ENYH-t kap kézhez, amelyet nem a ~~2. cikk e) pontjában~~ ⇒ 2. cikk (1) bekezdésének c) pontjában ⇐ meghatározott kibocsátó hatóság állított ki, a végrehajtó hatóságnak vissza kell küldenie az ENYH-t a kibocsátó állam részére.
- (4) A kibocsátó hatóság kérheti, hogy a kibocsátó állam egy vagy több hatósága nyújtson segítséget a végrehajtó állam illetékes hatóságainak az ENYH végrehajtásához, amennyiben egy hasonló belföldi ügyben a kibocsátó állam kijelölt hatóságai segítséget nyújthatnának az ENYH-ban megjelölt ~~nyomozási cselekmények~~ ~~végrehajtásához~~ ☒ nyomozati intézkedések foganatosításához ☒. A végrehajtó hatóságnak eleget kell tennie ennek a kérésnek, feltéve, hogy az ilyen segítségnyújtás nem ellentétes a végrehajtó állam alapvető jogelveivel és nem sérti annak alapvető nemzetbiztonsági érdekeit.

- (5) Az ENYH végrehajtása során a kibocsátó államnak a végrehajtó államban jelen lévő hatóságait köti a végrehajtó állam joga. E hatóságok nem rendelkeznek semmiféle bűnüldözési hatáskörrel a végrehajtó állam területén, kivéve, ha az ilyen hatásköröknek a végrehajtó állam területén való gyakorlása összhangban van a végrehajtó állam jogával, és nem lépi túl a kibocsátó hatóság és a végrehajtó hatóság közötti megállapodás szerinti mértéket.
- (6) E cikk hatékony alkalmazásának elősegítése céljából a kibocsátó hatóság és a végrehajtó hatóság bármely megfelelő módon konzultálhat egymással.

11.40. cikk

Eltérő típusú ~~nyomozási esemény~~ ☒ nyomozati intézkedés ☒ igénybevétele

- (1) A végrehajtó hatóság – amennyiben lehetséges – az ENYH-ban meghatározottól eltérő ~~nyomozási esemény~~ ☒ nyomozati intézkedés ☒-hez folyamodhat, ha:
- az ENYH-ban megjelölt ~~nyomozási esemény~~ ☒ nyomozati intézkedés ☒ a végrehajtó állam jogában nem létezik; vagy
 - az ENYH-ban megjelölt ~~nyomozási esemény~~ ☒ nyomozati intézkedés ☒-t hasonló belföldi ügyben nem lehetne végrehajtani.
- (2) A ~~12.11.~~ cikk sérelme nélkül, az (1) bekezdés nem alkalmazandó a következő ~~nyomozási esemény~~ ☒ nyomozati intézkedés ☒-ekre, amelyeknek minden esetben rendelkezésre kell állniuk a végrehajtó állam joga szerint:
- a végrehajtó hatóságnak már birtokában lévő információ vagy bizonyíték megszerzése, amennyiben a végrehajtó állam joga alapján ezen információ vagy bizonyíték megszerezhető lenne egy büntetőeljárás keretében, illetve az ENYH céljára;
 - a rendészeti vagy igazságügyi hatóságok birtokában lévő adatbázisokban található olyan információ ~~be~~ ☒ meg ☒szerzése, amelyhez a végrehajtó hatóság büntetőeljárás keretében közvetlenül hozzáférhet;
 - tanú, szakértő, sértett, gyanúsított, vádlott vagy harmadik fél ~~ki~~ ☒ meg ☒hallgatása a végrehajtó állam területén;
 - a végrehajtó állam jogának meghatározása szerinti, nem kényszerítő ~~nyomozási esemény~~ ☒ nyomozati intézkedés ☒-ek;
 - adott telefonszámhoz vagy IP-címhez tartozó előfizetéssel rendelkező személyek azonosítása.
- (3) A végrehajtó hatóság olyan esetekben is folyamodhat az ENYH-ban megjelölttől eltérő ~~nyomozási esemény~~ ☒ nyomozati intézkedés ☒-hez, ha a végrehajtó hatóság által választott ~~nyomozási esemény~~ ☒ nyomozati intézkedés ☒ kisebb beavatkozással járó eszközök révén ugyanazzal az eredménnyel járna, mint az ENYH-ban megjelölt ~~nyomozási esemény~~ ☒ nyomozati intézkedés ☒.
- (4) Ha a végrehajtó hatóság úgy dönt, hogy az (1) és a (3) bekezdésben említett lehetőséggel él, erről előzőleg tájékoztatja a kibocsátó hatóságot, amely visszavonhatja vagy kiegészítheti az ENYH-t.
- (5) Ha az (1) bekezdésben foglaltaknak megfelelően az ENYH-ban megjelölt ~~nyomozási esemény~~ ☒ nyomozati intézkedés ☒ a végrehajtó állam jogában nem létezik, vagy ilyen ~~nyomozási esemény~~ ☒ nyomozati intézkedés ☒-t hasonló belföldi

ügyben nem lehetne végrehajtani, és nem áll rendelkezésre olyan egyéb ~~nyomozási cselekmény~~ ☒ nyomozati intézkedés ☒, amely ugyanolyan eredménnyel járna, mint a kért ~~nyomozási cselekmény~~ ☒ nyomozati intézkedés ☒, a végrehajtó hatóságnak értesítenie kell a kibocsátó hatóságot arról, hogy a kért segítségnyújtás nem teljesíthető.

12.44. cikk

Az elismerés vagy a végrehajtás megtagadásának indokai

- (1) Az $\Rightarrow$ 1. cikk (2) bekezdésének $\Leftarrow$ ~~1. cikk (4) bekezdésének~~ sérelme nélkül, az ENYH elismerése vagy végrehajtása a végrehajtó államban megtagadható, ha:
- a) a végrehajtó állam joga alapján mentesség vagy kiváltság áll fenn, illetve a büntetőjogi felelősség megállapítása és korlátozása tekintetében olyan szabályok vannak hatályban a sajtószabadságra és az egyéb médiában való véleménynyilvánítás szabadságára vonatkozóan, amelyek lehetetlenné teszik az ENYH végrehajtását;
 - b) valamely egyedi esetben az ENYH végrehajtása alapvető nemzetbiztonsági érdekeket sértene, veszélyeztetné az információforrást, vagy konkrét hírszerzési tevékenységekhez kapcsolódó minősített információ felhasználásával járna együtt;
 - c) az ENYH-t az 5.4. cikk b) és c) pontjában említett eljárásokban bocsátották ki, és a ~~nyomozási cselekmény~~ ☒ nyomozati intézkedés ☒ a végrehajtó állam joga szerint hasonló belföldi ügyben nem lenne engedélyezett;
 - d) az ENYH végrehajtása ellentétes lenne a *ne bis in idem* elvével;
 - e) az ENYH olyan bűncselekménnyel kapcsolatos, amelyet feltételezhetően a kibocsátó állam területén kívül és részben vagy teljes egészében a végrehajtó állam területén követtek el, és az a cselekmény, amely miatt az ENYH-t kibocsátották, a végrehajtó államban nem minősül bűncselekménynek;
 - f) alapos okkal feltételezhető, hogy az ENYH-ban megjelölt ~~nyomozási cselekmény végrehajtása~~ ☒ nyomozati intézkedés foganatosítása ☒ összeegyeztethetetlen lenne a végrehajtó államnak az EUMSZ 6. cikke, valamint a Charta értelmében fennálló kötelezettségeivel;
 - g) ha az a cselekmény, amely miatt az ENYH-t kibocsátották, a végrehajtó állam joga szerint nem minősül bűncselekménynek, kivéve, ha a IX.D. mellékletben foglalt bűncselekmény-típusok egyikébe tartozó, a kibocsátó hatóság által az ENYH-ban megjelölt bűncselekményről van szó, ~~ha feltéve, hogy~~ e bűncselekmény a kibocsátó állam joga szerint ☒ olyan ☒ szabadságvesztés ☒ büntetés ☒ sel vagy ☒ olyan ☒ szabadságelvonással járó intézkedéssel büntethető, amelynek felső határa legalább három év; vagy
 - h) ha az ENYH-ban megjelölt ~~nyomozási cselekmény~~ ☒ nyomozati intézkedés ☒ alkalmazása a végrehajtó állam jogrendszerében csak bizonyos bűncselekményekre, bűncselekmény-kategóriákra, illetve egy adott minimális büntetési tétellel büntetendő bűncselekményekre korlátozódik, és az ENYH-ban megjelölt bűncselekmény nem tartozik ezek közé.
- (2) Az (1) bekezdés g) és h) pontja nem ~~vonatkozik~~ ☒ alkalmazandó ☒ a 11.10. cikk (2) bekezdésében említett ~~nyomozási cselekmény~~ ☒ nyomozati intézkedés ☒ekre.

- (3) Ha az ENYH adó-, vám- és devizaügyekkel kapcsolatos bűncselekményekre vonatkozik, a végrehajtó hatóság nem tagadhatja meg annak elismerését vagy végrehajtását azon az alapon, hogy a végrehajtó állam joga nem vet ki ugyanolyan típusú adót vagy vámot, illetve nem tartalmaz ugyanolyan típusú adó-, vám- és devizajogszabályokat, mint a kibocsátó állam joga.
- (4) Az (1) bekezdés a), b), d), e) és f) pontjában említett esetekben az ENYH elismerésének vagy végrehajtásának teljes vagy részleges megtagadásáról szóló határozat meghozatala előtt a végrehajtó hatóságnak bármely megfelelő módon konzultációt kell folytatnia a kibocsátó hatósággal, és adott esetben a kibocsátó hatóságot fel kell kérnie bármely szükséges információ haladéktalan megadására.
- (5) Az (1) bekezdés a) pontjában említett esetben, és amennyiben a kiváltság vagy a mentesség felfüggesztése a végrehajtó állam valamelyik hatóságának hatáskörébe tartozik, a végrehajtó hatóságnak haladéktalanul ilyen irányú megkereséssel kell fordulnia e hatósághoz. Amennyiben a kiváltság vagy a mentesség felfüggesztése egy másik állam hatóságának vagy valamely nemzetközi szervezetnek a hatáskörébe tartozik, ~~az érintett hatóságnak az e hatáskör gyakorlása iránti megkeresését a kibocsátó hatóságnak kell előterjesztenie~~ ☒ az e hatáskör gyakorlása iránti megkeresést a kibocsátó hatóságnak kell benyújtania az érintett hatósághoz ☒.

13.42. cikk

Az elismerésre vagy végrehajtásra vonatkozó határidők

- (1) Az ☒ ENYH ☒ elismerésével vagy végrehajtásával kapcsolatos határozatot ugyanolyan gyorsan és ugyanolyan elsőbbséggel kell meghozni, illetve a ~~nyomozási esemény~~ ☒ nyomozati intézkedés ☒ ugyanolyan gyorsan és ugyanolyan elsőbbséggel kell elvégezni, mint egy hasonló belföldi ügyben, és mindenképpen az ebben a cikkben meghatározott határidőkön belül.
- ~~(2) Amennyiben a kibocsátó hatóság az ENYH-ban az eljárási határidők, a bűncselekmény súlyossága vagy egyéb, különösen sürgető körülmények miatt az e cikkben meghatározottnál rövidebb határidő szükségességét jelezte, vagy ha a kibocsátó hatóság az ENYH-ban megjelölte, hogy a nyomozási eseményt egy adott napon kell elvégezni, a végrehajtó hatóságnak ezt a kérést a lehető legnagyobb mértékben figyelembe kell vennie.~~
- (2) 3. ⇒ Amennyiben sürgősséget nem jeleznek, ☒ 3. a) végrehajtó hatóság
- a) az ENYH elismerésére vagy a végrehajtására vonatkozó döntést a lehető legrövidebb időn belül ~~az (5) bekezdés sérelme nélkül~~, és legkésőbb 30 nappal az ENYH-nak az illetékes végrehajtó hatóság általi átvételét követően meghozza;

↓ 2014/41/EU (kiigazított szöveg)
⇒ új szöveg

- ⇒ b) késedelem nélkül, de legkésőbb 90 nappal az a) pontban említett döntés meghozatalát követően végrehajtja a nyomozati intézkedést, ☒ ~~A végrehajtó hatóság késedelem nélkül, az (5) bekezdés sérelme nélkül, de legkésőbb 90 nappal a (3) bekezdésben említett döntés meghozatalát követően végrehajtja a nyomozási eseményt,~~ kivéve, ha a halasztás valamely indoka áll fenn a 15. cikk alapján, vagy ha ~~az ENYH-ban említett~~ ☒ az ENYH-val érintett

nyomozati intézkedésben hivatkozott ☒ bizonyíték már a végrehajtó állam birtokában van.

↓ új szöveg

- (3) Amennyiben a kibocsátó hatóság az ENYH-ban – az eljárási határidők, a bűncselekmény súlyossága vagy egyéb, különösen sürgető körülmények miatt – az e cikkben meghatározottnál rövidebb határidő szükségességét jelezte, vagy ha a kibocsátó hatóság az ENYH-ban megjelölte, hogy a nyomozási cselekményt egy adott napon kell elvégezni, a végrehajtó hatóságnak elsőbbséget kell biztosítania a kérelemnek és azt a lehető legnagyobb mértékben figyelembe kell vennie a nyomozati intézkedés foganatosításakor.
- (4) Amennyiben az ENYH olyan intézkedésekre vonatkozik, amelyek a 28. cikkben említett, valós idejű, folyamatos, illetve meghatározott ideig tartó bizonyításfelvételt, a 31. cikkben említett titkos távközlési információgyűjtést vagy a 30. cikkben említett határon átnyúló megfigyelést tesznek szükségessé, a végrehajtó hatóság:
- a) azonnali figyelmet igénylőként kezeli a kérelmet;
 - b) haladéktalanul döntést hoz az elismerésről vagy a végrehajtásról;
 - c) szükség esetén az intézkedés hatékonyságának biztosítása érdekében az ENYH elismerésére vagy végrehajtására vonatkozó döntés meghozataláig engedélyezi annak ideiglenes foganatosítását.
- (5) Az intézkedésnek a (4) bekezdés c) pontjában említett ideiglenes foganatosítása megszűnik, amennyiben az ENYH elismerését vagy végrehajtását megtagadják. A megszerzett bizonyítékok kizárólag akkor használhatók fel, amennyiben az feltétlenül szükséges a közbiztonságot fenyegető súlyos és közvetlen veszély megelőzéséhez. A végrehajtó hatóságot értesíteni kell bármely ilyen felhasználásról és annak indokáról.

↓ 2014/41/EU (kiigazított szöveg)
⇒ új szöveg

- (6) ~~5.~~ Amennyiben az illetékes végrehajtó hatóság számára egy konkrét ügyben gyakorlati szempontból nem kivitelezhető a ~~(3) bekezdésben~~ ⇒ (2) bekezdés a) pontjában ~~☐ megállapított ☐ határidő, illetve ☐ ⇒ a (3) bekezdésben meghatározott rövidebb határidő vagy az ott megjelölt határnap betartása ☐ határidő betartása, illetve a végrehajtásnak a (2) bekezdésben meghatározott napon történő teljesítése,~~ erről bármely rendelkezésre álló módon, késedelem nélkül értesítenie kell a kibocsátó állam illetékes hatóságát, közölve a késedelem okát és a döntés meghozatalához előreláthatólag szükséges időt. Ilyen esetben a ~~(3) bekezdésben~~ ⇒ (2) bekezdés a) pontjában ~~☐~~ említett határidő legfeljebb 30 nappal meghosszabbítható.
- (7) ~~(6)~~ Amennyiben az illetékes végrehajtó hatóság számára egy konkrét ügyben gyakorlati szempontból nem kivitelezhető a ~~(4) bekezdésben~~ ⇒ (2) bekezdés b) pontjában ~~☐~~ megállapított határidő betartása, erről bármely rendelkezésre álló módon, késedelem nélkül értesítenie kell a kibocsátó állam illetékes hatóságát, közölve a késedelem okát, és konzultációt kell folytatnia a kibocsátó hatósággal a ~~nyomozási cselekmény végrehajtásának~~ ☒ nyomozati intézkedés foganatosításának ☒ megfelelő időzítéséről.

↓ új szöveg

- (8) Amennyiben az ENYH végrehajtása a végrehajtó állam nemzeti joga szerinti kiváltság vagy mentesség miatt késedelmet szenved, az (1)–(4) bekezdésben meghatározott határidők számítása csak azon a napon indul, amelyen a végrehajtó hatóságot tájékoztatták a kiváltság vagy a mentességet felfüggesztéséről.
-

↓ 2014/41/EU (kiigazított szöveg)

14.13. cikk

A bizonyíték átadása

- (1) A végrehajtó hatóság indokolatlan késedelem nélkül átadja a kibocsátó állam részére az eleve a végrehajtó állam illetékes hatóságainak birtokában lévő, illetve az általuk az ENYH végrehajtása során megszerzett bizonyítékokat.

Amennyiben az ENYH-ban ezt kérték és ☒ amennyiben ☒ a végrehajtó állam joga alapján lehetséges, a bizonyítékot haladéktalanul át kell adni a kibocsátó állam azon illetékes hatóságainak, amelyek a 10.9. cikk (4) bekezdésével összhangban részt vesznek az ENYH végrehajtásában.

- (2) A bizonyíték átadása felfüggeszthető a jogorvoslati határozat megszületéséig, kivéve, ha az ENYH-ban megfelelő indokok támasztják alá, hogy a bizonyíték azonnali átadása elengedhetetlen a nyomozás megfelelő lefolytatása vagy az ~~az egyéni~~ ☒ személyhez fűződő ☒ jogok védelme érdekében. Ugyanakkor a bizonyítékok átadását fel kell függeszteni, ~~ha~~ ☒ amennyiben ☒ az súlyos és helyrehozhatatlan kárt okozna az érintett személynek.
- (3) A megszerzett bizonyíték átadásakor a végrehajtó hatóságnak jeleznie kell, hogy kéri-e, hogy a bizonyítékot szolgáltatassák vissza a végrehajtó államnak, amint arra a kibocsátó államban már nincs szükség.
- (4) Amennyiben az érintett tárgyakat, dokumentumokat vagy adatokat egyéb eljárásokban is használják, a végrehajtó hatóság a kibocsátó hatóság kifejezett kérésére és a vele folytatott konzultációkat követően ideiglenesen átadhatja a bizonyítékot, azzal a feltétellel, hogy azt ~~a lehető leghamarabb, illetve az illetékes hatóságok által közösen megállapított időpontban visszaadják a végrehajtó államnak, amennyiben arra már nincs szükség a kibocsátó államban~~ ☒ visszaadják a végrehajtó államnak, amint arra már nincs szükség a kibocsátó államban, illetve az illetékes hatóságok által közösen megállapított időpontban vagy alkalommal ☒.
-

↓ új szöveg

- (5) Adott esetben a végrehajtó hatóság jelzi, hogy e bizonyítékok felhasználása a 21. cikk szerinti feltételekhez kötött-e.

15. cikk

Az elismerés vagy a végrehajtás elhalasztásának indokai

- (1) Az ENYH elismerése vagy végrehajtása a végrehajtó államban elhalasztható, amennyiben:
- a) végrehajtása sérelmes lehet egy folyamatban lévő nyomozásra vagy büntetőeljárásra – a végrehajtó állam által észszerűnek tartott időpontig;
 - b) az érintett tárgyakat, dokumentumokat vagy adatokat már más eljárásokban használják – addig az időpontig, amikor e célból ezekre már nincs szükség.
-

↓ (EU) 2023/2843 11. cikk (3) bekezdés

- (2) Amint a halasztás oka megszűnik, a végrehajtó hatóság haladéktalanul megteszi a szükséges intézkedéseket az ENYH végrehajtására, és tájékoztatja erről a kibocsátó hatóságot.
-

↓ 2014/41/EU (kiigazított szöveg)
⇒ új szöveg

16. cikk

Tájékoztatási kötelezettség

- (1) A végrehajtó állam ENYH-t átvevő ~~illetékes~~ hatóságának késedelem nélkül – és mindenképpen az ENYH ~~át~~ kézhez ~~vételétől~~ számított egy héten belül – a ~~II.B.~~ mellékletben foglalt formanyomtatvány kitöltésével és elküldésével vissza kell igazolnia az ENYH kézhezvételét.

Amennyiben a ~~7. cikk (3) bekezdésével~~ z 52. cikkel ~~összhangban~~ központi hatóságot jelöltek ki, ~~ez~~ a ~~z~~ ~~z~~ első albekezdésben megállapított ~~z~~ kötelezettség a ~~z~~ végrehajtó állam ~~z~~ központi hatóságára, valamint arra a végrehajtó hatóságra is vonatkozik, amely ~~a~~ ~~z~~ e ~~z~~ központi hatóságon keresztül az ENYH-t megkapta.

A ~~7. cikk (6) bekezdésében~~ 8. cikk (4) bekezdésében említett esetekben az ~~említett~~ ~~z~~ első albekezdésben megállapított ~~z~~ kötelezettség mind az ENYH-t eredetileg átvevő ~~illetékes~~ hatóságra, mind arra a végrehajtó hatóságra vonatkozik, amelyhez végül az ENYH-t továbbították.

↓ (EU) 2023/2843 11. cikk (4)
bekezdés a) pont (kiigazított
szöveg)
⇒ új szöveg

- (2) A ~~11.10.~~ cikk (4) és (5) bekezdésének sérelme nélkül, a végrehajtó hatóságnak az alábbiak szerint kell tájékoztatnia a kibocsátó hatóságot haladéktalanul, bármely rendelkezésre álló módon:
- a) ha a végrehajtó hatóság számára lehetetlen, hogy az elismerésről vagy a végrehajtásról döntést hozzon, mivel az ~~I.A.~~ mellékletben előírt formanyomtatvány hiányos vagy nyilvánvalóan hibás;
 - b) ha a végrehajtó hatóság az ENYH végrehajtása során további vizsgálatok nélkül úgy ítéli meg, hogy helyénvaló lehet olyan ~~nyomozási esemény~~ ☒ nyomozati intézkedés ☒-eket foganatosítani, amelyeket kezdetben nem terveztek, vagy amelyeket az ENYH kibocsátásának időpontjában nem lehetett konkrétan meghatározni, annak érdekében, hogy a kibocsátó hatóság az adott ügyben további lépéseket tehessen; vagy
 - c) ha a végrehajtó hatóság megállapítja, hogy az adott ügyben nem tud megfelelni a kibocsátó hatóság által a ~~10.9.~~ cikkel összhangban kifejezetten feltüntetett alaki követelményeknek és eljárásoknak.
- A kibocsátó hatóság kérésére az információt az ☒ 51. ☒ ~~5a.~~ cikkel összhangban haladéktalanul meg kell erősíteni.

↓ 2014/41/EU (kiigazított szöveg)
→₁ (EU) 2023/2843 11. cikk (4)
bekezdés b) pont

- (3) ➔₁ A ~~11.40.~~ cikk (4) és (5) bekezdésének sérelme nélkül, a végrehajtó hatóságnak haladéktalanul tájékoztatnia kell a kibocsátó hatóságot a következőkről: ➔
- a) valamennyi, a ~~11.40.~~ vagy ~~12.11.~~ cikk szerinti döntésről;
- b) valamennyi, az ENYH végrehajtásának vagy elismerésének elhalasztásáról hozott döntésről, annak indoklásáról, és – lehetőség szerint ☒ amennyiben lehetséges ☒ – az elhalasztás várható időtartamáról.

↓ 2014/41/EU (kiigazított szöveg)
⇒ új szöveg

⊠ IV. FEJEZET ⊠

✎ JOGORVOSLATOK, BIZTOSÍTÉKOK ÉS FELELŐSSÉG ✎

~~17.14.~~ cikk

Jogorvoslatok

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a hasonló belföldi esetekben igénybe vehetőekkel egyenértékű ☒, hatékony ☒ jogorvoslatok álljanak rendelkezésre az ENYH-ban megjelölt nyomozási eslekmény esetében is ☐ ⇒ a gyanúsítottak, a vádlottak és

bármely egyéb olyan személy számára, akinek a jogait az ENYH-ban megjelölt nyomozati intézkedések hátrányosan érintik ☐ . ☐ Amennyiben az ENYH-t olyan bizonyíték megszerzése céljából bocsátják ki, amely már a végrehajtó állam illetékes hatóságainak a birtokában van, a tagállamok biztosítják, hogy a hasonló belföldi esetekben igénybe vehetőekkel egyenértékű jogorvoslatok álljanak rendelkezésre a szóban forgó bizonyítékok gyűjtése céljából fogantatott nyomozati intézkedések jogszerűségének vitatására a gyanúsítottak, a vádlottak és bármely egyéb személy számára, akinek a jogait azok hátrányosan érintik. ☐

- (2) Az ENYH kibocsátásának érdemi indokait csak a kibocsátó államban benyújtott kereset útján lehet vitatni, a végrehajtó államban az alapjogok garanciáinak sérelme nélkül.
- (3) Ha az a nyomozásnak a ~~20.49.~~ cikk (1) bekezdésében előírt titkosságát nem veszélyezteti, a kibocsátó hatóságnak és a végrehajtó hatóságnak meg kell tennie a megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy tájékoztatásra kerüljön sor a nemzeti jog szerint rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségekről, amikor ~~a jogok igénybevehetővé~~ ☒ e lehetőségek igénybe vehetővé ☒ válnak, és kellő időben ahhoz, hogy ténylegesen gyakorolni lehessen őket.
- (4) A tagállamok biztosítják, hogy a jogorvoslat igénybevételére vonatkozó határidők azonosak legyenek a hasonló belföldi esetekben meghatározott határidőkkel, és azokat oly módon alkalmazzák, amely garantálja ~~ezen jogorvoslati lehetőségek tényleges igénybevételét~~ ☒ e jogorvoslatok tényleges gyakorlásának lehetőségét ☒ az érintett felek számára.
- (5) A kibocsátó hatóságnak és a végrehajtó hatóságnak tájékoztatnia kell egymást a valamely ENYH ~~kibocsátása~~ ☒ kibocsátása ☒, elismerése vagy végrehajtása ellen benyújtott jogorvoslati kérelmekről. ☐ A végrehajtó hatóság tájékoztatja a kibocsátó hatóságot, ha jogorvoslat iránti igénnyel éltek az olyan bizonyítékok gyűjtése céljából végzett nyomozati intézkedések jogszerűségének vitatása érdekében, amelyek megszerzése céljából ENYH-t bocsátottak ki, és amelyek már a végrehajtó állam illetékes hatóságainak birtokában vannak. ☐
- (6) A jogorvoslati kérelem nem függeszti fel a ~~nyomozási cselekmény végrehajtását~~ ☒ nyomozati intézkedés fogantatását ☒, kivéve, ha az a hasonló belföldi esetekben ilyen hatást vált ki.
- (7) Az ENYH elismerésének vagy végrehajtásának sikeres megtámadását a kibocsátó állam a nemzeti jogának megfelelően figyelembe veszi. A tagállamok – a nemzeti eljárási szabályok sérelme nélkül – biztosítják, hogy a kibocsátó államban zajló büntetőeljárások során, az ENYH révén szerzett bizonyítékok értékelésekor ~~a védelem jogait, valamint a tisztességes eljáráshoz való jogot tiszteletben tartás~~ ☒ tiszteletben tartás ☒ a védelemhez való jogot és a tisztességes eljáráshoz való jogot ☒.

18.47. cikk

A tisztviselőkkel kapcsolatos büntetőjogi felelősség

A kibocsátó államnak az ☒ e cím ☒ ~~ezen irányelv~~ alkalmazása keretében a végrehajtó állam területén tartózkodó tisztviselői a velük szemben vagy általuk elkövetett bűncselekmények vonatkozásában úgy tekintendők, mint a végrehajtó állam tisztviselői.

19.48. cikk

A tisztviselőkkel kapcsolatos polgári jogi felelősség

- (1) Amennyiben valamely tagállam tisztviselői ☒ e cím ☒ ~~ezen irányelv~~ alkalmazásának keretében egy másik tagállam területén tartózkodnak, úgy a feladatuk ellátása során általuk okozott bármilyen kárért az előbbi tagállam felel, azon tagállam jogával összhangban, amelynek területén a tisztviselő ☒ k ☒ a tevékenységüket folytatják.
- (2) Az a tagállam, amelynek területén az (1) bekezdésben említett kár bekövetkezett, a kárt ugyanolyan feltételek mellett téríti meg, mintha azt a saját tisztviselői okozták volna.
- (3) Az a tagállam, amelynek tisztviselői egy másik tagállam területén valakinek kárt okoztak, teljes mértékben megtéríti az ezen utóbbi tagállam által a károsultaknak, illetve a károsult személyek jogán jogosult más személyeknek kifizetett kártérítés összegét.
- (4) Az (1) bekezdésben említett esetekben – harmadik személyekkel szemben fennálló jogai gyakorlásának sérelme nélkül és a (3) bekezdésben foglalt rendelkezés kivételével – ~~minden tagállam lemond az olyan károk megtérítésének igényléséről, amelyet egy másik tagállamtól szenvedett el~~ ☒ minden tagállam lemond arról, hogy az őt ért károk megtérítését kérje egy másik tagállamtól ☒.

20.49. cikk

Titkosság

- (1) Az egyes tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a kibocsátó hatóság és a végrehajtó hatóság az ENYH végrehajtása során kellően figyelembe vegye a nyomozás titkosságát.
- (2) A végrehajtó hatóságnak a nemzeti jogával összhangban garantálnia kell az ENYH, az ENYH-ban szereplő tények és az ENYH tartalmának titkosságát, kivéve a ~~nyomozási esemény~~ ☒ nyomozati intézkedés ☒ elvégzéséhez szükséges mértéket. ~~Ha~~ ☒ Amennyiben ☒ a végrehajtó hatóság nem tud megfelelni a titkosság követelményének, erről haladéktalanul értesítenie kell a kibocsátó hatóságot.
- (3) A kibocsátó hatóság a nemzeti jogával összhangban – és amennyiben a végrehajtó hatóság másképpen nem jelzi – nem hozhat ~~te~~ nyilvánosságra a végrehajtó hatóság által átadott semmilyen bizonyítékot vagy információt, kivéve amennyiben a nyilvánosságra hozatal az ENYH-ban foglalt nyomozás vagy eljárás érdekében szükséges.
- (4) A tagállamok meg hozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a bankok ne hozzák az érintett banki ügyfelek vagy más harmadik személyek tudomására, hogy a 26. vagy a 27. cikkel összhangban információkat továbbítottak a kibocsátó államnak, vagy hogy nyomozás van folyamatban.

↓ új szöveg

- (5) Az (1)–(4) bekezdés nem érinti az információ vagy bizonyíték későbbi felhasználásának és újbóli továbbításának feltételeiről szóló 21. cikket.

Az információ vagy bizonyíték későbbi felhasználásának és újbóli továbbításának feltételei

- (1) Amennyiben valamely információt vagy bizonyítékot ENYH végrehajtásának eredményeként vagy a 33. és 34. cikkkel összhangban szereztek be, és hasonló belföldi esetben a végrehajtó állam vagy az értesített állam joga az információnak vagy a bizonyítéknak a gyűjtésük céljától eltérő célra történő felhasználását korlátozó feltételeket ír elő, az említett tagállam illetékes hatósága az információ vagy bizonyíték továbbításakor és a 33. vagy 34. cikk szerinti értesítés esetén haladéktalanul, de legkésőbb az értesítés kézhezvételét követően 96 órán belül jelzi, hogy e feltételek abban a tagállamban is alkalmazandók, amely az e cím szerinti információt vagy bizonyítékot megszerezte.
- (2) A kibocsátó hatóság vagy adott esetben a vizsgálatot vezető tagállam illetékes hatósága (a továbbiakban: megkereső hatóság) megszerzi a végrehajtó hatóság vagy adott esetben az értesített tagállam illetékes hatóságának (a továbbiakban: megkeresett hatóság) előzetes hozzájárulását az információnak vagy a bizonyítéknak a gyűjtésük céljától eltérő célra történő felhasználásához vagy az információ vagy bizonyíték másik tagállam, harmadik ország vagy nemzetközi szervezet részére történő továbbításához a következő esetekben:
 - a) amennyiben az (1) bekezdésnek megfelelően a feltételek alkalmazandóságát jelezték, mielőtt sor került volna az információnak vagy a bizonyítéknak a gyűjtésük céljától eltérő célra történő felhasználására;
 - b) minden esetben az információ vagy bizonyíték másik tagállam, harmadik ország vagy nemzetközi szervezet részére történő továbbítását megelőzően.
- (3) A IV. mellékletben meghatározott formanyomtatványban foglalt, a (2) bekezdés szerinti hozzájárulás iránti kérelmet a megkereső hatóságnak ki kell töltenie, alá kell írnia, és igazolnia kell annak tartalmi pontosságát és helytállóságát. A kérelmet le kell fordítani azon tagállam hivatalos nyelvére, amelynek a kérelmet címezték, vagy bármely más olyan nyelvre, amelyet ez az állam a 6. cikk (2) bekezdésével összhangban elfogad.
- (4) A megkeresett hatóság a lehető legrövidebb időn belül, és legkésőbb 14 nappal a kézhezvételt követően dönt a kérelemről. Amennyiben e határidő betartása nem kivitelezhető, a megkeresett hatóság a válaszát megindokolva haladéktalanul tájékoztatja a megkereső hatóságot, és a határidőt legfeljebb 10 nappal meghosszabbíthatja.
- (5) A (6) bekezdés sérelme nélkül, a hozzájárulást az alábbi helyzetek kivételével meg kell adni:
 - a) az ENYH elismerése vagy végrehajtása megtagadásának valamely indoka, vagy adott esetben a 33. vagy 34. cikk szerinti kifogásolási ok alkalmazandó;
 - b) a kért felhasználás vagy újból továbbítás folyamatban lévő nyomozást vagy büntetőeljárást érintene;
 - c) az (EU) 2016/679 rendelet V. fejezetében vagy az (EU) 2016/680 irányelv V. fejezetében foglalt feltételek nem teljesülnek.A (4) bekezdés szerinti döntéshozatal elhalasztható mindaddig, amíg ezek az indokok fennállnak.

- (6) A megkeresett hatóság az információ vagy bizonyíték másik tagállam, harmadik ország vagy nemzetközi szervezet részére történő továbbításához való hozzájárulás megadásának feltételeként előírhatja, hogy az ilyen hozzájárulás iránti kérelmet a konkrét ügyben illetékes hatóságok által kibocsátott ENYH-nak, kölcsönös bűnügyi jogsegély iránti megkeresésnek vagy azzal egyenértékű igazságügyi együttműködési eszköznek kell kísérnie. Amennyiben a közbiztonságot közvetlenül és súlyosan fenyegető veszély miatt az előzetes hozzájárulás nem szerezhető be, az információ vagy bizonyíték haladéktalanul felhasználható vagy átadható, feltéve, hogy a megkeresett hatóságot 24 órán belül értesítik, és tájékoztatják a sürgősség indokairól.

↓ 2014/41/EU (kiigazított szöveg)
⇒ új szöveg

IV. FEJEZET

EGYES NYOMOZÁSI CSELEKMÉNYEK NYOMOZATI INTÉZKEDÉSEKRE VONATKOZÓ KÜLÖNLEGES RENDELKEZÉSEK

22. cikk

Őrizetben levő személyek nyomozási cselekmények nyomozati intézkedés fogatosítása érdekében történő ideiglenes átadása a kibocsátó államnak

- (1) A végrehajtó államban őrizetben levő személy ideiglenes átadására vonatkozóan ENYH bocsátható ki olyan bizonyítékvétel célú nyomozási cselekmények bizonyítékgyűjtési célú nyomozati intézkedés fogatosítása érdekében, amelyhez az említett személynek a kibocsátó állam területén való jelenléte szükséges, feltéve, hogy a személyt a végrehajtó állam által előírt időn belül visszaküldik.
- (2) Az elismerés vagy a végrehajtás megtagadásának a 12.44 cikkben említett indokain túl az ENYH végrehajtása akkor is megtagadható, amennyiben ha:
- a) az őrizetben levő személy ahhoz nem járul hozzá; vagy
 - b) ha az átadás valószínűleg meghosszabbítaná az említett személy fogva tartásának időtartamát.
- (3) A (2) bekezdés a) pontjának sérelme nélkül, amennyiben az érintett személy életkorára, illetve testi vagy szellemi állapotára tekintettel a végrehajtó állam ezt szükségesnek tartja, az őrizetben lévő személy jogi képviselője részére lehetőséget kell biztosítani arra, hogy kinyilvánítsa az ideiglenes átadással kapcsolatos véleményét.
- (4) Az (1) bekezdésben említett esetben – a valamennyi szükséges dokumentum kíséretében benyújtott – kérelem alapján engedélyezni kell az őrizetben levő személynek egy harmadik tagállam területén keresztül történő átszállítását (a továbbiakban: az átszállítási tagállam).
- (5) A kibocsátó tagállam és a végrehajtó tagállam megállapodnak egymással a személy ideiglenes átadásának gyakorlati kérdéseiről – és ennek keretében a kibocsátó államban történő őrizetének részleteiről –, valamint azokról a határidőkről, ameddig a személyt a kibocsátó államnak át kell adnia, illetve amelynek lejártá előtt e

személynek ☒ a végrehajtó állam területére vissza kell térnie, gondoskodva arról, hogy ennek során figyelembe vegyék az érintett személy testi és szellemi állapotát, valamint a kibocsátó államban előírt biztonsági szintet.

- (6) Az átadott személy azon cselekmények vagy ítéletek miatt, amelyek miatt a végrehajtó államban őrizetben volt, őrizetben marad a kibocsátó állam területén is – és adott esetben az átszállítási tagállam területén is –, kivéve akkor, ha a végrehajtó állam a szabadon bocsátását kéri.
- (7) A kibocsátó állam területén töltött őrizet időtartamát be kell számítani annak a fogva tartásnak az időtartamába, amelyet az érintett személynek a végrehajtó állam területén kell letöltenie.
- (8) ~~A~~ (6) bekezdés sérelme nélkül, az átadott személy a kibocsátó államban nem vonható büntetőeljárás alá, nem tartható fogva és személyes szabadsága semmilyen egyéb módon nem korlátozható a végrehajtó állam területéről való indulása előtt elkövetett olyan cselekmények vagy meghozott ítéletek miatt, amelyeket az ENYH nem tartalmaz.
- (9) A (8) bekezdésben említett mentesség megszűnik, ~~ha~~ ☒ amennyiben ☒ az átadott személynek, annak ellenére, hogy – az attól számított tizenöt egymást követő napon keresztül, hogy a kibocsátó hatóságok már nem tartottak igényt a jelenlétére – lehetősége volt elhagyni a kibocsátó állam területét:
- a) a kibocsátó állam területén maradt; vagy
- b) ha elhagyta azt, visszatért.
- (10) Az e cikk alkalmazása kapcsán felmerülő költségek fedezésére az ~~54.24.~~ cikk rendelkezéseit kell alkalmazni, azon költségek kivételével, amelyek a személynek a kibocsátó államba való átszállítása, illetve onnan való visszaszállítása kapcsán keletkeznek: ez utóbbi költségeket az említett állam viseli.

23. cikk

Őrizetben levő személyek ~~nyomozási cselekmény~~ ☒ nyomozati intézkedés ☒ foganatosítása érdekében történő ideiglenes átadása a végrehajtó államnak

- (1) A kibocsátó államban őrizetben levő személy ideiglenes átadására vonatkozóan ENYH bocsátható ki olyan ~~bizonyításfelvételi célú nyomozási cselekmény~~ ☒ bizonyítékgyűjtési célú nyomozati intézkedés ☒ foganatosítása érdekében, amelyhez az említett személynek a végrehajtó állam területén való jelenléte szükséges.
- (2) A 22. cikk (2) bekezdésének a) pontját, valamint (3)–(9) bekezdését értelemszerűen alkalmazni kell az e cikk szerinti ideiglenes átadásra.
- (3) Az e cikk alkalmazása kapcsán felmerülő költségek fedezésére az ~~54.24.~~ cikk rendelkezéseit kell alkalmazni, azon költségek kivételével, amelyek az érintett személynek a végrehajtó államba való átszállítása, illetve onnan való visszaszállítása kapcsán keletkeznek: ez utóbbi költségeket a kibocsátó állam viseli.

24. cikk

Meghallgatás videokonferencia vagy egyéb ☒ távközlési technológia ☒ ~~audiovizuális közvetítőeszköz~~ segítségével

- (1) Ha a végrehajtó állam területén tartózkodó személyt a kibocsátó állam illetékes hatóságai tanúként vagy szakértőként kívánják meghallgatni, akkor a kibocsátó hatóság ENYH-t bocsáthat ki annak érdekében, hogy a tanút vagy szakértőt videokonferencia vagy egyéb ☒ távközlési technológia ☒ ~~audiovizuális közvetítőeszköz~~ segítségével hallgassák meg, az (5), (6) és (7) bekezdésben előírtaknak megfelelően.

A kibocsátó hatóság az ENYH-t a gyanúsított vagy vádlott videokonferencia vagy egyéb ~~audiovizuális közvetítőeszköz~~ ☒ távközlési technológia ☒ segítségével való kihallgatása céljára is kibocsáthatja, ☒ amennyiben az említett intézkedés célja bizonyítékok gyűjtése, és a végrehajtása nem lépi túl az e célhoz szükséges mértéket ☒.

- (2) Az elismerés vagy a végrehajtás megtagadásának a ~~12.44.~~ cikkben említett indokain túl a gyanúsított vagy vádlott meghallgatására vonatkozó ENYH végrehajtása akkor is megtagadható, ha ☒ amennyiben ☒ ~~a~~ ☒ z érintett ☒ gyanúsított vagy vádlott ahhoz nem adta ~~beleegyezését~~ ☒ hozzájárulását ☒ ~~vagy~~

~~b) a nyomozási eredmény elvégzése az adott esetben ellentétes lenne a végrehajtó állam jogának alapvető elveivel.~~

- (3) A kibocsátó hatóság és a végrehajtó hatóság megállapodik a meghallgatás gyakorlati részleteiről. Az e részletekről való megállapodás során a végrehajtó hatóságnak vállalnia kell a következőket:

- a) idézést küld az érintett tanúnak vagy szakértőnek a meghallgatás időpontjának és helyszínének megjelölésével;
- b) a ~~kibocsátó~~ ☒ végrehajtó ☒ állam joga által előírt részletes szabályoknak megfelelően ~~meg~~ ☒ idézi a ~~ki~~ ☒ meg ☒ hallgatásra a gyanúsítottat vagy a vádlottat, és tájékoztatja a kibocsátó állam joga értelmében fennálló jogairól, kellő időben ahhoz, hogy az ténylegesen élhessen a védelemhez való jogával;
- c) biztosítja a meghallgatandó személy személyazonosságának megállapítását.

- (4) Amennyiben a végrehajtó hatóságnak nem állnak rendelkezésére a videokonferencia ☒ vagy egyéb távközlési technológia ☒ útján lefolytatott meghallgatáshoz szükséges technikai eszközök, úgy azokat a kibocsátó állam kölcsönös megállapodás alapján a rendelkezésére bocsáthatja.

- (5) A videokonferencia vagy egyéb ~~audiovizuális közvetítőeszköz~~ ☒ távközlési technológia ☒ segítségével történő meghallgatás esetében az alábbi szabályokat kell alkalmazni:

- a) a végrehajtó állam illetékes hatósága képviselőjének – szükség esetén a hatóságot segítő tolmáccsal együtt – jelen kell lennie a meghallgatás során, és ez a képviselő felel a meghallgatni kívánt személy személyazonosságának a megállapításáért, valamint a végrehajtó állam ~~joga~~ ☒ alapvető elveinek tiszteletben tartásáért;

~~Ha a végrehajtó hatóság képviselője úgy ítéli meg, hogy a meghallgatás folyamán a végrehajtó állam jogának alapvető elveit megsértik, haladéktalanul megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a meghallgatás az említett alapelvekkel összhangban folytatódjon;~~

- b) a kibocsátó állam és a végrehajtó állam illetékes hatóságainak szükség esetén meg kell állapodniuk a meghallgatni kívánt személy védelmét szolgáló intézkedésekről;
 - c) a kihallgatást a kibocsátó állam joga szerint és közvetlenül a kibocsátó állam illetékes hatósága által vagy annak irányítása alatt kell lefolytatni;
 - d) a végrehajtó állam a kibocsátó állam vagy a meghallgatni kívánt személy kérelmére gondoskodik arról, hogy ~~szükség esetén~~ ☒ – amennyiben szükséges – ☒ a meghallgatni kívánt személynek tolmács álljon a rendelkezésére;
 - e) a gyanúsítottakat vagy vádlottakat a ~~ki~~ ☒ meg ☒ hallgatást megelőzően tájékoztatni kell az őket a végrehajtó állam és a kibocsátó állam joga szerint megillető eljárási jogokról, beleértve a tanúvallomás tételének megtagadásához való jogot is. Amennyiben a végrehajtó vagy a kibocsátó állam joga szerint a tanúkat és a szakértőket megilleti a tanúvallomás tételének megtagadására vonatkozó jog, kérhetik, hogy élhessenek ~~ezzel a~~ ☒ e ☒ jogukkal, és erről a jogukról a ~~ki~~ ☒ meg ☒ hallgatást megelőzően tájékoztatni kell őket.
- (6) Az érintett személyek védelmére vonatkozóan esetlegesen elfogadott intézkedések sérelme nélkül a végrehajtó hatóságnak a meghallgatás befejezésekor jegyzőkönyvet kell felvennie a meghallgatásról, amelyben fel kell tüntetnie a meghallgatás helyét és időpontját, a meghallgatott személy személyazonosságát, a végrehajtó államban a meghallgatáson részt vevő minden egyéb személy személyazonosságát és beosztását, az esetleges esküteleket, valamint a meghallgatás lefolytatásának technikai körülményeit. A végrehajtó hatóság továbbítja ezt a dokumentumot a kibocsátó hatóságnak.
- (7) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy ha a személy meghallgatására e cikkkel összhangban a területükön kerül sor, és a személy a vallomástételi kötelezettség ellenére megtagadja a vallomástételt, vagy hamis vallomást tesz, a tagállam nemzeti jogát ugyanúgy alkalmazza, mintha a meghallgatásra nemzeti eljárás keretében került volna sor.

25. cikk

Telefonkonferencia útján történő meghallgatás

- (1) Ha egy, valamely tagállam területén tartózkodó személyt egy másik tagállam illetékes hatóságai tanúként vagy szakértőként kívánnak meghallgatni, és nem célszerű vagy nem lehetséges, hogy a meghallgatni kívánt személy személyesen jelenjen meg az adott tagállam területén, akkor ez utóbbi tagállam kibocsátó hatósága az e célra alkalmas egyéb lehetőségek megvizsgálását követően ENYH-t bocsáthat ki annak érdekében, hogy a tanút vagy szakértőt ~~videó~~ ☒ telefon ☒ konferencia útján hallgassák meg, a (2) bekezdésben meghatározottaknak megfelelően.
- (2) Ellentétes értelmű megállapodás hiányában a 24. cikk (3), (5), (6) és (7) bekezdését értelemszerűen alkalmazni kell a telefonkonferencia útján történő meghallgatásra is.

26. cikk

Információ a bankoknál és egyéb pénzügyintézetknél vezetett számlákról

- (1) ENYH bocsátható ki annak megállapítása céljából, hogy a büntetőeljárás alatt álló természetes vagy jogi személy rendelkezik-e a végrehajtó állam területén található valamely bankban egy vagy több, bármilyen típusú számlával, illetve ilyen számlák

feletti rendelkezési joggal, és amennyiben igen, az azonosított számlák valamennyi adatának ~~kiadására~~ ☒ megszerzése céljából ☒.

- (2) Az e cikkben meghatározott feltételek mellett minden tagállam meghozza azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az (1) bekezdésben említett információkat rendelkezésre tudja bocsátani.
- (3) Az (1) bekezdésben említett információknak – ~~ha~~ ☒ amennyiben ☒ ezt az ENYH előírja – ki kell terjedniük azokra a számlákra is, amelyekre vonatkozóan az érintett büntetőeljárás alatt álló személy meghatalmazással rendelkezik.
- (4) Az e cikkben meghatározott kötelezettség csak a számlát kezelő bank birtokában lévő információk vonatkozásában alkalmazandó.
- (5) A kibocsátó hatóságnak az ENYH-ban ismertetnie kell azokat az okokat, amelyek miatt úgy ítéli meg, hogy a kért információk érdemi jelentőségűek lehetnek az adott büntetőeljárás szempontjából, valamint azokat az okokat, amelyek miatt feltételezi, hogy a végrehajtó állam területén működő bankok kezelik az adott bankszámlát, és – amennyiben lehetséges – azt, hogy mely bankok lehetnek ezek. Emellett az ENYH-ban közölnie kell minden olyan rendelkezésre álló információt, amely elősegítheti annak végrehajtását.
- (6) ENYH bocsátható ki annak megállapítása céljából is, hogy a büntetőeljárás alatt álló bármely természetes vagy jogi személy rendelkezik-e a végrehajtó állam területén működő bármely, banktól eltérő egyéb pénzügyi intézménynél nyitott egy vagy több számlával. A (3), (4) és ~~(5)~~ bekezdés értelemszerűen alkalmazandó. Az ENYH végrehajtása ilyen esetekben, illetve az elismerés és a végrehajtás megtagadásának a ~~12.11.~~ cikkben említett indokain felül akkor is elutasítható, ~~ha~~ ☒ amennyiben ☒ a ~~nyomozási cselekmény végrehajtását~~ ☒ nyomozati intézkedés foganatosítását ☒ hasonló belföldi ~~esetben~~ ☒ ügyben ☒ nem engedélyeznék.

27. cikk

Információ a banki és egyéb pénzügyi műveletekről

- (1) A kibocsátó hatóság ENYH-t bocsáthat ki meghatározott bankszámlák adatainak, valamint meghatározott időszakban az ENYH-ban meghatározott egy vagy több számlán keresztül végrehajtott banki ügyletekkel kapcsolatos adatoknak a megállapítása céljából, a forrás- vagy kedvezményezett számlák adatait is beleértve.
- (2) Az e cikkben meghatározott feltételek mellett minden tagállam meghozza azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az (1) bekezdésben említett információkat rendelkezésre tudja bocsátani.
- (3) Az e cikkben meghatározott kötelezettség csak abban az esetben alkalmazandó, ha az információk a számlát vezető bank birtokában vannak.
- (4) A kibocsátó hatóság az ENYH-ban közli azokat az okokat, amelyek miatt úgy ítéli meg, hogy a kért információk relevánsak az adott büntetőeljárás szempontjából.
- (5) ENYH a bankoktól eltérő egyéb pénzügyi intézmények által végzett pénzügyi műveletek viszonylatában is kibocsátható az (1) bekezdésben meghatározott információk megszerzése céljából. A (3) ~~és~~ (4) bekezdés értelemszerűen alkalmazandó. Az ENYH végrehajtása ilyen esetekben, illetve az elismerés és a végrehajtás megtagadásának a ~~12.11.~~ cikkben említett indokain felül akkor is elutasítható, ha a ~~nyomozási cselekmény végrehajtását~~ ☒ nyomozati intézkedés

foganatosítását ☒ végrehajtását hasonló belföldi ~~eset~~☒ ügy ☒ben nem engedélyeznék.

28. cikk

A bizonyítékok valós idejű, folyamatos, illetve meghatározott ideig tartó gyűjtésével járó ~~nyomozási esemény~~☒ nyomozati intézkedés ☒

- (1) Amennyiben az ENYH kibocsátására a bizonyítékok valós idejű, folyamatos, illetve meghatározott ideig tartó gyűjtését szükségessé tevő ~~nyomozási esemény végrehajtása~~☒ nyomozati intézkedés foganatosítása ☒ céljából kerül sor, mint például:
- a) egy vagy több meghatározott számlán keresztül végrehajtott banki vagy más pénzügyi műveletek nyomon követése~~t~~;
 - b) a végrehajtó állam területén való ellenőrzött szállítást,

↓ új szöveg

- c) a végrehajtó állam területén való megfigyelés,
- d) helymeghatározó, hang- vagy képadatok gyűjtését lehetővé tevő műszaki eszköz elhelyezése és használata a végrehajtó állam területén,

↓ 2014/41/EU (kiigazított szöveg)
⇒ új szöveg

az ENYH végrehajtása az elismerés és a végrehajtás megtagadásának a ~~12.11.~~ cikkben említett indokain felül akkor is ~~elutasítható~~ ☒ megtagadható ☒, ~~ha~~ ☒ amennyiben ☒ az adott ~~nyomozási esemény végrehajtását~~ ☒ nyomozati intézkedés foganatosítását ☒ hasonló belföldi esetben nem engedélyeznék.

- (2) A gyakorlati kérdésekről az (1) bekezdés b), ~~c)~~ ☒ és d) ☒ pontjában említett ~~nyomozási esemény~~☒ nyomozati intézkedés ☒ek esetében és minden más esetben is, amikor erre szükség van, a kibocsátó államnak és a végrehajtó államnak kell megállapodnia.
- (3) A kibocsátó hatóság az ENYH-ban közli azokat az okokat, amelyek miatt úgy ítéli meg, hogy a kért információk relevánsak az adott büntetőeljárás szempontjából.
- (4) Az intézkedésnek, valamint az (1) bekezdésben említett ENYH végrehajtásához kapcsolódó tevékenységek irányításának és ellenőrzésének joga a végrehajtó állam illetékes hatóságait illeti meg.

29. cikk

Fedett nyomozás

- (1) ENYH bocsátható ki azzal a céllal, hogy a végrehajtó államot felkérjék, hogy segítse a kibocsátó államot a fedett vagy hamis személyazonossággal tevékenykedő tisztviselők által végzett bűnügyi nyomozások során (fedett nyomozás).
- (2) A kibocsátó hatóság az ENYH-ban megjelöli azokat az okokat, amelyek miatt úgy ítéli meg, hogy a fedett nyomozás ~~érdemi jelentőségű~~ ☒ releváns ☒ lehet ~~a~~ az érintett büntetőeljárás szempontjából. Az e cikk szerint kibocsátott ENYH

elismeréséről és végrehajtásáról szóló határozatot a végrehajtó állam illetékes hatóságai ezen állam nemzeti jogát és eljárásait kellően figyelembe véve hozzák meg.

- (3) Az (1) bekezdésben foglalt céllal kibocsátott ENYH végrehajtását az elismerés és a végrehajtás megtagadásának a ~~12.44~~ cikkben említett indokain felül a végrehajtó hatóság akkor is ~~elutasíthatja~~ ☒ megtagadhatja ☒, ha:
- a) a fedett nyomozás ~~végrehajtását~~ ☒ folytatását ☒ hasonló belföldi ~~eset~~ ☒ ügy ☒ben nem engedélyeznék; vagy
 - b) a két tagállam nem tudott megállapodni a (4) bekezdésben említettek szerint a fedett nyomozás gyakorlati részleteiről.
- (4) A fedett nyomozást azon tagállam nemzeti jogának és eljárásainak megfelelően kell végezni, amelynek területén a fedett nyomozást ~~végrehajthatják~~ ☒ folytathatják ☒. Az intézkedésnek, valamint a fedett nyomozáshoz kapcsolódó műveletek irányításának és ellenőrzésének joga kizárólag a végrehajtó állam illetékes hatóságait illeti meg. A fedett nyomozás időtartamáról, annak pontos feltételeiről és a fedett nyomozásban részt vevő tisztviselők jogállásáról a kibocsátó állam és a végrehajtó állam állapodnak meg nemzeti joguk és eljárásaik figyelembevételével.

↓ új szöveg

30. cikk

Határon átnyúló megfigyelés

- (1) ENYH bocsátható ki az 5. cikk a) pontjában említett eljárás keretében a kibocsátó államban megkezdett megfigyelés végrehajtó állam területén történő folytatásának engedélyezése céljából, amennyiben ez a megfigyelés valamely személynek vagy tárgynak a bűnüldöző szervek tagjai általi megfigyeléséből áll, és annak során a bűnüldöző szervek tagjai az általuk üzemeltetett technikai eszközök segítségével hang-, kép- és egyéb felvételeket készítenek bizonyítékok megszerzése céljából.
- (2) Az ENYH-ban meg kell indokolni a határon átnyúló megfigyelés alkalmazását.
- (3) A végrehajtó hatóság az (1) bekezdésben említett ENYH végrehajtását az elismerés és a végrehajtás megtagadásának a 12. cikkben említett indokain felül akkor is megtagadhatja, ha a nyomozati intézkedés fogantatását hasonló belföldi ügyben nem engedélyeznék. A végrehajtó hatóság a hozzájárulását bármiféle olyan feltétel teljesítéséhez kötheti, amely egy hasonló belföldi ügyben alkalmazandó lenne.
- (4) A kibocsátó állam és a végrehajtó állam illetékes hatóságainak meg kell állapodniuk a határon átnyúló megfigyelés időtartamáról és gyakorlati szabályairól, beleértve a műszaki eszközök alkalmazását, valamint a bűnüldöző szervek megfigyelésben részt vevő tagjainak magatartására irányadó szabályokat is. A kibocsátó állam bűnüldöző szerveinek határon átnyúló megfigyelést végző tagjai a végrehajtó állam területén kizárólag a határon átnyúló megfigyelés figyelemmel kísérése és dokumentálása céljából járnak el, nem gyakorolhatnak kényszert és nem léphetnek be magánterületre.
- (5) Kérésre a határon átnyúló megfigyelést át kell adni a végrehajtó állam bűnüldöző szervei tagjainak.

- (6) Az (1) bekezdéstől eltérve, amennyiben kellően indokolt sürgősségi indokokból nem bocsátható ki és továbbítható ENYH azt megelőzően, hogy a megfigyelés alatt álló személy vagy tárgy a végrehajtó állam területére lépne, a kibocsátó állam bűnüldöző szerveinek tagjai folytathatják a határon átnyúló megfigyelést a végrehajtó állam területén, feltéve, hogy:
- a) közvetlenül azt követően, hogy a kibocsátó állam bűnüldöző szerveinek tagjai átlépték a határt, a sürgős értesítések kibocsátásáért és továbbításáért felelős illetékes hatóság megfelelő eszközökkel értesíti a sürgős értesítések fogadásáért felelős illetékes hatóságot a megfigyelésnek a végrehajtó államban történő folytatásáról, és a sürgősség indokairól;
 - b) az ENYH-t haladéktalanul, és legkésőbb az a) pontban említett határátlépést követő 48 órán belül kiállítják és továbbítják a végrehajtó hatóságnak, megindokolva, hogy miért nem volt lehetőség előzetes továbbításra;
 - c) a határon átnyúló megfigyelést a végrehajtó állam illetékes hatóságai által kiadott utasításoknak megfelelően végzik;
 - d) a határon átnyúló megfigyelés megszűnik, amint a végrehajtó hatóság azt kéri, vagy amennyiben az ENYH elismerését vagy végrehajtását megtagadják;
 - e) amennyiben az ENYH továbbítását követő 24 órán belül nem hoznak döntést az ENYH elismeréséről vagy végrehajtásáról, a határon átnyúló megfigyelés folytatása a végrehajtó hatóság azon döntésétől függ, hogy a 13. cikk (4) bekezdésének c) pontjával összhangban engedélyezi-e a határon átnyúló megfigyelés ideiglenes foganatosítását;
 - f) amennyiben megtagadják az ENYH elismerését vagy végrehajtását vagy nem engedélyezik a határon átnyúló megfigyelés e) pont szerinti ideiglenes foganatosítását, a határon átnyúló megfigyelés során szerzett bármely bizonyíték kizárólag akkor használható fel, ha az a közbiztonságot közvetlenül és súlyosan fenyegető veszély megelőzéséhez feltétlenül szükséges, és a végrehajtó hatóságot értesíteni kell bármely bizonyíték ilyen felhasználásáról és annak indokairól.
- (7) A (6) bekezdés a) pontjában említett értesítéshez az V. mellékletben szereplő formanyomtatványt kell használni. Az értesítést le kell fordítani az értesített tagállam hivatalos nyelvére, vagy bármely más olyan nyelvre, amelyet az értesített tagállam a 6. cikk (2) bekezdésével összhangban elfogad. Amennyiben ilyen fordítás észszerű időn belül nem biztosítható, az értesítés a másik tagállamban általánosan értett nyelven is továbbítható.
- (8) A (6) bekezdés a) pontjában említett értesített hatóságnak, amennyiben e hatóság eltér a végrehajtó hatóságtól, haladéktalanul tájékoztatnia kell a végrehajtó hatóságot.

~~V. FEJEZET~~

~~TITKOS TÁVKÖZLÉSI INFORMÁCIÓGYŰJTÉS~~

~~31.30. cikk~~

Titkos távközlési információgyűjtés más tagállam által nyújtott technikai segítséggel

- (1) ENYH bocsátható ki távközlési információk azon tagállamban való elfogása céljából, amelynek technikai segítségére szükség van.
- (2) Ha ugyanazon titkos távközlési információgyűjtéshez egynél több tagállam is rendelkezésre tudja bocsátani a teljes szükséges technikai segítséget, az ENYH-t csak az egyiküknek kell megküldeni. Mindig elsőbbséget élvez a célszemély aktuális vagy leendő tartózkodási helye szerinti tagállam.
- (3) Az (1) bekezdésben említett ENYH-nak az alábbi információkat is tartalmaznia kell:
 - a) a célszemély azonosítására szolgáló információk;
 - b) a titkos információgyűjtés kívánt időtartama;
 - c) elegendő technikai adat, különösen a célszemély azonosítója, annak érdekében, hogy az ENYH-t végre lehessen hajtani.
- (4) A kibocsátó hatóságnak az ENYH-ban közölnie kell azokat az okokat, amelyek miatt úgy ítéli meg, hogy a megjelölt ~~nyomozási cselekmény~~ ☒ nyomozati intézkedés ☒ek relevánsak az adott büntetőeljárás szempontjából.
- (5) A végrehajtó hatóság az (1) bekezdésben említett ENYH végrehajtását az elismerés és a végrehajtás megtagadásának a 11. cikkben említett indokain felül akkor is elutasíthatja, ha a ~~nyomozási cselekmény végrehajtását~~ ☒ nyomozati intézkedés foganatosítását ☒ hasonló belföldi ügyben nem engedélyeznék. A végrehajtó állam a hozzájárulását kötheti bármiféle olyan feltétel teljesítéséhez, amelyet egy hasonló belföldi ügyben teljesíteni kellene.
- (6) Az (1) bekezdésben említett ENYH végrehajtható azáltal, hogy:
 - a) a távközlési információkat haladéktalanul továbbítják a kibocsátó állam részére; vagy
 - b) a távközlési információkat elfogják és rögzítik, majd ezt követően továbbítják ~~annak~~ ☒ a titkos információgyűjtés ☒ eredményét a kibocsátó államnak.

A kibocsátó és a végrehajtó hatóságnak egyeztetnie kell annak érdekében, hogy megállapodjanak arról, hogy a titkos információgyűjtésre az a) vagy b) ponttal összhangban kerül-e sor.

- (7) Amennyiben az az időtartam, amelyre a végrehajtó államban a titkos távközlési információgyűjtést kéri, meghaladja azt az időtartamot, amelyre a végrehajtó állam jogával összhangban ilyen nyomozati intézkedést rendeltek el vagy hajthatnak végre,

a végrehajtó hatóságnak haladéktalanul tájékoztatnia kell a kibocsátó hatóságot, és adott esetben meg kell jelölnie az említett időtartam meghosszabbításának lehetőségeit. Amennyiben a kibocsátó hatóság meg kívánja hosszabbítani a végrehajtó államban folytatott titkos távközlési információgyűjtést az eredeti ENYH-ban megjelölt időtartamon túl, új ENYH-t kell kibocsátani.

↓ 2014/41/EU

- (8) ~~(7)~~A kibocsátó hatóság az (1) bekezdésben említett ENYH kibocsátásakor vagy a titkos információgyűjtés alatt indokolt esetben és a végrehajtó hatóság beleegyezésével kérheti a rögzített információk írásba foglalását, dekódolását vagy titkosításának feloldását.
- (9) ~~(8)~~Az e cikk alkalmazása kapcsán felmerülő költségek fedezésére ~~az 54.a-21. cikk~~ rendelkezéseit kell alkalmazni az elfogott távközlési információk írásba foglalásával, dekódolásával és titkosításának feloldásával kapcsolatos költségek kivételével; ez utóbbiakat a kibocsátó állam viseli.

VI. FEJEZET

IDEIGLENES INTÉZKEDÉSEK

32. cikk

Ideiglenes intézkedések

- (1) A kibocsátó hatóság az ENYH-t olyan intézkedés meghozatala érdekében is kibocsáthatja, amelynek célja a bizonyítékként felhasználható elemek megsemmisítésének, átalakításának, áthelyezésének, átadásának vagy elidegenítésének ideiglenes megakadályozása.
- (2) A végrehajtó hatóságnak a lehető leghamarabb határoznia kell az ideiglenes intézkedésről, és amennyiben lehetséges, az ENYH kézhezvételétől számított 24 órán belül közölnie kell döntését.

↓ 2014/41/EU (kiigazított szöveg)
⇒ új szöveg

- (3) Amennyiben a kibocsátó hatóság az (1) bekezdésben említett ideiglenes intézkedést kérelmezi, jeleznie kell az ENYH-ban, hogy a bizonyítékot átadják-e a kibocsátó államnak, vagy az maradjon a végrehajtó államban. A végrehajtó hatóságnak el kell ismernie és végre kell hajtania az említett ENYH-t, majd az ebben az irányelvben megállapított ☒ alkalmazandó ☒ eljárásokkal összhangban át kell adnia a bizonyítékot.
- (4) Ha az ENYH-ban a (3) bekezdéssel összhangban olyan utasítás szerepel, hogy a bizonyíték maradjon a végrehajtó államban, a kibocsátó hatóságnak fel kell tüntetnie az (1) bekezdésben említett ideiglenes intézkedés visszavonásának időpontját vagy a bizonyítéknak a kibocsátó állam részére történő átadása iránti kérelem benyújtásának várható időpontját.
- (5) A kibocsátó hatósággal folytatott konzultációt követően a végrehajtó hatóság a nemzeti jogával és gyakorlatával összhangban, az eset körülményeire figyelemmel

megállapíthatja a megfelelő feltételeket az (1) bekezdésben említett ideiglenes intézkedés időtartamának korlátozása céljából. Amennyiben a végrehajtó hatóság az említett feltételekkel összhangban az ideiglenes intézkedés visszavonását tervezi, a végrehajtó hatóságnak tájékoztatnia kell arról a kibocsátó hatóságot, amelynek lehetőséget kell biztosítani észrevételei közlésére. A kibocsátó hatóságnak haladéktalanul értesítenie kell a végrehajtó hatóságot az (1) bekezdésben említett ideiglenes intézkedések visszavonásáról.

⊠ VII. FEJEZET ⊠

⊠ MÁS TAGÁLLAMOK ÁLTAL NYÚJTOTT TECHNIKAI SEGÍTSÉG NÉLKÜL VÉGZETT, HATÁROKON ÁTNYÚLÓ NYOMOZATI INTÉZKEDÉSEKKEL KAPCSOLATOS ÉRTEŚÍTÉSEK ⊠

33.34. cikk

A büntetőeljárás alá vont személy tartózkodási helye szerinti olyan tagállam értesítése, amelytől nincs szükség technikai segítségre

- (1) Amennyiben ⇒ az 5. cikk a) pontjában említett eljárások, illetve – amennyiben azok az előbbiekhöz kapcsolódnak – az 5. cikk d) pontjában említett eljárások keretében ⇐ a ~~nyomozási esemény~~ ⊠ nyomozati intézkedés ⊠ foganatosítása érdekében ~~egy tagállam (a továbbiakban: a~~ ⇒ vizsgálatot vezető ⇐ ~~titkos információgyűjtést végző~~ tagállam) ⇐ illetékes ~~hatóságai engedélyezték~~ ⊠ hatósága engedélyezte ⊠ a titkos távközlési információgyűjtést, és az azt elrendelő határozatban feltüntetett célszemély távközlési címét egy olyan másik tagállamban ~~(a továbbiakban: az értesített tagállam)~~ használják, amelytől a titkos információgyűjtéshez nincs szükség technikai segítségre, a ⇒ vizsgálatot vezető ⇐ ~~titkos információgyűjtést végző~~ tagállam tájékoztatja ~~az értesített~~ ⊠ az említett másik ⊠ tagállam illetékes hatóságát a titkos információgyűjtésről:
- a) a titkos távközlési információgyűjtés megkezdése előtt azon esetekben, amikor a ⇒ vizsgálatot vezető ⇐ ~~titkos információgyűjtést végző~~ tagállam illetékes hatósága annak elrendelésekor ~~tudja~~ ⊠ tudomással bír arról ⊠, hogy a célszemély az értesített tagállam területén tartózkodik vagy ott fog tartózkodni;
- b) a titkos távközlési információgyűjtés ideje alatt vagy annak befejezését követően azonnal, amint tudomására jutott, hogy a célszemély a titkos információgyűjtés ideje alatt az értesített tagállam területén tartózkodik vagy ott tartózkodott.
- (2) Az (1) bekezdésben említett értesítéshez a ~~III.~~ mellékletben szereplő formanyomtatványt kell használni. ⇒ Az értesítést le kell fordítani az értesített tagállam hivatalos nyelvére, vagy bármely más olyan nyelvre, amelyet az értesített tagállam a 6. cikk (2) bekezdésével összhangban elfogad. ⇐

↓ új szöveg

- (3) Amennyiben az értesített tagállam azon hatósága, amely az (1) bekezdésben említett értesítést megkapja, nem rendelkezik hatáskörrel az eljárásra, e hatóság indokolatlan késedelem nélkül, de legkésőbb a kézhezvételtől számított 24 órán belül továbbítja

az értesítést az értesített tagállam illetékes hatóságához, és erről tájékoztatja a vizsgálatot vezető tagállam illetékes hatóságát.

↓ 2014/41/EU

⇒ új szöveg

- (4) ~~(3)~~ Az értesített tagállam illetékes hatóságának abban az esetben, ha a titkos távközlési információgyűjtést hasonló belföldi esetben nem engedélyeznék, haladéktalanul és az (1) bekezdésben említett értesítés kézhezvételét követően legkésőbb 96 órán belül értesítenie kell a ~~⇒ vizsgálatot vezető ⇐ titkos távközlési információgyűjtést végző~~ tagállam illetékes hatóságát:
- a) arról, hogy a titkos távközlési információgyűjtést nem lehet elvégezni vagy be kell fejezni; and
 - b) adott esetben arról, hogy azokat a titkos információgyűjtés révén megszerzett információkat, amelyeket már összegyűjtöttek, mialatt a célszemély az értesített tagállam területén tartózkodott, ne használják fel ~~⇒ és törölgék azokat ⇐~~, illetve csak az értesített tagállam által meghatározott feltételek teljesítése esetén használják fel, ~~⇒ ideértve a 21. cikkel összhangban közzétett feltételeket is ⇐~~. Az értesített tagállam illetékes hatóságának tájékoztatnia kell a ~~⇒ vizsgálatot vezető ⇐ titkos információgyűjtést végző~~ tagállam illetékes hatóságát az említett feltételek indokairól.

- ~~(4) Az 5. cikk (2) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó a (2) bekezdésben említett értesítésre.~~

↓ új szöveg

- (5) Az értesített tagállam illetékes hatóságának kérésére a vizsgálatot vezető tagállam illetékes hatósága átad minden olyan további információt, amelyre az értesített tagállamnak szüksége van annak értékeléséhez, hogy a titkos információgyűjtés hasonló belföldi ügyben engedélyezhető lenne-e.
- (6) Amennyiben az értesített tagállam nemzeti joga által előírt belső eljárások nem fejezhetők be a 96 órás időtartamon belül, az értesített tagállam illetékes hatósága erről az indokok megjelölése mellett haladéktalanul tájékoztatja a vizsgálatot vezető tagállam illetékes hatóságát, és ezt az időtartamot legfeljebb további 96 órával meghosszabbíthatja.
- (7) Amennyiben az értesített tagállam illetékes hatósága nem emel kifogást a (4) bekezdésben említett időtartamon belül, a (6) bekezdés sérelme nélkül a vizsgálatot vezető tagállam az (1) bekezdésben említett értesítésben megjelölt időtartamon át folytathatja a titkos információgyűjtést az értesített tagállam területén. Amennyiben a vizsgálatot vezető tagállam illetékes hatósága meg kívánja hosszabbítani a titkos információgyűjtést az eredeti értesítésben megjelölt időtartamon túl, új értesítést kell kibocsátani.

34. cikk

A tagállam értesítése műszaki adatrögzítő eszköznek a területén történő használatáról, amennyiben nincs szükség a tagállam technikai segítségére

- (1) Amennyiben a vizsgálatot vezető tagállam illetékes hatósága az 5. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett eljárások, valamint – amennyiben azok az előbbi eljárásokhoz kapcsolódnak – az 5. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett eljárások keretében valamely nyomozati intézkedés elvégzése céljából engedélyezte helymeghatározó, hang- vagy képadatok gyűjtését lehetővé tevő műszaki eszköz (a továbbiakban: műszaki adatrögzítő eszköz) használatát, és amennyiben az eszközt olyan másik tagállam területére viszik, amelynek technikai segítségére nincs szükség az eszköz további használatához, a vizsgálatot vezető tagállam illetékes hatósága értesíti az említett másik tagállam illetékes hatóságát a műszaki adatrögzítő eszköznek a területén történő használatáról:
- a) az ilyen használatot megelőzően azokban az esetekben, amikor a vizsgálatot vezető tagállam illetékes hatósága a műszaki adatrögzítő eszköz használatának elrendelésekor tudomással bír arról, hogy az eszközt az értesített tagállam területére fogják vinni; vagy
 - b) az ilyen használat során vagy azt követően azonnal, amint tudomást szerez arról, hogy a műszaki adatrögzítő eszköz az értesített tagállam területén található vagy azt oda fogják vinni.
- (2) A 33. cikk (2), (3), (4), (5), (6) és (7) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó az e cikk (1) bekezdésével összhangban kibocsátott értesítésekre.

VIII. FEJEZET

A KORÁBBAN KICSERÉLT INFORMÁCIÓK BIZONYÍTÉKKÉNT TÖRTÉNŐ FELHASZNÁLÁSÁHOZ VALÓ HOZZÁJÁRULÁS IRÁNTI KÉRELMEK

35. cikk

A korábban kicserélt információk bizonyítékként való felhasználásához való hozzájárulás iránti kérelem

- (1) A megkereső hatóság – amennyiben a nemzeti joga vagy az információ eredeti továbbításához kapcsolódó feltételek megkövetelik – kérheti a megkeresett hatóság hozzájárulását ahhoz, hogy az egyik tagállam (a továbbiakban: megkereső állam) illetékes hatóságai számára egy másik tagállam (a továbbiakban: megkeresett állam) illetékes hatóságai által korábban szolgáltatott információkat büntetőeljárásokban bizonyítékként használják fel:
- a) az (EU) 2023/977 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁸⁰ összhangban;
 - b) az igazságügyi hatóságok között az egyezmény 7. cikkével összhangban folytatott, megkeresés nélküli információcsere révén.
- (2) E cikk alkalmazásában a „megkereső hatóság” a 2. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett, a hozzájárulás iránti kérelem kibocsátására hatáskörrel rendelkező hatóság, a „megkeresett hatóság” pedig a 2. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett, az ilyen kérelem megválaszolására hatáskörrel rendelkező hatóság.

⁸⁰ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/977 irányelve (2023. május 10.) a tagállamok bűnüldöző hatóságai közötti információcseréről és a 2006/960/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről (HL L 134., 2023.5.22., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2023/977/oj>).

- (3) Hozzájárulás iránti kérelem csak akkor nyújtható be, ha az információ bizonyítékként való felhasználása az adott büntetőeljárás céljából szükséges és arányos, és az a megkereső államban hasonló belföldi ügyben azonos feltételek mellett megengedhető lenne.
- (4) A VII. mellékletben szereplő formanyomtatványban foglalt, hozzájárulás iránti kérelmet a megkereső hatóságnak kell kitöltenie, azt alá kell írnia, valamint igazolnia kell tartalmi pontosságát és helytállóságát. A kérelemnek tartalmaznia kell az ahhoz szükséges információkat, hogy a megkeresett hatóság eldönthesse, megadható-e a hozzájárulás. A kérelmet le kell fordítani a megkeresett állam hivatalos nyelvére, vagy bármely más olyan nyelvre, amelyet az említett állam a 6. cikk (2) bekezdésével összhangban elfogad.
- (5) A megkeresett hatóság a kérelemről a lehető leghamarabb, de legkésőbb a kézhezvételétől számított 14 napon belül határoz. Amennyiben az említett határidő betartása nem kivitelezhető, a megkeresett hatóság erről az indokok megjelölése mellett haladéktalanul tájékoztatja a megkereső hatóságot, és a határidőt legfeljebb 10 nappal meghosszabbíthatja.
- (6) A megkeresett hatóság megadja az – adott esetben feltételekhez kötött – hozzájárulást, kivéve, ha fennáll a megtagadás vagy a halasztás alábbi indokainak valamelyike:
- a) az információ bizonyítékként való felhasználása a megkeresett állam joga szerint nem lenne megengedhető az ugyanolyan típusú eljárásokban, mint amelyekre nézve a hozzájárulást kéri;
 - b) alapos okkal feltételezhető, hogy a hozzájárulás megadása a megkeresett államban folyamatban lévő büntetőeljárást veszélyeztetne, vagy súlyosan sértene alapvető nemzeti érdekeket;
 - c) az (EU) 2023/977 irányelv alapján szolgáltatott információk felhasználására vonatkozó feltételek már nem teljesülnek, beleértve azt az esetet is, amikor az információk pontatlanok, hiányosak vagy már nem naprakészek.
- (7) A (6) bekezdésben említett halasztási ok megszűnése esetén a megkeresett hatóság meghozza az (5) bekezdésben említett határozatot, és erről tájékoztatja a megkereső hatóságot.
- (8) A 8. cikk értelemszerűen alkalmazandó az e cikk szerinti, hozzájárulás iránti kérelmekre.
- (9) A tagállamok biztosítják, hogy a hasonló belföldi ügyekben igénybe vehető jogorvoslatokkal egyenértékű jogorvoslatok álljanak rendelkezésre a hozzájárulás iránti kérelmek és az azok tárgyában hozott határozatok esetében is. A 17. cikk (2), (3), (4), (5), (6) és (7) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó az ilyen kérelmekre és határozatokra.

III. CÍM

EURÓPAI TÁVRÉSZVÉTELI HATÁROZAT

I. FEJEZET – AZ EURÓPAI TÁVRÉSZVÉTELI HATÁROZAT

36. cikk

Az európai távrészvételi határozat és a végrehajtására vonatkozó kötelezettség

- (1) Az európai távrészvételi határozat (a továbbiakban: ETRH) olyan bírósági határozat, amelyet egy tagállam igazságügyi hatósága bocsát ki annak érdekében, hogy a gyanúsított, a vádlott vagy a bűncselekmény áldozata, aki a büntetőeljárásban félként jár el, egy vagy több bírósági tárgyaláson egy másik tagállamban található távoli helyszínről vehessen részt videokonferencia vagy más távközlési technológia alkalmazása révén.
- (2) A tagállamok biztosítják az ahhoz szükséges jogi és eljárási keretet, hogy a kibocsátó hatóságuk e címmel összhangban ETRH-t bocsáthasson ki.
- (3) A tagállamok az ETRH-t a kölcsönös elismerés elve alapján és e címmel, valamint az I., a IV. és az V. címmel összhangban hajtják végre.
- (4) Az ETRH kiterjed a büntetőügyekben hatáskörrel rendelkező bíróság előtti tárgyalás(ok)on való távoli részvételre a büntetőeljárás valamennyi szakaszában, a nyomozás megindításától az eljárás befejezéséig, beleértve adott esetben az ítélethozatalt és a fellebbezések elbírálását is.

II. FEJEZET

ELJÁRÁSOK ÉS A KIBOCSÁTÓ ÁLLAM SZÁMÁRA NYÚJTOTT BIZTOSÍTÉKOK

37. cikk

Az ETRH kibocsátásának és továbbításának feltételei

- (1) ETRH-t a kibocsátó hatóság az alábbi feltételek mindegyikének teljesülése esetén bocsáthat ki:
 - a) a gyanúsított, a vádlott vagy a bűncselekmény áldozata a végrehajtó államban rendelkezik vagy fog rendelkezni lakóhellyel, vagy az érintett meghallgatás(ok) időpontjában a kibocsátó államban való tartózkodásukat gátló vagy más módon akadályozó megalapozott okokból ideiglenesen a végrehajtó államban tartózkodnak vagy fognak tartózkodni, vagy a végrehajtó államban tartják őket fogva az ellenük folyó egyéb eljárásokkal összefüggésben;
 - b) a kibocsátó hatóság helyénvalónak tartja az ETRH kibocsátását, amely az ügy sajátos körülményeire és az érintett személy jogaira is figyelemmel arányos az arra irányuló céllal, hogy megkönnyítsék az érintett személynek a kibocsátó

államban folyó büntetőeljárásban tartott bírósági tárgyalás(ok)on való részvételét;

c) az érintett személy a 38. cikkel összhangban hozzájárult a meghallgatás(ok)on való távoli részvételhez.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a kibocsátó hatóság kivételesen az érintett személy hozzájárulásának az (1) bekezdés c) pontja szerinti beszerzését megelőzően is kibocsáthat ETRH-t, amennyiben ez a hatékony és megfelelő igazságszolgáltatás biztosításához szükséges. A kibocsátó hatóság erről megfelelően tájékoztatja a végrehajtó hatóságot, és a VIII. mellékletben szereplő formanyomtatvány erre a célra szolgáló szakaszának használatával a segítségét kéri az érintett személy hozzájárulásának beszerzéséhez. Ilyen esetekben az ETRH elismerésére és végrehajtására vonatkozó határozatnak a 41. vagy 43. cikk szerinti meghozatala előtt a végrehajtó hatóságnak meg kell győződnie az érintett személy hozzájárulásáról.

(3) Az (1) bekezdéstől eltérve a kibocsátó hatóság kivételes körülmények között az érintett személy hozzájárulásának az (1) bekezdés c) pontja szerinti beszerzése nélkül is kibocsáthat ETRH-t, amennyiben az érintett személy meghallgatás(ok)on való személyes részvétele súlyos, ténylegesnek és meglévőnek vagy előreláthatónak bizonyuló komoly közbiztonsági vagy közegészségügyi veszélyt jelent, és a meghallgatás(ok) elhalasztása vagy az eljárás felfüggesztése ellentétes lenne a hatékony és megfelelő igazságszolgáltatáshoz fűződő érdekekkel, és feltéve, hogy tiszteletben tartják az érintett személy védelemhez való jogát és az eljárás tisztességességének elvét.

Ez az eltérés nem alkalmazandó, ha az érintett személy kiszolgáltatott helyzetben van vagy gyermek, és a meghallgatás(ok) távolról történő lefolytatása nem egyeztethető össze sajátos szükségleteivel és mindenek felett álló érdekével.

(4) Az a gyanúsított, a vádlott vagy a bűncselekmény áldozata, aki megfelel az (1) bekezdés a) pontjában foglalt feltételnek, a kibocsátó állam joga szerinti eljárásokkal összhangban kérheti ETRH kibocsátását a kibocsátó hatóságtól. Az ilyen kérelmeket az érintett meghallgatás(ok) előtt kellő időben be kell nyújtani a kibocsátó hatósághoz, amely azokat az (1) bekezdés fényében megvizsgálja. A kibocsátó hatóság észszerű időn belül indokolással ellátott határozatot hoz a kérelem tárgyában.

(5) Amennyiben a gyanúsított, a vádlott vagy a bűncselekmény áldozata, akire az ETRH vonatkozik, gyermek, a kibocsátó hatóságnak biztosítania kell, hogy e cikk alkalmazása során az elsődleges szempontot mindenkor a gyermek mindenek felett álló érdeke képezze.

38. cikk

A hozzájárulás beszerzésére irányuló eljárás

(1) A meghallgatás(ok)ra szóló idézésnek az érintett személy részére való kézbesítésekor a kibocsátó hatóság adott esetben:

a) az érintett személy hozzájárulását kéri ahhoz, hogy videokonferencia vagy más távközlési technológia alkalmazásával távolról vegyen részt egy vagy több meghallgatáson, amennyiben teljesülnek a 37. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott feltételek; vagy

- b) tájékoztatja az érintett személyt annak lehetőségéről, hogy a nemzeti joggal és a 37. cikk (4) bekezdésével összhangban kérelmet nyújthat be az egy vagy több meghallgatáson való távoli részvétel iránt, valamint tájékoztatja ennek feltételeiről.
- (2) A kibocsátó állam illetékes hatóságai a gyanúsított, a vádlott vagy a bűncselekmény áldozata hozzájárulásának megadása előtt az általuk értett nyelven, szóban vagy írásban tájékoztatják az említett személyeket legalább a következőkről:
- a) annak lehetősége, hogy a gyanúsított vagy vádlott a 2013/48/EU irányelvvel, a bűncselekmények áldozatai pedig a 2012/29/EU irányelvvel és a nemzeti joggal összhangban ügyvédi tanácsadást vehetnek igénybe a kibocsátó államban;
- b) adott esetben az illetékes hatóságok előtti tolmácsolásra, valamint írásbeli fordításra való joguk a 2010/64/EU vagy a 2012/29/EU irányelvvel összhangban;
- c) az ETRH végrehajtására vonatkozó eljárás, valamint az ilyen eljárás során az érintett személyt megillető konkrét jogokr.
- (3) A (2) bekezdés a) pontjában említett esetekben, amennyiben az érintett személy az (EU) 2016/800 irányelv 3. cikkének 1. pontja értelmében vett gyermek, e gyermek számára a hozzájárulásának megadása előtt ügyvédi támogatást kell nyújtani. Amennyiben az érintett személy a 2012/29/EU irányelv 2. cikke 1. pontjának c) alpontja értelmében vett gyermek, és a szülői felelősség gyakorlója a köztük és a gyermek áldozat közötti érdekellentét miatt nem képviselhetik a gyermek áldozatot, vagy amennyiben a gyermek áldozatnak nincs kísérője, illetve elszakadt a családjától, a gyermek számára a hozzájárulásának megadása előtt speciális képviselő vagy ügyvéd által nyújtott támogatást kell biztosítani.
- (4) Amennyiben az érintett személy gyermek, a kibocsátó állam illetékes hatóságainak a lehető leghamarabb tájékoztatniuk kell az (EU) 2016/800 irányelv 3. cikkének 2. pontjában meghatározott vagy a 2012/29/EU irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében említett, szülői felelősséget gyakorló személyt, illetve adott esetben az (EU) 2016/800 irányelv 5. cikkének (2) bekezdésében vagy a 2012/29/EU irányelv 24. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontjában említett más megfelelő nagykorú személyt vagy törvényes képviselőt – az említett rendelkezésekkel összhangban – arról, hogy a gyermeket e cikkel összhangban megilleti a tájékoztatáshoz való jog.
- (5) A (2) és (4) bekezdésben említett tájékoztatást egyszerű és közérthető nyelven kell nyújtani, figyelembe véve a kiszolgáltatott személyek sajátos szükségleteit.
- (6) A meghallgatás(ok)on történő távoli részvételhez való hozzájárulás megadásának önkéntesnek és egyértelműnek kell lennie. A hozzájárulást a megadásának körülményeivel együtt jegyzőkönyvben kell rögzíteni a kibocsátó állam joga által előírt jegyzőkönyvezési eljárásnak megfelelően.
- (7) A hozzájárulás megadásának vagy az egy vagy több meghallgatáson való távoli részvétel iránti kérelem benyújtásának határidejére a kibocsátó állam joga az irányadó.
- (8) Azokban az esetekben, amikor az érintett személy az idézés időpontjában a végrehajtó államban tartózkodik, a kibocsátó hatóság a végrehajtó állam illetékes hatóságainak segítségét kéri az (1) bekezdésben említett idézés kézbesítéséhez és az érintett személy e cikkel összhangban történő tájékoztatásához, és megjelöli a

betartandó alaki követelményeket és eljárásokat. Amennyiben az érintett személy hozzájárulását kéri a meghallgatás(ok)on való távoli részvételhez, a végrehajtó állam illetékes hatóságai tájékoztatják a kibocsátó hatóságot arról, hogy beszerezték-e a hozzájárulást, és az összes releváns jegyzőkönyvet továbbítják a kibocsátó hatóságnak. Amennyiben a hozzájárulást nem lehetett beszerezni, vagy az érintett személyt nem lehetett elérni, a végrehajtó állam illetékes hatóságai tájékoztatják erről a kibocsátó hatóságot.

- (9) Amennyiben a kibocsátó hatóság az ETRH-t a 37. cikk (2) bekezdésében foglalt, az ETRH kibocsátása előtt az érintett személy meghallgatás(ok)on való távoli részvételhez való hozzájárulásának beszerzésére vonatkozó követelménytől való eltérés alapján bocsátotta ki, a végrehajtó hatóságnak az ETRH elismerésére és végrehajtására vonatkozó határozat meghozatala előtt – e cikk követelményeivel összhangban és a kibocsátó hatóság által megjelölt alaki követelményeknek és eljárásoknak megfelelően – az érintett személy hozzájárulását kell kérnie az ETRH-val érintett meghallgatás(ok)on való távoli részvételhez.

39. cikk

Az ETRH tartalma és formája

- (1) A VIII. mellékletben meghatározott formanyomtatványban foglalt ETRH-t a kibocsátó hatóságnak kell kitöltenie, azt alá kell írnia, valamint igazolnia kell tartalmi pontosságát és helyállóságát.
- (2) Az ETRH legalább az alábbi információkat tartalmazza:
- a) a kibocsátó hatóságra és – adott esetben – az érvényesítő hatóságra vonatkozó adatok;
 - b) a gyanúsítottnak, a vádlottnak vagy a bűncselekmény áldozatának – akiket az ETRH érint – a személyazonossága, valamint a kibocsátó hatóság által ismert, az adott személy esetleges kiszolgáltatottságára vonatkozó releváns információk;
 - c) az érintett személy által az ETRH-val érintett meghallgatás(ok) céljából meghatalmazott vagy a kibocsátó állam által kirendelt ügyvéd személyazonossága és elérhetőségei;
 - d) az ETRH-val érintett nyomozás vagy eljárás tárgyát képező bűncselekmény leírása, valamint a kibocsátó állam büntetőjogának alkalmazandó rendelkezései;
 - e) az eljárás szakaszának leírása, valamint az ETRH-val érintett meghallgatás(ok) típusának, számának és indikatív időpontjának megjelölése;
 - f) annak indokai, hogy a 37. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételekre tekintettel miért helyénvaló a konkrét meghallgatás(ok)on való távoli részvétel;
 - g) tájékoztatás arról, hogy az érintett személy kérelmezte-e vagy hozzájárult-e a meghallgatás(ok)on való távoli részvételhez, valamint tájékoztatás a 37. cikk (2) bekezdésének alkalmazásáról, az érintett személy hozzájárulásának kérésekor teljesítendő alaki követelményekről és eljárásokról vagy adott esetben a 37. cikk (3) bekezdésének alkalmazásáról;
 - h) az ETRH végrehajtására vonatkozóan javasolt, a 42. cikk szerinti gyakorlati szabályok, beleértve az érintett személy esetleges kiszolgáltatottságának figyelembevételéhez szükséges intézkedéseket is;

- i) a kibocsátó állam joga által az ETRH végrehajtására nézve kifejezetten előírt alaki követelmények és eljárások.
- (3) Minden egyes tagállamnak meg kell jelölnie az Unió intézményeinek hivatalos nyelvei közül azt a nyelvet (azokat a nyelveket), amely(ek) az érintett tagállam hivatalos nyelvén (nyelvein) kívül az ENYH kitöltéséhez vagy lefordításához használható(k), ha az adott tagállam a végrehajtó állam.
- (4) Az ETRH-t a kibocsátó állam illetékes hatósága lefordítja a végrehajtó állam hivatalos nyelvére vagy a végrehajtó állam által a (3) bekezdésnek megfelelően megjelölt bármely más nyelvre.

40. cikk

Az ETRH továbbítása

- (1) A 39. cikkel összhangban kitöltött ETRH-t a kibocsátó hatóság a decentralizált informatikai rendszeren keresztül, adott esetben az 52. cikkben említett központi hatóság bevonásával továbbítja a végrehajtó hatóságnak.
- (2) Az ETRH-hoz csatolni kell minden további releváns információt és dokumentumot, beleértve a beszerzett hozzájárulásról felvett jegyzőkönyvet is.
- (3) Amennyiben a végrehajtó hatóság nem ismert, a kibocsátó hatóság valamennyi szükséges módon tájékozódik az információnak a végrehajtó államtól való beszerzése érdekében, beleértve az Európai Igazságügyi Hálózat kapcsolattartóin keresztül történő tájékozódást is.
- (4) Amennyiben a végrehajtó állam azon hatósága, amely az ETRH-t megkapja, nem rendelkezik hatáskörrel az ETRH elismerésére vagy az annak végrehajtásához szükséges intézkedések megtételére, akkor az ETRH-t hivatalból továbbítja a végrehajtó hatósághoz, és erről tájékoztatja a kibocsátó hatóságot.

III. FEJEZET

ELJÁRÁSOK ÉS BIZTOSÍTÉKOK A VÉGREHAJTÓ ÁLLAM SZÁMÁRA

41. cikk

Elismerés és végrehajtás

- (1) A végrehajtó hatóságnak minden további alaki követelmény nélkül el kell ismernie az ezen irányelv rendelkezéseivel összhangban részére továbbított ETRH-t, és biztosítania kell annak végrehajtását a végrehajtó hatósággal egyeztetett részletes feltételekkel összhangban, kivéve, ha a végrehajtó hatóság úgy dönt, hogy az elismerés vagy végrehajtás megtagadásának az ezen irányelvben felsorolt valamely indokára hivatkozik.
- (2) Ha ez az irányelv másként nem rendelkezik, a végrehajtó hatóságnak be kell tartania a kibocsátó hatóság által kifejezetten feltüntetett alaki követelményeket és eljárásokat, feltéve, hogy ezek az alaki követelmények és eljárások nem ellentétesek a végrehajtó állam alapvető jogelveivel.
- (3) A meghallgatás(ok)at a kibocsátó állam joga szerint és közvetlenül a kibocsátó állam illetékes hatósága által vagy annak irányítása alatt kell lefolytatni. A végrehajtó hatóságnak az ETRH végrehajtása céljából hozott intézkedéseire a végrehajtó állam

joga az irányadó, a (2) bekezdésben említett azon alaki követelmények és eljárások kivételével, amelyeket a kibocsátó hatóság a saját államának jogával összhangban ír elő.

42. cikk

Az ETRH végrehajtására vonatkozó követelmények és gyakorlati szabályok

- (1) A kibocsátó hatóságnak és a végrehajtó hatóságnak meg kell állapodnia az ETRH végrehajtásának gyakorlati szabályairól, beleértve az érintett meghallgatás(ok) időpontját is. Az e szabályokról való megállapodás során a végrehajtó hatóságnak vállalnia kell a következőket:
 - a) a végrehajtó állam jogával, valamint a kibocsátó hatóság által a 41. cikk (2) bekezdésével összhangban előírt alaki követelményekkel és eljárásokkal összhangban beidézi az érintett gyanúsítottat, vádlottat vagy bűncselekmény áldozatát a távmeghallgatás(ok)ra, és – a kibocsátó hatóság és a végrehajtó hatóság közötti eltérő megállapodás hiányában – tájékoztatja az érintett személyt a kibocsátó állam joga szerinti jogairól, kellő időben ahhoz, hogy ténylegesen gyakorolhassa az őt megillető jogokat;
 - b) ellenőrzi az érintett személy személyazonosságát.
- (2) A kibocsátó hatóság biztosítja, hogy a kibocsátó tagállamban az érintett személy gyanúsítottat vagy vádlottat meghatalmazott ügyvéd képviselje, aki fizikailag jelen van a tárgyalóteremben az ETRH-val érintett tárgyalás(ok)on.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságaik rendelkezésre álljon az ETRH végrehajtásához szükséges valamennyi technikai eszköz. Ez a következők nyújtására való képességet foglalja magában:
 - a) az érintett személyek számára a kibocsátó állambeli ügyvédjükkel való kommunikációra szolgáló biztonságos, bizalmas és hatékony csatorna, amely lehetővé teszi a 2013/48/EU és az (EU) 2016/800 irányelvben előírt, ügyvédi segítség igénybevételéhez való jog tényleges gyakorlását;
 - b) a videokonferencia vagy más távközlési technológia kiszolgáltatott személyek számára való hozzáférhetőségének biztosításához szükséges infrastruktúra.
- (4) A végrehajtó állam illetékes hatósága képviselőjének – szükség esetén a hatóságot segítő tolmáccsal együtt – jelen kell lennie a meghallgatás(ok) során, és ez a képviselő felel az érintett személy személyazonosságának ellenőrzéséért, valamint a releváns műszaki infrastruktúra megfelelő működéséért.
- (5) A kibocsátó hatóságnak és a végrehajtó hatóságnak szükség esetén meg kell állapodniuk az érintett személy sajátos szükségleteinek való megfeleléshez szükséges intézkedésekről. Amennyiben a végrehajtó hatóság tudomást szerez az érintett személy ETRH-ban nem jelzett kiszolgáltatottságáról, erről indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja a kibocsátó hatóságot annak érdekében, hogy megállapodhassanak az ezzel összefüggő sajátos szükségleteinek való megfelelést célzó intézkedésekről.
- (6) A végrehajtó állam a kibocsátó állam vagy az érintett személy kérelmére gondoskodik arról, hogy – amennyiben szükséges – e személynek tolmács álljon a rendelkezésére.

- (7) Amennyiben az érintett személy bűncselekmény áldozata, a végrehajtó hatóság gondoskodik arról, hogy az áldozat az egyéni szükségleteinek megfelelő érzelmi támogatást kapjon az ETRH-val érintett meghallgatás(ok) során.
- (8) Az érintett személyt a meghallgatás(ok) előtt szóban vagy írásban, egyszerű és közérthető nyelven tájékoztatni kell a kibocsátó, illetve a végrehajtó állam joga szerint őt megillető eljárási jogokról, figyelembe véve az esetleges különös kiszolgáltatottságát is.
- (9) Az érintett személyek védelmére vonatkozóan esetlegesen elfogadott intézkedések sérelme nélkül a végrehajtó hatóságnak a meghallgatás(ok) befejezésekor jegyzőkönyvet kell felvennie a meghallgatás(ok)ról, amelyben fel kell tüntetnie a meghallgatás(ok) helyét és időpontját, az érintett személy személyazonosságát, a végrehajtó államban a meghallgatás(ok)on részt vevő minden egyéb személy személyazonosságát és beosztását, az esetleges esküteleket, valamint a meghallgatás(ok) lefolytatásának technikai körülményeit. A végrehajtó hatóság továbbítja ezt a dokumentumot a kibocsátó hatóságnak.

43. cikk

Az elismerés vagy a végrehajtás megtagadásának indokai

- (1) Az 1. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül az ETRH elismerését vagy végrehajtását a végrehajtó államban meg kell tagadni, amennyiben:
- a) az ETRH-val érintett személy gyanúsított vagy vádlott, és az ETRH a végrehajtó államban közkegyelem alá eső bűncselekménnyel kapcsolatos meghallgatás(ok)ra vonatkozik, továbbá a végrehajtó állam a saját büntetőjoga alapján joghatósággal rendelkezett a bűncselekmény büntetőeljárás alá vonására;
 - b) az ETRH végrehajtása ellentétes lenne a *ne bis in idem* elvével;
 - c) az ETRH-val érintett gyanúsított vagy vádlott a végrehajtó állam joga alapján az életkora miatt nem vonható büntetőjogi felelősségre azon cselekményekért, amelyekre az ETRH vonatkozik.
- (2) Az 1. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül az ETRH elismerése vagy végrehajtása a végrehajtó államban megtagadható, ha:
- a) a végrehajtó állam joga alapján mentesség vagy kiváltság áll fenn, illetve a büntetőjogi felelősség megállapítása és korlátozása tekintetében olyan szabályok vannak hatályban a sajtószabadságra és az egyéb médiában való véleménynyilvánítás szabadságára vonatkozóan, amelyek lehetetlenné teszik az ETRH végrehajtását, amennyiben az ETRH gyanúsítottra vagy vádlottra vonatkozik;
 - b) az ETRH gyanúsítottat vagy vádlottat érint, és olyan cselekménnyel kapcsolatos meghallgatás(ok)ra vonatkozik, amely a végrehajtó állam saját büntetőjoga szerint a végrehajtó állam joghatósága alá tartozik, illetve amely az érintett személlyel szembeni büntetőeljárás lefolytatására vagy büntetés kiszabására vonatkozik, amennyiben a büntethetőség a végrehajtó állam joga szerint elévült;

- c) az ETRH gyanúsítottat vagy vádlottat érint, és olyan bűncselekménnyel kapcsolatos meghallgatás(ok)ra vonatkozik, amelyet feltételezhetően:
 - i. a kibocsátó állam területén kívül és részben vagy teljes egészében a végrehajtó állam területén követtek el, és a szóban forgó cselekmény a végrehajtó államban nem minősül bűncselekménynek; vagy
 - ii. a kibocsátó állam területén kívül követtek el, és a végrehajtó állam joga nem teszi lehetővé a büntetőeljárás lefolytatását ugyanilyen bűncselekményekre nézve, ha azokat a területén kívül követték el;
 - d) rendkívüli helyzetekben, konkrét és objektív bizonyítékok alapján alapos okkal feltételezhető, hogy az ügy sajátos körülményei között az ETRH végrehajtása az EUSZ 6. cikkében és a Chartában foglalt valamely releváns alapvető jog – különösen a tisztességes eljáráshoz való jog vagy a védelemhez való jog – nyilvánvaló megsértését vonná maga után;
 - e) az ETRH gyanúsítottat vagy vádlottat érint, és olyan cselekménnyel kapcsolatos meghallgatás(ok)ra vonatkozik, amely a végrehajtó állam joga szerint nem minősül bűncselekménynek, kivéve, ha a IX. mellékletben foglalt bűncselekmény-típusok egyikébe tartozó, a kibocsátó hatóság által az ETRH-ban megjelölt bűncselekményről van szó, ha e bűncselekmény a kibocsátó állam joga szerint olyan szabadságvesztés büntetéssel vagy olyan szabadságelvonással járó intézkedéssel büntethető, amelynek felső határa legalább három év;
 - f) kivételes esetben a végrehajtó hatóság úgy ítéli meg, hogy az ETRH végrehajtása a konkrét ügyben egyértelműen aránytalan terhet róna a végrehajtó állam igazságszolgáltatási rendszerére;
 - g) a VIII. mellékletben foglalt formanyomtatvány hiányos vagy nyilvánvalóan hibás, és azt a (4) bekezdésben említett konzultációt követően sem egészítették ki.
- (3) Ha az ETRH adó-, vám- és devizaügyekkel kapcsolatos bűncselekményekkel összefüggő meghallgatás(ok)ra vonatkozik, a végrehajtó hatóság nem tagadhatja meg annak elismerését vagy végrehajtását azon az alapon, hogy a végrehajtó állam joga nem vet ki ugyanolyan típusú adót vagy vámot, illetve nem tartalmaz ugyanolyan típusú adó-, vám- és devizajogszabályokat, mint a kibocsátó állam joga.
- (4) A (2) bekezdés a) pontjában említett esetben, és amennyiben a kiváltság vagy a mentesség felfüggesztése a végrehajtó állam valamelyik hatóságának hatáskörébe tartozik, a kibocsátó hatóságnak az e hatáskör gyakorlása iránti megkereséssel kell fordulnia az érintett hatósághoz. Amennyiben a kiváltság vagy a mentesség felfüggesztése egy másik állam hatóságának vagy valamely nemzetközi szervezetnek a hatáskörébe tartozik, az e hatáskör gyakorlása iránti megkeresést a kibocsátó hatóságnak kell benyújtania az érintett hatósághoz.
- (5) Az (1) és a (2) bekezdésben említett bármely esetben az ETRH elismerésének vagy végrehajtásának teljes vagy részleges megtagadásáról szóló határozat meghozatala előtt a végrehajtó hatóságnak bármely megfelelő módon konzultációt kell folytatnia a kibocsátó hatósággal, és adott esetben a kibocsátó hatóságot fel kell kérnie bármely további szükséges információ haladéktalan, de legkésőbb a kérelem kézhezvételétől számított 7 napon belüli megadására. Amennyiben a végrehajtó hatóság úgy határoz, hogy az ETRH csak részben ismerhető el, a kibocsátó hatóság hivatalból vagy az érintett személy kérelmére az ETRH visszavonásáról határozhat.

- (6) Amennyiben az érintett személy az érintett meghallgatás(ok)on történő távoli részvételre való szabályszerű idézést követően nem jelenik meg a végrehajtó hatóság által megjelölt időpontban és helyszínen, az ilyen meg nem jelenés eljárási következményeire a kibocsátó állam joga az irányadó, mivel ez a jog lenne alkalmazandó egy olyan tisztán belföldi helyzetben, amelyben a meghallgatásra idézett személy elmulasztja a megjelenést. A kibocsátó hatóság szükség esetén tájékoztatja a végrehajtó hatóságot az ilyen esetekben előírt intézkedésekről vagy rendelkezésekről, beleértve adott esetben a meghallgatás új időpontjának kitűzését vagy az ETRH visszavonását is.

44. cikk

Az elismerésre vagy végrehajtásra vonatkozó határidők

- (1) Az elismerésről és a végrehajtásról szóló határozatot a (2)–(5) bekezdésben előírt határidőkön belül kell meghozni és végrehajtani.
- (2) Amennyiben a kibocsátó hatóság az ETRH-ban – az eljárási határidők, a bűncselekmény súlyossága vagy egyéb, különösen sürgető körülmények miatt – az elismerésről és végrehajtásról szóló határozat meghozatalára az e cikkben meghatározottnál rövidebb határidő szükségességét jelezte, vagy ha a kibocsátó hatóság az ETRH-ban megjelölte, hogy az ETRH-val érintett meghallgatás(ok)at egy adott napon vagy egy adott napig meg kell tartani, a végrehajtó hatóságnak a rövidebb határidőre vonatkozó e kérést a lehető legnagyobb mértékben figyelembe kell vennie.
- (3) A végrehajtó hatóság az ETRH elismerésére vagy a végrehajtására vonatkozó döntést a lehető legrövidebb időn belül, és – az (5) bekezdést nem érintve – legkésőbb 30 nappal az ETRH-nak az illetékes végrehajtó hatóság általi átvételét követően meghozza.
- (4) A végrehajtó hatóság az ETRH-t a kibocsátó hatóság és a végrehajtó hatóság által a 42. cikkel összhangban elfogadott gyakorlati szabályoknak megfelelően hajtja végre.
- (5) Amennyiben a végrehajtó hatóság számára egy konkrét ügyben nem kivitelezhető a (3) bekezdésben megállapított határidő, illetve a kibocsátó hatóság által a (2) bekezdéssel összhangban megjelölt konkrét határidő vagy határnap betartása, a végrehajtó hatóságnak erről bármely rendelkezésre álló módon, késedelem nélkül értesítenie kell a kibocsátó hatóságot, közölve a késedelem okát és a döntés meghozatalához előreláthatólag szükséges időt. Ilyen esetben a (3) bekezdésben említett 30 napos határidő legfeljebb 30 nappal meghosszabbítható.

45. cikk

Az ETRH végrehajthatatlansága

- (1) Az ETRH végrehajthatatlanságának megállapítása akkor lehet indokolt, ha az ETRH-val érintett meghallgatás(ok)ra szóló idézés nem kézbesíthető az érintett személy részére, mivel a végrehajtó hatóság észszerű erőfeszítések ellenére sem tudja azonosítani e személy hollétét a végrehajtó állam területén.
- (2) Az ETRH végrehajthatatlanságának megállapítására vonatkozó határozat meghozatala előtt a végrehajtó hatóságnak konzultációt kell folytatnia a kibocsátó hatósággal.

A kibocsátó hatóság tájékoztatására vonatkozó kötelezettség

- (1) A végrehajtó állam ETRH-t átvevő illetékes hatóságának késedelem nélkül – és mindenképpen az ETRH átvételétől számított egy héten belül – vissza kell igazolnia az ETRH kézhezvételét.

Amennyiben központi hatóságot jelöltek ki, az ETRH kézhezvételének visszaigazolására vonatkozó kötelezettség a központi hatóságra, valamint arra a végrehajtó hatóságra is vonatkozik, amely a központi hatóságon keresztül az ETRH-t megkapta.

A 40. cikk (4) bekezdésében említett esetekben az ETRH kézhezvételének visszaigazolására vonatkozó kötelezettség mind az ETRH-t eredetileg átvevő illetékes hatóságra, mind arra a végrehajtó hatóságra vonatkozik, amelyhez végül az ETRH-t továbbították.
- (2) A végrehajtó hatóságnak az alábbiak szerint haladéktalanul, bármely rendelkezésre álló módon tájékoztatnia kell a kibocsátó hatóságot, ha:
 - a) a végrehajtó hatóság nem tud döntést hozni az elismerésről vagy a végrehajtásról, mivel a VIII. mellékletben előírt formanyomtatvány hiányos vagy nyilvánvalóan hibás;
 - b) a végrehajtó hatóság megállapítja, hogy az adott ügyben nem tud megfelelni a kibocsátó hatóság által a 41. cikkel összhangban kifejezetten feltüntetett alaki követelményeknek és eljárásoknak.
- (3) A végrehajtó hatóságnak haladéktalanul tájékoztatnia kell a kibocsátó hatóságot a következőkről:
 - a) valamennyi, a 43. cikk szerinti döntés és azok indokai;
 - b) amennyiben a végrehajtó hatóság a kibocsátó hatósággal a 45. cikk (2) bekezdésével összhangban folytatott konzultációt követően úgy ítéli meg, hogy az ETRH végrehajthatatlan.
- (4) A kibocsátó hatóságnak tájékoztatnia kell az ETRH-val érintett személyt a végrehajtó hatóság által a 43. vagy 45. cikk alapján hozott bármely döntésről.

Ideiglenes intézkedések

- (1) Amennyiben az ETRH-t a végrehajtó állambeli gyanúsított vagy vádlott büntetőeljárásban való részvételének megkönnyítése érdekében bocsátották ki, és az eljárás a bűnösség megállapításához és szabadságvesztés büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés kiszabásához vezetett, a kibocsátó állam adott esetben tájékoztatja a végrehajtó államot az európai elfogatóparancs kibocsátására irányuló szándékáról.
- (2) A végrehajtó állam biztosítja, hogy az illetékes hatóságai erre vonatkozó tájékoztatás esetén a nemzeti jog alapján és azzal összhangban megfelelő ideiglenes intézkedéseket – beleértve az érintett személy letartóztatását is – hozhassanak annak biztosítása érdekében, hogy az érintett személy a végrehajtó állam területén maradjon

az európai elfogatóparancs kézhezvételéig és az elismerésére és végrehajtására vonatkozó határozat meghozataláig.

48. cikk

Konzultációk a kibocsátó hatóság és a végrehajtó hatóság között

- (1) E cím hatékony alkalmazásának elősegítése céljából a kibocsátó hatóság és a végrehajtó hatóság szükség esetén késedelem nélkül konzultál egymással.
- (2) A kibocsátó hatóság az ETRH kibocsátása előtt bármely megfelelő módon konzultálhat a végrehajtó hatósággal is, amennyiben úgy ítéli meg, hogy az elősegítené e cím hatékony alkalmazását. A végrehajtó hatóság indokolatlan késedelem nélkül válaszol a konzultáció iránti kérésre.

49. cikk

Eljárási jogok és biztosítékok

- (1) Ezen irányelv végrehajtása során a tagállamok biztosítják az ETRH-val érintett eljárások tisztességességét és azt, hogy tiszteletben tartsák az ETRH-val érintett személyeknek az uniós jogban előírt jogait, különösen a gyanúsítottaknak és a vádlottaknak a 2010/64/EU, 2012/13/EU, 2013/48/EU, (EU) 2016/343, (EU) 2016/800 és (EU) 2016/1919 irányelvben meghatározott jogait, valamint a bűncselekmények áldozatainak a 2012/29/EU irányelvben meghatározott jogait, továbbá a kibocsátó vagy a végrehajtó állam vonatkozó jogszabályait, amennyiben azok megfelelnek a 42. cikkel összhangban alkalmazandó uniós jogoknak.

A tagállamok megteszik a megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy az érintett személy a végrehajtó tagállamból távolról is ténylegesen gyakorolni tudja ezeket a jogokat, és ezáltal biztosított legyen az eljárás tisztességessége mind az ETRH-val érintett távmeghallgatás(ok) során, mind az(ok) előtt és után, amennyiben a szóban forgó jogok gyakorlása az érintett meghallgatás(ok)hoz kapcsolódik.

- (2) A tagállamok – többek között különleges védelmi intézkedések alkalmazása révén – biztosítják, hogy megfelelő eljárási szabályok vonatkozzanak a kiszolgáltatott gyanúsítottakra, vádlottakra vagy a bűncselekmények kiszolgáltatott áldozataira, akik egyébként nem tudnának ténylegesen részt venni távolról az ETRH-val érintett meghallgatás(ok)on.

Amennyiben az ETRH gyermekekre vonatkozik, a tagállamok biztosítják, hogy az e címmel összhangban hozott, őket érintő döntések során mindig a gyermek mindenek felett álló érdeke képezze az elsődleges szempontot.

- (3) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egy személy jogosult jelen lenni az ETRH-val érintett meghallgatás(ok)on, és a 37. cikkel összhangban kérelmezi vagy hozzájárul ahhoz, hogy egynél több meghallgatáson távolról vegyen részt, jogosult legyen mégis a személyes részvételt választani az ETRH-val érintett bármely későbbi meghallgatás tekintetében. Ilyen esetekben a kibocsátó hatóság visszavonja az ETRH-t.

Jogorvoslatok

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a gyanúsított, a vádlott vagy a bűncselekmény áldozata, akire az ETRH vonatkozik, hatékonyan élhessen a kibocsátó állam joga alapján rendelkezésre álló valamennyi jogorvoslati lehetőséggel abban a büntetőeljárásban, amelyre az ETRH vonatkozik.
- (2) A gyanúsított, a vádlott vagy a bűncselekmény áldozata, akire az ETRH vonatkozik, hatékony jogorvoslatra jogosult a kibocsátó államban az ETRH kibocsátásával szemben, amennyiben az hátrányosan érinti a jogait. Az érintett személy jogosult különösen arra, hogy megtámadja a 37. cikk (2) bekezdésével összhangban hozott, az ETRH-nak az érintett személy hozzájárulása nélküli kibocsátására vonatkozó határozatot.
- (3) A gyanúsított, a vádlott vagy a bűncselekmény áldozata, akire az ETRH vonatkozik, hatékony jogorvoslatra jogosult a kibocsátó államban az ETRH elismerésével és végrehajtásával szemben, amennyiben az ETRH elismerése és végrehajtása hátrányosan érinti a jogait. Az ilyen jogorvoslatok gyakorlása felfüggesztő hatállyal bír az ETRH elismerésére és végrehajtására.
- (4) A végrehajtó hatóság nyomon követi az ETRH végrehajtásának technikai és gyakorlati feltételeit, és haladéktalanul tájékoztatja a kibocsátó hatóságot minden olyan technikai vagy gyakorlati problémáról, amely befolyásolhatja az érintett személy jogainak hatékony gyakorlását vagy az eljárás tisztességességét.
 Amennyiben ilyen problémák merülnek fel az ETRH-val érintett meghallgatás(ok) során, a végrehajtó hatóságnak vagy a végrehajtó állam meghallgatáson jelen lévő illetékes hatóságának bármely megfelelő módon haladéktalanul tájékoztatnia kell a kibocsátó hatóságot. Az adott meghallgatást fel kell függeszteni, és a kibocsátó hatóságnak és a végrehajtó hatóságnak vagy adott esetben a végrehajtó állam meghallgatáson jelen lévő illetékes hatóságának együtt kell működnie az említett problémák haladéktalan orvoslásához szükséges valamennyi megfelelő intézkedés meghozatala céljából, és szükség esetén új időpontot kell kitűzniük és meg kell ismételniük az érintett meghallgatást.
 Amennyiben a technikai problémák tartósan fennállnak, és észszerű időn belül nem oldhatók meg, a kibocsátó hatóság az ETRH visszavonásáról határozhat. Ilyen esetekben a meghallgatás(ok)ra új időpontot kell kitűzni annak érdekében, hogy az érintett személynek elegendő ideje legyen gondoskodni a kibocsátó állambeli meghallgatás(ok)on való fizikai jelenlétéről.
- (5) A tagállamok biztosítják, hogy a (2) és (3) bekezdés szerinti jogorvoslathoz való jog érvényesítésére vonatkozó határidők ne tegyék gyakorlatilag lehetetlenné vagy rendkívül nehézé e jog gyakorlását.
- (6) A kibocsátó hatóságnak és a végrehajtó hatóságnak tájékoztatnia kell egymást a (2) és a (3) bekezdéssel összhangban benyújtott jogorvoslati kérelmekről és azok elbírálásáról.

↓ (EU) 2023/2843 11. cikk (1)
bekezdés (kiigazított szöveg)
⇒ új szöveg

IV. CÍM

⊠ KÖZÖS RENDELKEZÉSEK ⊠

51.5a cikk

Kommunikációs eszközök

- (1) A 10.9 cikk (6) bekezdése, a 12.41 cikk (4) bekezdése, a 13.42 cikk (5) és (6) bekezdése, ~~valamint~~ a 16. cikk (2) bekezdésének első albekezdése, ⇒ a 22. cikk (4) bekezdése, a 30. cikk (6) bekezdése, a 43. cikk (4) bekezdése, a 44. cikk (5) bekezdése, a 46. cikk (2) bekezdése, a 48. cikk (2) bekezdése és az 50. cikk (3) bekezdése ⇐ szerinti kommunikáció kivételével a kibocsátó hatóság és a végrehajtó hatóság közötti, ⇒ a vizsgálatot vezető tagállam illetékes hatósága és az értesített tagállam illetékes hatósága közötti, a 35. cikkben említett megkereső hatóság és megkeresett hatóság közötti, valamint az említett nemzeti illetékes hatóságok és az Eurojust vagy az Európai Ügyészség közötti, ⇐ ezen irányelv szerinti hivatalos kommunikációt az (EU) 2023/2844 európai parlamenti és tanácsi rendelet 3. cikkével összhangban kell folytatni.

↓ új szöveg

- (2) A 10. cikk (6) bekezdése, a 12. cikk (4) bekezdése, a 13. cikk (5) és (6) bekezdése, a 16. cikk (2) bekezdésének első albekezdése, a 22. cikk (4) bekezdése, a 30. cikk (6) bekezdésének a) pontja, a 43. cikk (4) bekezdése, a 44. cikk (5) bekezdése, a 46. cikk (2) bekezdése, a 48. cikk (2) bekezdése és az 50. cikk (3) bekezdése szerinti kommunikációra felhasználhatóak a leggyorsabb és legmegfelelőbb továbbítási eszközök, többek között decentralizált informatikai rendszerek is.

↓ 2014/41/EU
⇒ új szöveg

- (3) ~~(2)~~ Amennyiben egy tagállam központi hatóságot vagy hatóságokat jelölt ki, az (1) ⇒ és a (2) ⇐ bekezdés a valamely más tagállam központi hatóságával vagy hatóságaival való hivatalos kommunikációra is alkalmazandó.

↓ 2014/41/EU (kiigazított szöveg)

52.7 cikk

⊠ Központi hatóságok kijelölése ⊠

- ~~(3) A 2. cikk d) pontjának sérelme nélkül az~~ Az ⊠ ezen irányelv szerinti ⊠ illetékes hatóságok támogatására minden tagállam kijelölhet egy vagy – ha jogrendszere úgy rendelkezik – több központi hatóságot. A tagállam, ~~ha~~ ⊠ amennyiben ⊠ ez belső igazságszolgáltatási rendszerének szerkezete következtében szükséges, központi hatóságát

(hatóságait) bízhatja meg az ENYH ☒ a következők ☒ adminisztratív továbbításával és átvételével:

a) ☒ ENYH ☒,

↓ új szöveg

b) a 30. cikk (6) bekezdésének a) pontjában és a 33. és 34. cikkben említett értesítések,

c) a korábban kicserélt információk bizonyítékként való felhasználásához való hozzájárulás iránti kérelmek,

d) ETRH,

↓ 2014/41/EU (kiigazított szöveg)

e) továbbá az ENYH-val ☒ a)–d) pontokban foglaltakkal ☒ kapcsolatos minden egyéb hivatalos levelezéssel.

↓ új szöveg

53. cikk

Együttműködés az Eurojusttal és az Európai Igazságügyi Hálózattal

Az ezen irányelv szerinti illetékes hatóságok az ezen irányelv szerinti eljárás bármely szakaszában kérhetik az Eurojust vagy az Európai Igazságügyi Hálózat saját hatáskörüknek megfelelő segítségét.

↓ 2014/41/EU (kiigazított szöveg)
⇒ új szöveg

~~54. cikk~~

Költségek

(1) ~~Kivéve, ha~~ ez az irányelv másképp ☒ másként nem ☒ rendelkezik, a végrehajtó állam viseli mindazokat a költségeket, amelyek az ENYH ☒ vagy az ETRH ☒ végrehajtásával kapcsolatban a végrehajtó állam területén merülnek fel.

(2) Ha a végrehajtó hatóság úgy ítéli meg, hogy az ENYH ☒ vagy az ETRH ☒ végrehajtása kivételesen magas költségekkel járhat, konzultálhat a kibocsátó hatósággal a költségek esetleges megosztásáról és a megosztás módjáról, illetve az ENYH ☒ vagy az ETRH ☒ módosításáról.

A végrehajtó hatóságnak előzetesen részletesen tájékoztatnia kell a kibocsátó hatóságot a kivételesen magasnak minősített költségrésről.

(3) Kivételes helyzetekben, amennyiben a költségekre vonatkozó, a (2) bekezdésben említett konzultáció nem eredményez megállapodást ☒ a (2) bekezdésben említett költségek tárgyában nem születik megállapodás ☒, a kibocsátó hatóság:

- a) részben vagy egészben visszavonhatja az ENYH-t ☒ vagy az ETRH-t ☒; ~~vagy~~
- b) fenntarthatja az ENYH-t ☒ vagy az ETRH-t ☒ és ezzel egyidejűleg viseli a költségek kivételesen magasnak minősített részét.

55. cikk

Statisztikák

- (1) A tagállamok átfogó statisztikákat gyűjtenek abból a célból, hogy a Bizottság nyomon követhesse ezen irányelv alkalmazását. A tagállamok illetékes hatóságai vezetik az említett statisztikákat, és azokat évente továbbítják a Bizottságnak. A tagállamok illetékes hatóságai kezelhetik a statisztikák előállításához szükséges személyes adatokat. A Bizottságnak továbbított statisztikák az összesített adatokra korlátozódnak, és nem tartalmazhatnak személyes adatokat.
- (2) Az (1) bekezdésben említett statisztikák az alábbiak mindegyikét tartalmazzák:
 - a) a kibocsátó állam által továbbított ENYH-k és a 30. cikk (6) bekezdésének a) pontja szerinti értesítések száma;
 - b) a végrehajtó állam által végrehajtott ENYH-k száma;
 - c) a végrehajtó állam által részben vagy egészben el nem ismert és végre nem hajtott ENYH-k száma, beleértve az elismerés/végrehajtás megtagadásának indokait, ideértve azokat az eseteket is, amikor a 11. cikk (5) bekezdése alapján a segítségnyújtás nem teljesíthető, valamint amikor a végrehajtó állam az ENYH-t a 10. cikk (3) bekezdése alapján visszaküldi;
 - d) azon ügyek száma, amelyekben jogorvoslati kérelmet nyújtottak be az ENYH kibocsátásával vagy végrehajtásával szemben, valamint a sikeresen megtámadott határozatok száma;
 - e) a bizonyítékok vagy az ENYH elismerésének vagy végrehajtásának megtagadásáról szóló határozattal kapcsolatos információk továbbításához szükséges időtartam;
 - f) a vizsgálatot vezető tagállam illetékes hatósága által a 33. és 34. cikk alapján továbbított értesítések száma, valamint az értesített tagállam által az ilyen értesítésekre válaszul továbbított kifogások száma;
 - g) a kibocsátó állam által továbbított ETRH-k száma, beleértve az eljárás ETRH-val érintett szakaszára vonatkozó információkat és azt is, hogy az ETRH gyanúsítottra, vádlottra vagy bűncselekmény áldozatára vonatkozott-e;
 - h) az elismert és végrehajtott ETRH-k száma;
 - i) azon ETRH-k száma, amelyek elismerését vagy végrehajtását részben vagy egészben megtagadták, beleértve az elismerés vagy a végrehajtás megtagadásának hivatkozott indokára vonatkozó információkat, az eljárás ETRH-val érintett szakaszát és azt is, hogy az ETRH gyanúsítottra, vádlottra vagy bűncselekmény áldozatára vonatkozott-e;
 - j) azon ügyek száma, amelyekben az ETRH kibocsátásával vagy végrehajtásával kapcsolatos jogorvoslati kérelmet nyújtottak be, megjelölve azt is, hogy az egyes ügyeket a gyanúsított, a vádlott vagy az áldozat kezdeményezte-e, továbbá a sikeresen megtámadott határozatok száma.
- (3) Az (EU) 2023/2844 rendelet 12. cikkében említett referenciaalkalmazási szoftvernek és – ha annak elvégzésére alkalmasak – az említett rendelet 12. cikkének (1)

bekezdésében említett nemzeti háttérrendszereknek programszerűen gyűjteniük kell az e cikk (2) bekezdésében említett adatokat, és évente továbbítaniuk kell azokat a Bizottságnak.

- (4) Az e cikk (2) bekezdésében említett statisztikákat e cikk (3) bekezdésével összhangban és a 60. cikk (3) bekezdésében említett időponttól kell gyűjteni. Ezeket a statisztikákat első alkalommal egy évvel az említett időpontot követően kell továbbítani.
- (5) Az e cikk (4) bekezdésében említett időpontig ez a cikk nem érinti az (EU) 2023/2844 rendelet 16. cikke (2) bekezdése c) és d) pontjának alkalmazását az alábbi statisztikák tekintetében, amennyiben azok megfelelnek az említett pontokban említett információknak:
- a) a kibocsátó állam által a decentralizált informatikai rendszeren keresztül továbbított ENYH-k száma, az e cikk (2) bekezdésének a) pontjában említettek szerint;
 - b) a bizonyítékok vagy az ENYH elismerésének vagy végrehajtásának megtagadásáról szóló határozattal kapcsolatos információk továbbításához szükséges időtartam, az e cikk (2) bekezdésének e) pontjában említettek szerint;
 - c) a vizsgálatot vezető tagállam illetékes hatósága által továbbított, a 33. cikk szerinti értesítések száma, az e cikk (2) bekezdésének f) pontjában említettek szerint.
- (6) Az e cikk (4) bekezdésében említett időponttól kezdődően az e cikk (2) bekezdésének a), e) és f) pontjában említett statisztikák gyűjtése és továbbítása az (EU) 2023/2844 rendelet 16. cikkének (2) bekezdése szerinti egyenértékű értesítési eljárásnak minősül az említett rendelet 16. cikke (2) bekezdésének c) és d) pontjában említett információk tekintetében.

56. cikk

A formanyomtatványok módosításai

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 57. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az I.–IX. mellékletnek a bennük foglalt formanyomtatványok naprakésszé tétele vagy technikai változtatása révén történő módosítására vonatkozóan.

57. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.
- (2) A Bizottságnak az 56. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól [ezen irányelv hatálybalépésének időpontjától] kezdődő hatállyal.
- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja az 56. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való

kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

- (4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban megállapított elvekkel összhangban konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.
- (5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
- (6) Az 56. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

↓ 2014/41/EU (kiigazított szöveg)
⇒ új szöveg

V. CÍM

⊠ ÁTMENETI ÉS ⊠ ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

58.33. cikk

Értesítések

- (1) ⇒ [2 évvel ezen irányelv hatálybalépését követően] ⇐ ~~2017. május 22~~-ig valamennyi tagállam értesíti a Bizottságot az alábbiakról:
- a) az(ok) a hatóság(ok), amely(ek) a tagállam nemzeti jogával összhangban illetékesek a 2. cikk ⇒ (1) bekezdésének ⇐ c) és d) pontja szerint, amennyiben az adott tagállam ~~a~~ ⇒ az e rendelkezések értelmében vett ⇐ kibocsátó állam vagy ~~avégrehajtó~~ állam;

↓ új szöveg

- b) az(ok) a hatóság(ok), amely(ek) a tagállam nemzeti jogával összhangban illetékesek a 33. és a 34. cikk szerint, amennyiben az adott tagállam a vizsgálatot vezető tagállam vagy az értesített tagállam;
- c) a 30. cikk (6) bekezdésének a) pontja alapján arra kijelölt hatóságok, hogy a sürgősségi értesítéseket az említett cikkel összhangban továbbítsák, illetve megkapják, amennyiben ez a tagállam a kibocsátó állam vagy a végrehajtó állam;

↓ 2014/41/EU (kiigazított szöveg)
⇒ új szöveg

~~de)~~ az ENYH kibocsátása céljára a 6. ~~az 5.~~ cikk (2) bekezdése ⇒ és a 38. cikk (3) bekezdése ⇐ szerint elfogadott nyelvek;

~~ce)~~ a kijelölt központi hatóság(ok)ra vonatkozó információk, amennyiben a tagállam élni kíván a ☒ feladatait pontosító ☒ ~~752.~~ cikk ~~(3) bekezdésében~~ biztosított lehetőséggel. ☒ Az említett ☒ ~~Ez a~~ tájékoztatás a kibocsátó állam hatóságaira nézve kötelező.

- (2) Minden egyes tagállam benyújthatja ezenkívül a Bizottságnak azon dokumentumok listáját is, amelyeket a 22. cikk (4) bekezdésének értelmében szükségesként előír.
- (3) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az (1) és (2) bekezdésben említett adatokban történt valamennyi későbbi változásról.
- (4) A Bizottság az e cikknek megfelelően kapott információkat valamennyi tagállam és az ☒ Európai Igazságügyi Hálózat ☒ ~~EH~~ számára elérhetővé teszi. Az információkat az ☒ Európai Igazságügyi Hálózat ☒ ~~EH~~ a 2008/976/IB ~~tanácsi~~ határozat ~~(⁴⁸)~~ 9. cikkében említett honlapon rendelkezésre bocsátja.

↓ új szöveg

- (5) A 2014/41/EU irányelv 33. cikkének (1) és (2) bekezdése alapján továbbított értesítések ezen irányelv alkalmazásában továbbra is érvényesek, kivéve, ha azokat e cikkel összhangban felváltják vagy naprakésszé teszik.

↓ 2014/41/EU (kiigazított szöveg)
⇒ új szöveg

59. ~~34.~~ cikk

Kapcsolat más jogi eszközökkel, megállapodásokkal és egyezményekkel

- (1) Ez az irányelv ~~2017. május 22-i hatállyal~~ felváltja az ezen irányelv hatálya alá tartozó tagállamok közötti kapcsolatokra alkalmazandó alábbi egyezmények ~~megfelelő~~ ☒ azon ☒ rendelkezéseit, ☒ amelyek megfelelnek ezen irányelv rendelkezéseinek (a továbbiakban: megfelelő rendelkezések), ☒ az említett rendelkezések tagállamok és harmadik államok közötti ~~alkalmazásának~~ ☒ alkalmazását ☒, valamint a ⇒ 60. ⇐ ~~35.~~ cikk értelmében való átmeneti ~~alkalmazásának sérelme nélkül~~ ☒ alkalmazását nem érintve ☒ :
 - a) az Európa Tanácsnak a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló, 1959. április 20-i európai egyezménye, valamint ennek ~~két~~ ☒ három ☒ kiegészítő jegyzőkönyve, továbbá az egyezmény 26. cikkének értelmében kötött kétoldali megállapodások;
 - b) a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény;
 - c) az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezmény és annak jegyzőkönyve;

- d) az Európa Tanácsnak a Számítástechnikai Bűnözésről szóló, 2001. november 23-i Egyezménye és annak kiegészítő jegyzőkönyvei;
 - e) az Egyesült Nemzetek Szervezetének 2004. december 24-i, kiberbűnözés elleni egyezménye;
 - f) az Egyesült Nemzetek keretében létrejött, a nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezmény;
 - g) az Egyesült Nemzetek Szervezete Korrupció elleni Egyezménye;
 - h) az Egyesült Nemzetek Szervezetének Egyezménye a kábítószeres és a pszichotróp anyagok tiltott forgalmazása ellen.
- (2) Az (1) bekezdés a), b) és c) pontjában említett egyezmények megfelelő rendelkezéseinek felváltására 2017. május 22-i hatállyal kerül sor. Az (1) bekezdés d), e), f), g) és h) pontjában említett egyezmények megfelelő rendelkezéseinek felváltására [két évvel a hatálybalépést követően]-i hatállyal kerül sor.
- (3) Amennyiben az (1) bekezdés a) pontjában említett valamely egyezmény tekintetében 2017. május 22. után kiegészítő jegyzőkönyvet fogadnak el, az említett jegyzőkönyv megfelelő rendelkezései helyébe [két évvel a hatálybalépést követően]-i hatállyal ezen irányelv megfelelő rendelkezései lépnek.

- ~~(2) A 2008/978/IB kerethatározat rendelkezéseinek helyébe az ezen irányelv elfogadásában részt vevő tagállamok vonatkozásában ezen irányelv rendelkezései lépnek. A 2003/577/IB kerethatározat rendelkezéseinek helyébe a bizonyítékok biztosítása tekintetében ezen irányelv rendelkezései lépnek azon tagállamok vonatkozásában, amelyekre ezen irányelv kötelező.~~
- ~~Azon tagállamok vonatkozásában, amelyekre ezen irányelv kötelező, a 2008/978/IB kerethatározat, valamint a bizonyítékok biztosítása tekintetében a 2003/577/IB kerethatározatra vonatkozó hivatkozásokat az ezen irányelvre vonatkozó hivatkozásokként kell értelmezni.~~
- ~~(4)(3)~~ Ezen irányelv mellett a tagállamok ⇒ [két évvel a hatálybalépést követően] ⇐ ~~2017. május 22.~~ után más tagállamokkal csak akkor köthetnek vagy alkalmazhatnak tovább két- vagy többoldalú egyezményeket és megállapodásokat, ha azok lehetővé teszik ezen irányelv céljainak további megerősítését, és hozzájárulnak a bizonyítékgyűjtési eljárások egyszerűsítéséhez vagy további megkönnyítéséhez, ⇒ vagy elősegítik, hogy a gyanúsítottak, a vádlottak vagy a bűncselekmények áldozatai valamely másik tagállamból távolról részt vegyenek büntetőbírói tárgyalásokon, ⇐ valamint feltéve, hogy tiszteletben tartják az ezen irányelvben foglalt biztosítékok szintjét.
- ~~(5)(4)~~ A tagállamok ⇒ [két évvel a hatálybalépést követően] ⇐ ~~2017. május 22.~~ig értesítik a Bizottságot azokról a (3) bekezdésben említett, meglévő megállapodásokról és egyezményekről, amelyeket továbbra is alkalmazni kívánnak. A tagállamok három hónapon belül értesítik a Bizottságot bármely új, a ~~(3)(4)~~ bekezdésben említett megállapodás vagy egyezmény aláírásáról is.

- (6) A 2014/41/EU irányelv 34. cikkének (4) bekezdése alapján továbbított értesítések ezen irányelv alkalmazásában érvényesek maradnak, kivéve, ha azokat az (5) bekezdéssel összhangban felváltják vagy naprakésszé teszik.
- (7) Ezen irányelv alkalmazása nem érinti a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezményt, ezen egyezménynek az operatív rendőrségi együttműködés céljából végzett, határon átnyúló megfigyelést szabályozó részében.

60. cikk

Átmeneti rendelkezések

- (1) Ezt az irányelvet az 1. cikk (1) bekezdésében említett, *[két évvel a hatálybalépést követően]* után indított eljárásokra kell alkalmazni.
- (2) Az 51. cikket azonban, amennyiben az a 21. cikk, a 30. cikk (6) bekezdése, a 34. és 35. cikk, valamint a III. cím alapján létrehozott eljárásokkal kapcsolatos kommunikációra vonatkozik, a Bizottság által meghatározott időponttól kezdődően indított eljárásokra kell alkalmazni.
- (3) A Bizottság a második bekezdésben említett időpontot határozatban állapítja meg azt követően, hogy az (EU) 2023/2844 rendelet 10. cikkének (1) bekezdése szerinti végrehajtási jogi aktust fogadott el, amely biztosítja, hogy a decentralizált informatikai rendszer lehetővé tegye az ezen irányelvvel bevezetett eljárások alkalmazását. Az említett időpont az e végrehajtási jogi aktus hatálybalépésének időpontjától számított két éves időszakot követő hónap első napja.
- (4) A *[két évvel a hatálybalépést követően]* előtt kapott ENYH-ra és a titkos információgyűjtés célszemélyének tartózkodási helye szerinti olyan tagállam értesítéseire, amelynek technikai segítségére nincs szükség, továbbra is a 2014/41/EU irányelv az irányadó.

~~35. cikk~~

~~Átmeneti rendelkezések~~

- ~~(1) A 2017. május 22. előtt kapott, kölesönös jogsegély iránti megkereséseket továbbra is a kölesönös bűnügyi jogsegélyre vonatkozó, meglévő eszközök szabályozzák. A 2003/577/IB kerethatározat értelmében hozott és 2017. május 22. előtt kapott, bizonyítékok biztosítására vonatkozó határozatokat ugyanezen az említett kerethatározat szabályozza.~~
- ~~(2) A 8. cikk (1) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó a 2003/577/IB kerethatározat alapján hozott biztosítási intézkedést elrendelő határozat nyomán kibocsátott ENYH-ra.~~

Átültetés

- (1) A tagállamok ☒ hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket ☒ ~~meghozzák azokat az intézkedéseket,~~ amelyek szükségesek ahhoz, hogy ~~ezen irányelvnek 2017. május 22-ig~~ ☒ az 1. és a 2. cikknek, a 3. cikk (1) bekezdésének, a 4. cikknek, a 6. cikk (1) bekezdése f) és g) pontjának és (4) bekezdésének, a 8. cikk (1) és (2) bekezdésének, a 9. cikk (3) bekezdésének, a 10. cikk (3) bekezdésének, a 13. cikknek, a 14. cikk (5) bekezdésének, a 17. cikk (1) és (5) bekezdésének, a 21. cikknek, a 24. cikk (1) és (2) bekezdésének és (5) bekezdése a) pontjának, a 28. cikk (1) bekezdése c) és d) pontjának, a 28. cikk (2) bekezdésének, a 30. cikknek, a 31. cikk (7) bekezdésének, a 33–50. cikknek, az 51–55. cikknek, az 58–60. cikknek, valamint az I–IX. mellékletnek *[két évvel a hatálybalépést követően]*-ig ☒ megfeleljenek. ☒ E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal. ☒

☒ *Ezeket a rendelkezéseket [2 évvel a hatálybalépést követően]-tól/-től kell alkalmazni.* ☒

- (2) Amikor a tagállamok elfogadják ~~ezeket a~~ ☒ az említett ☒ rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos ~~közzététel~~ ☒ kihirdetés ☒ük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. ☒ A rendelkezésekben utalni kell arra is, hogy a hatályban lévő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek az ezen irányelvvel hatályon kívül helyezett irányelvre való hivatkozásait az erre az irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni. A hivatkozás és a megfogalmazás módját a tagállamok határozzák meg. ☒ ~~A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.~~

- ~~(3) A tagállamok 2017. május 22-ig közlik a Bizottsággal azoknak a rendelkezéseknek a szövegét, amelyek az ezen irányelvből fakadó kötelezettségeket ültetik át a nemzeti jogukba.~~

↓ új szöveg

- (3) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

↓ 2014/41/EU (kiigazított szöveg)

Jelentés az alkalmazásról

~~A Bizottság legkésőbb 5 évvel 2014. május 21. után jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv alkalmazásáról, amely jelentés mind a mennyiségre, mind a minőségre vonatkozó információkon alapul, és magában foglalja különösen annak értékelését, hogy az irányelv milyen hatást gyakorolt a büntetőügyekben folytatott együttműködésre és a személyek védelmére, valamint hogy a műszaki fejlődés fényében miként alakult a titkos távközlési információgyűjtésre vonatkozó rendelkezések végrehajtása. A Bizottság a jelentéshez szükség szerint javaslatokat esatol ezen irányelv módosítására.~~

62. cikk

Jelentés az alkalmazásról

A Bizottság legkésőbb a 60. cikk (3) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktusok hatálybalépésének időpontjától számított öt év elteltével a tagállamok által az 55. cikkel összhangban szolgáltatott és a Bizottság által összegyűjtött információkkal alátámasztott jelentést nyújt be ezen irányelv alkalmazásáról az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak.

63. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 2014/41/EU irányelv [két év mínusz egy nappal ezen irányelv hatálybalépését követően] hatályát veszti, az ezen irányelv átültetésére a X. melléklet B. részében meghatározott határidővel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

A hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat az ezen irányelvre való hivatkozásnak kell tekinteni, és a XI. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

~~64.38.~~ cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

~~65.39.~~ cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a Szerződéseknek megfelelően a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, ...-án/-én.